

عیراقییک که خوا، دامه‌زاندبئی
تووی دوو قه‌ومی، تیی‌دا چاندبئی
چۆن ریتی تیی‌ده‌چی، که ریتی بیگانه
بکه‌ویتته ناو، ئەم جی و مه‌کانه

(۱) پیره‌میرد سالی ۱۹۴۵ ئەم شیعری نووسیوه. جاری دووهمیش به‌شیتیه‌یه‌کی جیاواز له سالی ۱۹۴۷دا
بلاوی کردۆتوه. ئیمه هه‌ردووکیان دهنوسین. شایانی باسه پارچه شیعری دووهم له دیوانی م. ه دا نییه.

هه‌مان شیعری به‌هه‌ندی جیاوازییه‌وه سالی ۱۹۴۷:

هه‌رچی پێشمان کهوت، کیشاینیه ژیر بار
له ئیمه‌ی روو دا، چه‌گورگ و چه‌سوار
به‌ردیکین له‌ناو قۆچه‌قانییدا
ئه‌گه‌ر پێن به‌ده‌ور سه‌ری خانیدا
که‌چی فریتمان ئەده‌ن له‌گۆتیه
تا دوورتر برۆین، لایان خۆشتره
به‌بالی خه‌یال، به‌لاف و گه‌زاف
هه‌لمان ئەفرینتی بۆ سه‌ر کیتی قاف
ئیمه له‌خاکی عیراقا ئەژین
له‌ شوینی باو و باپیر چۆن ده‌رجین

۱۹۴۸

ئه‌و جه‌زئه‌ی میلله‌ت تیی‌دا که‌سسه‌ (۱)
من سه‌رم شینه و به‌رگم په‌لاسه
مه‌ر سه‌رپرینه، قۆچی قوربانه
قوربانی ئیمه، کچ و کورمانه
با، گرتن، ته‌می ترسم لئ لابا
بریندار نه‌بئی، شیری هه‌لمه‌ت نابا
کورگه‌ل، به‌گالته، بلێن به‌دوژمن
که‌وتن بۆ ئەوه و، سه‌رکه‌وتن بۆ من

قوربانی ئیمه، زۆر په‌سه‌ندتره
هی حاجی مه‌ره، ئیمه، کچ، کوره

(۱) مامۆستا شاعیر محمهد صالح دیلان بۆی گیتراوه که سالی ۱۹۴۸ داوای شیعریکی له پیره‌میرد کردووه
بۆ نه‌ورۆزی ئەو ساله. پیره‌میردیش ئەو شیعری بۆ ناردوون، به‌لام مامۆستا دیلان به‌دلی نه‌بووه که بیکات
به‌سرود و ئاوازی بۆ دابنیت. دوابی، پیره‌میرد شیعری به‌ناوبانگه‌کی (ئهم پۆژی سالی تازه‌یه‌ی بۆ ناردووه
و ئەویش وه‌ک لای هه‌مووان له‌گوتماندا ده‌زرنگیتته‌وه بۆ یه‌که‌مجار به‌ده‌نگی دیلان سالی ۱۹۴۸ بوو به‌و
سرودده.

نه‌ورۆز

ئه‌م پۆژی سالی تازه‌یه، نه‌ورۆزه هاته‌وه
جه‌ژێکی کۆنی کورده، به‌خۆشی و به‌هاته‌وه
چه‌ند سال، گۆلی هیوای ئیمه، پێ په‌ست بوو، تاکو پار
هه‌رخۆتینی لاوه‌کان بوو، گۆلی ئالی نه‌وبه‌هار
ئه‌و ره‌نگه‌ سه‌وره بوو، که له ئاسۆی بلندی کورد
مژده‌ی به‌یانی، بۆ گه‌لی دوور و نزیک ئەبرد
نه‌ورۆز بوو، ئاگریکی وه‌های خسته‌ته جه‌رگه‌وه
لاوان به‌عشق ئەچوون، به‌ به‌ره‌و پییری مه‌رگه‌وه
ئه‌وا رۆژه‌لات، له به‌نده‌نی به‌رزی ولاته‌وه
خۆینی شه‌هیده، به‌ره‌نگی شه‌فه‌ق شه‌وق ئەداته‌وه
تا ئیسته‌ته، رووی نه‌داوه له ته‌ئریخی میلله‌تا
قه‌لغانی گولله، سنگی کچان بئی، له هه‌لمه‌تا
پیتی ناوی بۆ شه‌هیدی وه‌ته‌ن، شیوه‌ن و گرین (۱)
نامه‌رن ئەوانه، وا له دلی میلله‌تا ئەژین

(۱) مامۆستا م. ه. له پیره‌میردی نه‌مردا لاپه‌ره ۱۱۷ ده‌ریاره‌ی ئەم شیعری نه‌ورۆزه نووسیویه:

«له‌بیرم دئ رۆژێک ده‌مه‌ده‌می عه‌سر بوو، له شاری سلیمانی، و‌ابزاتم سالی ۱۹۴۸ بوو، لاوان به‌کۆر و
کچه‌وه، به‌ناو شاری سلیمانیدا به‌شه‌قامه‌کاندا خۆپیشاندانیکی گه‌وره‌یان نواند، شاری سلیمانی به‌ته‌واوی
سامی لئ نیشتیوو. کۆنه‌په‌رست و دوشمنانی گه‌ل به‌سه‌رشۆپیه‌وه ئەیان روانیه‌ دیمه‌نی ئەم لاوه خۆین گه‌رمانه،
ئه‌و رۆژانه رۆژه‌کانی راپه‌رین بوو، له شاری هه‌لمه‌ت و قوربانییدا وه‌کو هه‌موو شوینه‌کانی تری عیراق.»

لەو خۆنیشاندانەدا، تاقمیتیک کۆر و کچی منال له پیتش هه موانهوه ئهرویشتن، سهرو چهپکه گۆلی رهنگاو رهنگیان به دهسته وه بوو، هه موو روویان ئه کرده گردی سه یوان، بۆ ئه وهی ئه و چهپکه گولانه له سه ر گۆری شه هیدانی پیتی ئازادی، کوردستان دابنن. له و کاته دا پیره میترد له به ر ده رگای سه رادا له به ر دوکانه که ی وه ستا حه مه سه عیدی خه یاتا به خۆی و بۆره گالۆکیه وه را وه ستابوو، چاوه کانی بریوه شه پۆلی ئه و لاوه سه ره به رزه نه به رانه ی که هه موو قین و بیزاری و تووره ییان لی ئه تکا، به رامه به ر به دو شمانی گهل. پیره میترد جاروبار شانی هه لته ته کاند و تفی قووت ئه دا. رهنگیکی ئه هینا و رهنگیکی ئه برد. له دلی خۆمدا وتم دیاره خاله شتیکی پیتییه له و کاته دا یه کیتک له نزیک پیره میترده وه را وه ستابوو، توانجیکی زۆر نا ره وا و بی سه رو پیتی گرت ه پیره میترد، به لام پیره میتردی دلپاکی دل سۆز بۆ گهل، ئه و پیره میترده ی که دلی تنه ا بۆ خۆ شه ویستی گهل و نیشتمان که ی ته رخان کرده بوو، ئه و جۆره توانج و قسه پروپوچانه له کوئی کاری تی ئه کرد.

له دواییدا بیستم که شه و دایهت و میوانه کانی قه له نده رخانه گرد ئه بنه وه پیره میترد ئه لی جه میل (نیازی له جه میل صائی خوشکه زایه تی) کچ و لاوه کانی ئه مرۆت دی؟، ئه ویش له وه لامدا ئه لی: به لی خاله (*). پیره میترد ئه لی، ده گوئی بگره، ئه م هه لبه سه تم پیتشکه ش به وانه کروه. (* خاله: زۆر کهس له زمانی خوشکه زا کانی پیره میترده وه پیتیان ئه وت (خاله).

نه شیده ی زانستی بۆ نه ورۆز^(۱)

۱۹۳۶

ئه مرۆ نه ورۆزه، وا گول پهیدا بوو له عه شقی گولدا، بولبول شهیدا بوو بولبول له سه ر گول، مانگی به بانگه خویندنای ئیمه سال دوانزه مانگه ئه و تنه ا بۆ گول، سه رده ر هه وایه ئیمه سه ره به رزی قه ومان هه وایه بولبول له عه شقی گولدا به سۆزه سۆزی ئیمه بۆ دایکی دل سۆزه بولبول له به رگی، گول پهیدا نابی ئیمه له م خا کهین، یاخوا ئاوابی بولبول ته تۆری، چون بی وه فایه ئیمه ریشه مان له م خا که دایه بولبول ده ره نجی، به جه فای خاشاک ئیمه بۆ سوجه، سه ر ده خه یه خاک

وا دایکی وه تنه، هات و ده فه رموی من نه غمه ی رۆله ی، زانستیم (۲) ئه وی چونکه زانستی، جیگای هه وایه میللته به زانست، له به ره دایه زیره کی ئیمه، له گهل زانستی ئه گه ر یه ک که ون نا که ونه په ستی

(۱) ئه م شیعره له دیوانی پیره میتردی م. ه دا چاپ نه کراوه. پیره میترد له (ژیان) ی ژماره ۷۰ ی سالی ۱۹۳۶ د بلای کردۆته وه.

(۲) سه باره ت به (کۆمه لی زانستی و قوتابخانه ی زانستی) ته ماشای کتیبی (کۆمه لی زانستی) غه فوری میرزا که ریم بکه، سالی ۱۹۸۵ له چاپ دراوه.

تا که به یه ت

۱۹۳۴

مه وله وی ئیمه و مه ولانای رۆمی ئه ویان نه ی، ئه میان، ناله ی مه عدوومی

به هار و نه ورۆز^(۱)

۱۹۴۴

یاران به هاره، شنه ی پر نه شه ی، بادی به هاره لاله ئاگری، ناو چی مهن زاره ئاگری نه ورۆزیش له گردی یاره پیتشخانه ی نووره، بۆ ئه م دیاره ئه و ئاگره ی مووسا، دی له کتیبی (طوور) بۆ پیتی سه ره به رزی، بوو به گری نوور ئاگری نه ورۆزیش، له نزیک و دوور بۆ پیتی کورد ئه بی به چرای سه روور مه شخه لی نووری په روه ردگاره

ئەو شەوئە و تىيان، ئەمشەو نەورۆزە
 جۆشا و خرۆشا، لاوى ئەم ھۆزە
 دەھۆل و زورنا و، جەژنە پىرۆزە،
 ئاگرەكەى گەردى يارە بەسۆزە
 پروناكى بەختى بەخشى، بەم شارە
 ئەمە جەژنىكى باوك و باپىرە
 نەورۆزنامەيان، ئىستاش لەبىرە
 دەھۆل و زورنا و شايى ھى پىرە
 نازانين بۆچى ھاوسى دلگىرە
 كۆلەوھەببامان مارتىكى ھارە

(۱) ئەم شىعرە لە ديوانى م. ھ دا بلاو نەكراوئەتەو.

نەورۆزنامەى نەسرین و پەروین (۱)

پار دیتە بىرم وەك خەوئ
 كە دىبىتم (۲) پىرى شەوئ
 سالتىكى وا تازەم دەوئ
 كە كورد بەھارى بەركەوئ
 وەتەنى پى بيت بەگولزار
 مژدە بى سالت گەپرايەو
 ئاگرى نەورۆز كرايەو
 بەفرى زستان توایەو
 گژوگىيا و گول ژبايەو
 نوخشەش بى لە كوردى ھەزار
 گول بەباغا خۆى دەنوئى
 بولبول بەروويدا دەخوئى
 ھەور مەروارى ئەپژىنى
 شەمالت زىندەگانى دىنى
 نىرگزمەستە و چاو بەخومار

وا فەرشى چەمەن راخرا
 گولالە بوو بەشەو چرا
 گول دەستەيان بەست وەك برا
 نەسرین و لاو لاو تىكخرا
 ھاتنە لەنجە سەرو و چنار
 بولبول شەو بەئاواتەو
 بادەى شەونم ئەخواتەو
 دەگرى بەموناجاتەو
 بەلكو گول دەم بكاتەو
 ئەو پىكەنى و ئەم بگرى زار
 وەنەوشە وەك من شىن پۆشە
 لە سوجدە داىە خامۆشە
 دلئى بۆ گرەيان بەجۆشە
 بەھارى لە لا ناخۆشە
 بىزارە لە نەغمەى ھۆزار

(۱) پىرەمىرد سى جار ئەم شىعرەى بلاو كۆردۆتەو. وەھەر جارەى كۆمەلنى دەستكارى لە شىعرەكەدا كۆردو، بەجۆرتىك كە لە يەكترى دوور ئەكەونەو. لە ديوانى پىرەمىردى م. ھ دا ئەم پارچەىە بلاو كراوئەتەو، بەلام دوو پارچەكەى ترىيان لە ديوانەكەدا نىبە و ئىتمە دواى ئەم شىعرە بلاويان دەكەينەو.
 (۲) م. ھ نووسىويە كە «دەى بىنم» ئەمەش ديارە كە ھەلەيە.

نەورۆز (۱)

۱۹۴۹

مژدە بى سالت گەپرايەو
 ئاگرى نەورۆز كرايەو
 بەفرى زستان توایەو
 سەرحاوەى دل ژبايەو
 نوخشەيش بى لە كوردى ھەزار

وا فەرشی چیمه ن راخرا
 گولالته بوو به شسه وچرا
 لاولاو تیک ئالان وهک برا
 به فر و هله کۆک پیک برا
 که وتنه له نجسه سه رو و چنار
 بولبول شه و به ئاواته وه
 باده ی شه ونم ته خواته وه
 ده گری به مونا جاته وه
 به لکو گول ده م بکاته وه
 نه و پی بکه نی و نه م بگری زار
 وه نه وشه وهک من شین پۆشه
 گهردنی که چ و خامۆشه
 به هاری له لا ناخۆشه
 به داخسه وه به په رۆشه
 بو ئییمه ی بی که سی هه ژار
 خوا زه وی زیندوو کورده وه
 ته می له سه ره لابرده وه
 ئییمه ی به ده شت و وهرده وه
 ده ستمان لای خوا به رز کرده وه
 دو عامان بو بکه ویتته کار
 ئاگری له سه ره گردی یاره
 له م دیاره وه وادیاره
 ئاگری نه ورۆزه و به هاره
 پرووناکی ریتی کوردگاره
 له گه ل نووری (طور) بوو به یار
 ئاوی نه و کارینه جوانه
 چه ند خۆش و پروون و په وانه
 نه مه نمونه ی دلمانه

بابزانن کورد موسلمانه
 لیل نابی به لیمزه ی به هار

(۱) نه شیعره له دیوانی ی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.

نه ورۆزانه (۱)

مژده بی سال گه رایه وه
 ئاگری نه ورۆز کرایه وه
 به فری زستان توایه وه
 گییا و گول و دل ژیا یه وه
 نوخشه یش بی له کوردی هه ژار
 گول له باخا خۆی نه نوینی
 بولبول به پرویا ته خۆینی
 هه ور مـرواری ده پرژینی
 شه مال ژین و ژیان دینی
 نیرگس مه سته و چاو به خومار
 وا فەرشی چیمه ن راخرا
 گولالته بوو به شسه وچرا
 گول ده ستیان به ست وهک برا
 نه سرین و لاولاو تیک خرا
 هاتنه له نجسه سه روو چنار
 بولبول شه و به ئاواته وه
 باده ی شه ونم ته خواته وه
 نه گری به ناله و ئاواته وه
 به لکو گول ده م بکاته وه
 نه م پی بکه نی و نه م بگری زار
 وه نه وشه وهک من شین پۆشه
 گهردنی که چ کرده خامۆشه
 ماتهم ده گری و به په رۆشه
 به هاری له لا ناخۆشه

بۆ کوردی بچ کسهسی ههژار
 خوا زهوی زیندوو کوردوه
 ته می له سههر لابردهوه
 کورد به درشت و وردهوه
 دهستیان لای خوا بهرز کردهوه
 رهنگه خوا بیانخاته کار
 ئاگری له سههر گوردی یاره
 له تهختگای خواوه دیاره
 ئاگری نه ورۆز و به هاره
 چرای پیتی پهروهردگه هاره
 له گهه ل نووری (طوور) بوو به یار
 ئاوی ئه و کوارینه جوانه
 بچ قهه وه و پوون و پهوانه
 ئاوینهی دلی کوردانه
 دهرمان ته کاله ته نگانه
 کهوته کار نالهی ئیختیار

(۱) ئه م شیعره لای م. ه بلاو نه کراوه ته وه.

نه ورۆز و مه ولود

۱۹۴۲

ره بیعی عه ره ب، نه وه هاری کورد
 دهست له ملاتیان له نه ورۆز (۱) کرد
 جهزنی مه ولودی پیغه مبه رمانه
 وا مه ولودمان کرد به نه ورۆزانه
 ئه م دوو جهزنه مان کهوا یه ک کهوتن
 پیتی ریکه وتنه خوا یه کی خستن
 ئاگری نه ورۆزمان که کرایه وه
 به و ئاگره ئاگری شه ر کوزایه وه

ئاگری نه ورۆزمان له هیتله ر به ردا
 خو لئى مردوومان بیژا به سه ردا
 که خو لئى مردووی کرا به سه ردا
 دهستی له یه خه ی شه ر و گه ر به ردا
 که هیتله ر نه ما غوولی یابانی
 زۆری نام یینی بۆ مل شکانی

(۱) لای م. ه له لاپه ره (۳۲۲) ی دیوانه که دا نووسراوه «له به هارا» به لام راستییبه که ی ئه وه یه ئیمه نووسیمان.

وه فدی کوردستان (۱)

۱۹۳.

وه فدی کوردستان، میلله ت فرۆشان
 هه رزه وه کیلی شاری خامۆشان!
 چه پکئ له گو له که ی، باخه که ی سه را
 که به خو ئیناوی میلله ت (۲) ئا و درا
 بیبه نه به رده م عه رشى عیراقی
 بلئین یار باقی، هه م سو حبه ت باقی
 په رده و تارای سوور به رن بۆ ئه میر
 بلئین پاش کوشتار، هیشتا تو ی دلگیر؟
 ده ک خه جاله ت بن، له رووی مه حشه را
 ئیمه خاکی خه م، ئه که بین به سه را
 ئیبه ش ئه و عه رشه ی به خو ئین گو له رنه نگه
 سو جده ی بۆ ئه به ن، هیچ نالئین نه نگه
 کورد نه مردووه، خه یالتان خوا وه
 به راتی نه جات، به خو ئین نووسراوه
 من په نگى سوورم، بۆیه خو ش ئه وئ
 مژده ی شه فه قی لئ دهست ته که وئ (۳)

(۱) پیره میرد ئه م شیعره ی به بۆنه ی شه ری به رده رکی سه رای سلیمان بیبه وه وتووه که پۆزی ره شی شه شی ئه یلول رووی دا. وه (بیکه س) ته خمیسی کردووه.

(۲) لای م. ه لاوان بهلام له راستیدا (میللهت)ه.

(۳) ماموستا م. ه له لاپه ره (۱۰۱)ی دیوانی پیره میتردا له باره ی ئەم شیعروه دهنوسیت:

له رۆژی شەشی ئەیلولدا که بەرۆژه رەشەکی شەشی ئەیلول بەناوبانگه که له سالی (۱۹۳۰)دا رۆوی داوه، ئەو رۆژه رۆژیکه له راپه‌رینه‌کانی گەلی کورد. بەهۆی هەلبژاردن و نێستفتایه‌کی درۆوه، گەلی کورد له شاری سلیمانیدا خۆنیشاندانیکی زۆر گرنگ ئەگێرێت. له ئەنجامدا سەربازانی میری که بەرامبەر لاوان بەجەگه‌وه وه‌ستا‌بون، دەستدرێژی ئەکەنه سەریان و دەست‌پێژیان لێ ئەکەن و چەند کەسیک ئەکوژێ و چەند کەسیکیش زامار ئەبێت.

گەلی کورد له‌وه‌لایه‌ی شەشی ئەیلولدا کوشتاری لێ ئەکری و خۆتێده‌واران و ماموستایانی هه‌موو له‌بەندیخانه‌کان تونگ ئەکرتین گەلی کورد دلشکاو و زویر ئەبێ، که‌چی سەره‌رای ئەوه‌ش کاربەده‌ستانی ئەو سەرده‌مه‌ی میری به‌ناوی (ئەشراف)ه‌کانه‌وه وه‌فدیک دروست ئەکەن و بێ شەرمانه ئەو وه‌فده ئەچیتته به‌غدا بۆ ئەوه‌ی کړنوش به‌ریت بۆ عەرش‌ی عیراقی، بۆ ئەوه‌ی سەره‌رای ئەو هه‌موو کوشتار و زۆلم و زۆر و تاوانه، ئەو وه‌فده تکای لێبووردن له‌ عەرش‌ بکات. قه‌وانی نارەنی وه‌فدی دروستکراو و کړنۆش بردن شتیکی کۆنه ئەمه‌ یه‌که‌مجاری نه‌بووه، به‌لام گەل خۆی ئەزانێ که‌ کێ وه‌فدی راسته‌قینه‌یه‌تی و له‌ چه‌ کاتیکیدا وه‌فدی خۆی ئەنێرێ. پیره‌میتر له‌ چوونی ئەو وه‌فده، پاش ئەو هه‌موو کوشتار و رەش‌ بگیره‌ زۆر دلگیر ئەبێ و نارەزایی خۆی به‌رامبەر به‌و وه‌فده، به‌م هه‌لبه‌سته‌ به‌رزه‌ ده‌رئه‌پرێت.

هه‌روه‌ها ماموستا م. ه له‌ په‌راویزیکه‌ی ئەو لاپه‌رینه‌دا دهنوسیت: ئەو ساته‌ی که‌ شەشی ئەیلول رووته‌دا شیخ مه‌حمودی مه‌زن به‌جیای پیرانه‌وه ئەبێ، هه‌والی ئەو شەر و کوشتاره‌ زۆر په‌ست و دلگیری ئەکا و ماته‌می دا‌یته‌گرێ یه‌کیک له‌و کوژراوانه‌ی به‌ر ده‌رگای سەرا ناوی (ئەله‌ گون سووتاو) ئەبێ که‌ حه‌مال ئەبێ و به‌رێکه‌وت به‌ویدا تێپه‌ر ئەکا و به‌بێ تاوان ئەکوژێ. شیخ مه‌حمود ئەلێ، په‌یمان بێ ئەبێ نه‌یه‌لم خۆینی ئەله‌ گون سووتاو به‌فیرۆ پروات. له‌ تۆله‌ی ئەو شەری به‌ر ده‌رگای سەرا‌یه‌دا شیخ مه‌حمود خۆی ئەگه‌یه‌نیتته‌ ده‌وری ئاوباریک و له‌وێ شەریکی زۆر گه‌وره‌ به‌ریا ئەکات به‌رامبەر به‌هیزی میری ئەو سەرده‌مه‌. که‌ به‌راستی له‌و شە‌رده‌دا حه‌ش‌ریان پێ ئەکات.

هاوین

۱۹۴۱

هه‌وای هاوینه، هه‌وای هاوینه،
ئەمسال، هاوینمان، زۆر لێ به‌قینه
گری ئاگری، سه‌بوون به‌تینه
به‌رگی ئاسمان، بۆ ئیمه‌ شینه
فەسلێ گولگه‌شتی، باخی پینجوبینه
ئەم سه‌بوونه‌مان، له‌ کوێوه‌ بۆ هات
به‌تینی گه‌رمی، هه‌لقەرچا ولات

ئەستیره‌ی تالع، رۆوی کرده‌ نه‌هات
بێ شنه‌ و سروده‌ی، شه‌مال کوشومات
دل به‌م گه‌رمایه، کز و غه‌مگینه
گرده‌که‌ی یاره، جیی خۆره‌تاوه
رینگای سه‌یرانی، نه‌ورۆز پراوه
کاریزی شه‌ریف، ئاوی نه‌ماوه
ئەرخه‌وان، لق و پۆپی شکاوه
گرده‌که‌ی سه‌یوان جیی زار و شینه
ساخوایه‌ هه‌لکه‌ی، کزه‌ی شه‌مالی
هه‌وای ژه‌نگی غه‌م، له‌ دل بمالی
ئای بۆ ده‌نگخۆشیک، له‌گه‌ل شمشالی
به‌ ئای ئایه‌وه، تییر بۆم بنالی
ده‌ردم کاریه‌ و جهرگم برینه
گوێ بوه‌ به‌خار، بولبول پر جه‌خار
باخه‌وان که‌وتوو، له‌ په‌نا حه‌شار
شاباز تۆری کرد، گلا میر شکار
یه‌کسه‌ر گرانی، که‌وته‌ ناو بازار
که‌وتوو نه‌ په‌واج، سلق و په‌لپینه

هاوین

هاوینمان بۆ هات، وه‌ک کلپه‌ی ته‌نوور
ته‌په‌ دووکه‌لی، خسته‌ شاره‌زور
زولفی به‌ره‌زای، شوخی هه‌لقەرچان
نیرگسه‌جاری، به‌جاری ته‌پان
چنووری چون نوور، که‌وته‌ ناو دووکه‌ل
ملی وه‌نه‌وشه، که‌چ بوو به‌نازه‌ل(۱)

(۱) پیره‌میتر ئیلهام و شیوه‌ی ده‌رپینی هه‌ستی له‌م سێ به‌یتهدا له‌ مه‌وله‌وییه‌وه‌ ده‌رگرتوو.

(لاوس)ی ناو بوو، به‌ره‌زای په‌ست کرد
په‌لی چنار و سه‌ولێ به‌یده‌ست کرد

(۳) به لای منهوه پاش قافیهای (نهیستین) زیاتر دهگونجی وهک له (نهیستین) واته، نه میستین (نهیستین).

بۆ شههیدانی ۲۴ ئایاری ۱۹۲۵

۱- شێوهی سلیمانی:

گولاله بهرنگ سوور نه کاته وه (۱)
وهک من داخداره له بنیساته وه
له جورعهی شهونم خوین نه خواته وه
شههیده کانم بیهر نه خات وه
ئـوـف، ئـوـف، ئـوـف، ئـوـف
پایز رهنگی ماتمه
دنیسا تاریک و ته مه
نووری چاوانم کمه مه

۲- شێوهی زهنگه نه:

گهزیهی پایز، چوون من روو زهردهن
جه گولئی گولان، جودایش وهردهن
ئاه جه و بۆنه وه خاسیش دهربردهن
سهرنه یای فرار شههیدان کهردهن
ئـوـف، ئـوـف، ئـوـف، ئـوـف

۳- شێوهی بادینانی:

دل، دژین تـهـوه لایـه
نهوهی شیخ عبیداللهیه
بهدهستـا تورک خنکایه

(۱) ئەم شیعره کاتی خۆی کراوه بهگۆرانی.

مامه خهمه (۱)

۱۹۴۸

ههتاوی هاوین، بهردی گهرم کرد
کاتیکت زانی، وتیان فلان مرد

مانگه شهو جلوه و تریفه ی کهم بوو
وینه ی دهماوه ند، گهردوون پر ته م بوو
خوزگه نه م گره، ناوی عهشق نه بوو
له دلی وه ته نپه رست بهر نه بوو
نه وسا نه و جوشه، دلی نه نه خشان
درکی ته معای، شه خسی نه سووتان
هانام به تو یه، خوای «ژیان» و «ژین»
له م دهر فه ته دا، شپه رزه نه بین
جاریکه و نه مجار، کورگه ل بینه کار
کالای کوردستان، بخه نه بازار

نه عره ی دیوانه

کاک نه حمه ده که ی (۱)، خوشه ویستی خوا
زۆر کهس به سایه ی تو وه نان نه خوا
له وانه زیاتر، من تو م خو ش نه وئ
هه رتۆی سه ره به رزی، قه ومه که ت نه وئ
که له زیندانیان تیک خزانده بوین
سیداره یان بۆ داچه قانده بوین
تو چوو ویته لای «بدیع الزمان» (۲)
مژده ت دابو یه، به ژیان و مان
فه رموو بووت ئیوه، نامرن نه میتن
تا سه ر ئازادی گه لتان نه سیتن (۳)
خـوـ من با وه یم به وه کـرـدو وه
به وه سییه ت ناوی نه وه م بر دو وه
به لام وا نه مـروم به و ئا واته وه
بشـمـرم گـۆـرم ده نگ نه داته وه

(۱) کاک نه حمه د، نیازی له کاک نه حمه دی شیخه که باوکی باپیری شیخ مهحمودی قارهمانه. مرۆفیتیکی پاک و ئایندار بووه. پیاوی دنیا نه بووه. وا به ناوایانگه که ههتا جوله که کانی سلیمانی خۆشیان ویستوه.
(۲) بدیع الزمان زانایهکی زۆر بهرزی کورد بووه له نهسته موڵ دانیشته و نیازی له بدیع الزمانی هه مه دانی نییه.

ئىيمه بۆ مەرگى جومانان ئەگرين
ترسى ئەو ەيشمان ەهيه كە ئەمرين
هى وامان ەهيه، لە مەرگ ناترسى
هيندە بىزارە، لە كەس ناپرسى
ئەوانەى كەلكى، پىاوە تىيان بوو
كۆچيان كرد دەورى، ئەوان بەسەرچوو
ئىستە ەيوامان، بەكەس نەماو
زەوقى ەلكردمان، ناو بەلاو
لەبەر ئەو ەيه، وەك (بىسارانى)
لە عالەم تەرىك، بوومە زىندانى
بە چلەى ھاوین، لە ژوورى زستان
پادەبوتىرم، ئاورشىين، گىريان
وەك بەختم، بەرگى رەشم لەبەردا
باخاكى، عالەم، بكەم بەسەردا
ئاخ بۆ ھام دەردى، دلسۆز و يار بى
بەدەردى ئىلى، دل برىندار بى
دەستى يەك بگرين، روو بكەينه شاخان
پىكەو ە بگرين، بەكول لە داخان
بۆ ئەوانەى وا، بەباى بالى دىو
لەترسا و برسا، روو ئەكەنە كىو
دەستى دلسۆزى، دەوايان ناكا
وا دەتلىنەو، لەسەر رووى خاكا

(۱) ئەم شىعرە لە دیوانى پیرەمێردى م. ھ دا بلاو نەكراو ەتەو ە.

ياران نەوبەهار (۱)

۱۹۴۹

ياران نەوبەهار،
رەنگى خەزانە، لەلام نەوبەهار

و ەنەوشە، سەرشىن، چەوتاو ەخەمبار
سۆسەن شىواو ە، لە جەخارى خار
گول باھەر نەروى، نە ئال و نەزەرد
گىباى سەوز و وشك، بى بەداخ و دەرد
با كەو نەخوئىنى، لەسەر نزاران
با نەپرژىنى، شەونم بۆ داران
ئەرخەوانەكەى، سەر قەبرى رۆلەم
بم گرىنى بۆ، شىوون و ماتەم
لافاوى دىدەم، وا جۆش بسىنى
سەدەى بەرەستى، ئاو پرووخىنى
دىجلەى فرمىسكى، دوورى ەزىزان
سەلمانى پاكم بۆ بخاتە گريان
كليلەى بەفرى. چىا و ئاسۆ و ەرد
باداو ە پىچ و گىژەلووكەى دەرد
بەدو ەا و نالەى، دل مەئىوسىمان
روو بكاتە شارى، تەقىانووسىمان
ئىتر نە لە شاخ، دەنگى گىاندارى
نەسەداى بولبول، نە گولشەن ديارى
چونكو قىلەكەم، ئىمسال غەمگىنە
ديارە كە فەلەك، لىمان بەقىنە
خوايە گىرا كەى، ئاھو ەناسە
ھاوارە رەحمى، ئىلم كەساسە (۲)

(۱) ئەم شىعرە لە دیوانى پیرەمێردى م. ھ دا بلاو نەكراو ەتەو ە.

(۲) تەواو لىم ئاشكرا نىبە كە پیرەمێرد ئەم شىعرەى بەچ بۆنەيەكەو ە وتوو ە چ كارەساتىك و ەھا دلى برىندار
كردوو ە و ەستى ئالۆز و خەمبار كردوو ە. بەلام بەو ەدا كە شىعرەكەى لەسەرەتای مانگى نىساندا بلاو
كردۆتەو ە رى تىدەچى كە بەھۆى ئەو ەو ە بوو، كە ئەو سالە ۱۹۴۹ نەيان ەيشت ئاگر بكاتەو ە و ئاھەنگى
نەورۆز بگىرێت.

وا سه ره له نوێ، زه مین گیا و گول، ژیا به وه (٢)
 گیرۆ دهیی و که سیره یی سه ره ما، برپا به وه
 خوابکا هه وای ئاسایشی ئه م خاکه بیته وه
 ئه م ئاگره یش به ئاوی نیسان، دامریتته وه
 وه یا الله نور السموات
 چرای پیمان بی، مصباحی مشکات
 فه رمووته (نار نور علی نور)
 مه ولود و نه ورۆز، واهاتنه (ظهـور)
 دوو ره بیع، یه کتیک مه ولودی سه رداری
 ئه و ره بیعی تر، نه ورۆزی به هار
 ئه م دوانه ئه مسال، که وتونه مانگی
 بو پیرۆزی کورد، ئاواز و بانگی
 نیه تی مه ولود، له نه ورۆز دینین
 له گوردی یاره، مه ولود ئه خوینین
 به و نیه ته خوا، ئه م دوو جه ژنه مان
 پیرۆز کا و ببی به جه ژنی جیهان
 یه عنی ئه م شه ره، بکوژینیتته وه
 ئه م فه لاکه ته، بیرینیتته وه
 جارێ نه ورۆزمان، رۆژیکی وایه
 رۆژی سرۆشتی هه موو دنیا به
 ئه و رۆژه به سال، نوێ ته بیته وه
 زه وی و دره خت و گیی ته ژیه ته وه
 به (بحی الأرض بعد موتها)
 زینده گی تازه، ئه بینین وه ها
 ئنجا مه ولودی ئه و پیغه مبه ره
 ته عریف و مه دحی له حه د به دهره
 تیفلکی بی که س، خۆی نه خوینده وار
 خودا به و دینه، کوردی به سه رداری

شـیوهی سرۆشتی، له دهست خۆی ناوه
 خـۆی چۆنی ویست و، دروست کـراوه
 بو ئه م دوو جه ژنه، له گوردی یاره
 کو ئه بنه وه، خه لکی ئه م شاره
 کاله ک و شووتی و توور و پرته قال
 له گه ل یا پراخ و چا، جه ژنا نه ی سال
 هه رچه ند ئه مانه، ئه مسال گرانه
 له لای پیره میرد، هه مووی ئاسانه
 چرای با پیران، ناکوژیتته وه
 هه رچی خه رج ئه کا، له جیتی دیتته وه
 باوک و با پیرمان، با ناو دهر به رن
 رۆله ی (زانستی) یش تیر تیا هه لپه رن

(١) ئه م شیعره له دیوانی پیره میردی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

(٢) له ژماره ٧٠٠ ی ژیندا سالی ١٩٤٣ که ئه م شیعره پیره میرد خۆی بلاوی کردۆته وه به و جۆره نییه ئیمه له
 سه ره وه نووسیمان، به لکو ئه و چوار دێری که کیشه که ی له ته وای شیعره که جو بیبه هه ر له گه ل شیعره که دا
 نووسیوه. سه یر ئه وه به ئه و چوار دێره ش نیوه دێری یه که می ١٣ برکه یه و سیانه که ی تر چوارده برکه ن. وه دوا ی
 ئه وه شیعره که هه مووی کیشی خۆمالی ١٠ برکه بیبه.

کۆنه فرۆشی (١)

دیجله به هاران، که که ف ئه چینتی
 زنجیر کراوه و، شیتتی ئه نوینتی
 پایزان بی دهنگ، دۆش دانه میینتی
 دیاره که س له سه ر، باری نامینتی
 دیجله ئه م هه موو خه لیفه ی دیوه
 له له نجه و لاری خۆی نه له خشیوه
 راست به ناو جه رگی به غدادا ئه پروا
 ئه یان خنکینتی، که دهستی ئه پروا
 ئه م دیجله ی ئیستا، که ئه کا گوزهر
 (هۆلاکو) به ری به ستبوو به سه ر

ههزار هۆلاکۆی، هیلاک و کز کرد
لاله عهه باسی ئالی لهناو برد
ههروهک خوێهتی، بهبێ غهه ئه پروا
له خوێه و گوێه، ناکه ویتته دوا
ههه که لوی بهرده، له تاقی کیسرا
بانگ ئه کا (بهقا نه بووه کسرا)

(١) ئهه شیعره له دیوانی (پ.م) ی (م. ه) دا بلاو نهکراوه تهوه

فهلهک نایه ئی^(١)

١٩٤٩

فهلهک نایه ئی، خوێشی تا کوسهه بهی
ئهوی پیاو بهی، ئه بهی ههه دهه به دهه بهی
ئه بهینم ئاسمانی باوه پیاوه
شیعاریکی نییه، شیوهی به دهه بهی
له ناو ئهه باخه دا، خوێ ناشتی ئیستا
دهه ختیکی نه هیتشت، سیهه له بهه بهی
به ههه ههه، شاعیریکی به نه هیتشتین
وه که بولبول، که نالهی کاریگهه بهی
له گهردی یاره وه، ئاگر ئی دیاره
ئه سووتی ههه چی نه ورۆزی له بهه بهی
نییه غهیری وه نه وشه و لاله وه که پیهه
قهه دی چهوتی، له بههه داخی جگهه بهی
خهوی مههه، مههه گهه گورگی ئه جهه ههه
له رانی داین و نهی دی که سهه بهه بهی
به جار ئی، چوار پهلی گهه و فرهه دی
وهه جهه ئنت نه بهی و قوچت له سهه بهی
ئه ئین بهه هاله، شوکرانه به ئیر بهه
نه وهه پوژتیکی لهه پوژه به دهه بهی

که من که وتمه مهلهی ناچار له گوما
بهلام قوول به نه وهه که خوێ و خه ته بهی

(١) ئهه شیعره له دیوانی پیهه مهتردی م. ه دا بلاو نهکراوه تهوه.

شهه له گهه له ههوا دا^(١)

١٩٤٢

نازانم ههه، بوچ وا بهه کوله^(٢)
لهه دهه گویاسهه، بوچ نابه دهه
ئییمه زیانمان هیچ لهه نه داوه
ئهه بوچ ته گهه ری له کارمان داوه
ئهه قینی چییه، وا ریگه ئه گهه
بهه ناوی نه بهی، هیچی بهی نایه
ئهه دهه واته، زیانه شیهه ری نهه
له لای ئهه تاله، ههروهه هه نه گوی نهه
(له نهه) ئه تان ئی، ئهه له رهه شه بهی
بهه ری خهه ههه وای، دهه ویش دا ری
خهه یاله تازه، بوکورد بهه یانه
شهوی به سهه ره چوو ئهه قه وهه جو انه
با ته قسه لاجی، ریگه بکه چو له
به سهه، لاجواری، به سهه بو له بو له
لووتت دهه شکی، ههروهه کوه ناوی
ئاخر، ئاواتی مههه گت ئه خواری
دهه گی مامه ستا (رهه می) (٣) با بهیهه
شیعره کهی (گوران) (٤) با بهی ته بهه ره گوتیم
به قاسیهی چالاک (٥)، ههروهه نهه ره کهه
با رام چه نهی شهه وه، گیان له خهه
سهه ری که، چهه خو شه، ناوی ئهه پیهه جهه
لیکی دهه نه وه، وهه زیهه و گه نه جهه
ژین و ئی زاعهه شاری سلیمانی
وا کوردی ئیرهه، هه موو پیهی زانی

دهنگی (کامل) بهگ، شهوقی گه لاویژ
 بلاوبوهوه، ههزار توپ هاویژ
 قسه خو شهکهی، شاری فهلهستین
 گورزی کاویه، مزگینی بوژین
 خوژگه زانستی^(۶)، ئیمهیش بمایه
 بانگی (هه ربژی) لی نه برایه
 نهوسا نیشتمان ته گه ییه غایه
 هه موو لاوانمان ته گه ییه غایه
 ئیتر هه ربژی، بهریتانیانیا
 دهنگی خستینه، ناو هه موو دنیا

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره میترددا بلاو نهکراوه تهوه.

(۲) پیره میترد ئەم شیعره ی بۆ ئیستگهی (شرق الادی) و توهه که سالی ۱۹۴۲ له یافا (حلفاء) له جهنگی جیهانی دووه مدا کردبوو یانهوه. بهشیکێ کوردی تیاوو که گۆران و رهفیق چالاک و ره مزی قهزاز به پتوه بیان دهبرد.

(۳، ۴، ۵) مه بهست له ره مزی قهزاز و گۆران و رهفیق چالاکه. که له بهشی کوردی ئەو ئیستگه یه دا کاریان دهکرد.

(۶) مه بهست له کۆمه لی زانستی و قوتابخانه که به تهی له سلیمانی

شیعری دووهم - بۆ ئیستگهی یافا

۱۹۴۲

دهنگیکی قودس^(۱) لای قودس^(۲) هوه هات
 ناو جهژنانی کرد، به جهژنیکی راست
 ئەو شهوه بهختی، میحوهر وه رگه پرا
 نووزهی نازیه کان، له لیبیا برا
 رۆژی رومیل^(۳) یش بوو به شهو شکا^(۴)
 ئابرووی فاشست، ئیجگاری تکا
 ئەمه ربکا هات، جهژتری گرت
 ئەمیرال دارلان^(۵)، کهوته جرت و فرت
 ئەو شهوه بانگی رۆلهی کوردستان
 له شهرقی ئەدنا^(۶)، گه ییه ئاسمان

له شوین میعراجی (مسجد الاقصی)
 دهنگی گۆرانی (گۆران)^(۷) مان هه لسا
 فهلهستین شوینی (صلاح الدین) ه
 بۆیه ئەم دهنگه، هینده شییرینه
 ئافه رین ره مزی به تهوای قهزاز^(۸)
 راست میلله ته کهت، پتی کرد سه رفراز
 لاوکی کوردی وهک دهنگی زه بوور
 دهنگی دایه وه له نزیک و دوور
 سه ری گۆیژه مان له (صخرة الله)
 تا پایه ی عه رش، به زدان خو ی هه لالا
 شوپیک کهوته ناو کوردستانه وه
 رۆحی نیامان^(۹) پیتی هه سانه وه
 رادیو وهک (صوری اسرافیل) و ابو^(۱۰)
 (بعث بعد الموت) له پری به یدا بوو
 ئەمه نه زه ری بهریتانیانیا
 مسی کرد به زیو که کیمیا
 ئەم ژبانه وه و ئەم زینده گییه
 تا ده مرین چرای ریتی به نده گییه
 شیوهی عیراقیش دیموکراتییه
 ئەمه نیشانه ی، ریگای هاتییه
 یاخوا له سایه ی، بهریتانیادا
 پیکه وه بژین، تیر له دنیا دا

(۱) قودس: پیرۆز.

(۲) قودس: شاری قودس.

(۳) سه رکرده یه کی به ناویانگی نازیه کان بوو له ژوو رووی ئەفریقادا له شه ری (علمین) دا شکا. م. ه.

(۴) م. ه. نووسیویه (رۆژی رۆمیلیش بهو شه ره شکا)، به لام له راستیدا وه هایه: رۆژی رۆمیلیش، بوو به شهو شکا.

(۵) سه رکرده یه کی ده ریایی فه ره نسا بوو. م. ه.

(۶) مه بهستی لهو ئیستگه یه که ئەم شیعره ی بۆ توه. ئیستگه ی (شرق الادی) له یافا.

(۷) مه بهستی لهو سروود و گۆرانیانیه که گۆران شیعره که ی نووسیوو وه (چالاک) ده یگوت.

(۸) پښتو قه‌زاز.

(۹) مردوو.

(۱۰) ئم شيعره ليره‌وه له ديوانى پيره‌ميردى م. ه دا نه‌نوسراوه يا قرتيتراوه. وه بریتييه له پينج بهيت واته

(۱۰) نيوه‌ديږي.

جه‌ژنى قوربان (۱)

خوا چه‌زرتى ئيسماعيلى له‌ژتير تيغ هينايه دهر
سالتان هموو ههر به‌جه‌ژن و به‌شادى بياته سهر
ئه‌و جه‌ژنه جه‌ژنه، ميلله‌تى تيا به‌شادمانى بږى
بويه به‌هارى په‌سه‌نده، گول و ميوه‌ى ديتيه‌به‌ر
پيکمانه‌وه بي، جه‌ژن و دلشادى
تا سهر بي، سهر و گهردن نازادى

(۱) پيره‌ميرد به‌بونه‌ى جه‌ژنيكى قوربان‌ه‌وه له‌سهر کارتتيک ئم شيعره‌ى بلاو کردۆته‌وه

عه‌شهرت هاواره (۱)

۱۹۴۷

عه‌شهرت هاواره، عه‌شهرت هاواره
كه‌وتوومه (ناراس) ئاو بي بواره
پيم نيه‌ منيش، شوين ئه‌وان كه‌وم
پيهرم، هه‌نگاوئيك بنيم، ئه‌كه‌وم
ليهره‌ش وا كه‌وتووم به‌دهم دهرده‌وه
له ئيشى دوورى و ئاهى سه‌رده‌وه
دكتۆر ده‌واى تووم ناوى ليم گه‌رئ
به‌لكم به‌ئاهم، ده‌وران وه‌رگه‌رئ
يا وا وه‌رگه‌رئ ئيلم سه‌رکه‌وئ
يازمه‌ى توپى زه‌رپه‌ى به‌رکه‌وئ
ئه‌و ساكه‌ دوعاى من وا گيرابئ
له‌ خانه‌ى خاكا، ئاواتم نابئ

ئنجنا ته‌لقينم بدهن به‌كوردى
بليين ناواتت، هاته‌ جئ، مردى

(۱) م. ه له لاپه‌ره ۱۱۶ى ديوانى پيره‌ميردا نووسيوه شاعير ئم شيعره‌ى بۆ ئه‌و قاره‌مانه‌ بارزانبييه كوردانه
وتوه كه له سنورى توركي و ئيرانه‌وه گه‌شسته‌ خاكى شووره‌وى.

فه‌ريادى پيره‌ميرد (۱)

۱۹۴۵

ئه‌لئين فرميسكى هه‌ور بارانه
گوايه گريانى شينى يارانه
كوا ئه‌گه‌ر هه‌ور وا بگريايه
ئه‌شيا بارانى هيچ نه‌وه‌ستايه
چونكه‌ چوار ساله ئم سه‌رزه‌مينه
تيكرا به‌خوينى كوژراو ره‌نگينه
ئيمه‌ كه‌ خويمان، يه‌كتر بكوژين
هه‌ور و ئاسمان بوچ، بويمان بگرين
ئم قه‌ قه‌ و، قه‌ ئينسانه
راستت پئ بليم، فيتى شه‌يتانه (۲)
خواستى خوابييه، ئه‌بئ بيته‌جئ (۳)
بۆ ئه‌وه‌ى زه‌مين، به‌فه‌ساد نه‌چئ

(۱) مه‌به‌ستى پيره‌ميرد له‌م شيعره‌دا كاره‌ساتى جه‌نگى جيهانى دوومه‌.

(۲) ليره‌دا جئى سه‌رسورمانه‌ كه‌ بيروباوه‌رى ئايينى به‌و جوژه‌ كارى له شاعير كردوه له‌برى ئه‌وه‌ى هؤى
به‌رپابونى جه‌نگ بۆ واقيعى دروست بوونى بگيرتته‌وه، تاوانه‌كه‌ى ئه‌خاته‌ مى شه‌يتان و خواستى خوا.
له‌كاتيكداه‌ شيتانيشى وه‌ك په‌مزن دانه‌ناوه‌.

له‌و ساوه

له‌و ساوه‌ كه‌ شارى سليمانى دروست كرا
كوشتارى ئيمه‌ بوو به‌شه‌رى دوو برا
سالئيك به‌توره‌كانه‌ به‌مال و مناله‌وه
ئه‌ژباين به‌په‌زه، ريزكه‌رى كه‌وش بووين له‌ماله‌وه

دیوارپیک به دزییه وه گه سکی له مال ته داین شه و خه نجه ریک به دزییه وه، باوکی له چال نه ناین سه رمایه ی تجاریکی پیشوو، معاشیکی ئیسته بوو ترسیکی وای بوو کئ خه وی ئیستای له چاو نه چوو؟ نه من و ئاسایش و نیعمهت و سهیرانی ئیسته که توخوا به ناشوکری مه بیره و سپله یی مه که باوه کوو نه وانه ی ژوووو، نه خنکین به داره وه (۱) با دانه هینرین به تهری به پویه می شاره وه قه یوان و قوتره و کونه ماسی له دهست نه دهین دوایی به جرت و فرته وه هانا بو کئ نه بهین!؟

(۱) مه به ست له شورشگیرانی شورشی شیخ عه بدولقادی شه مزینی و شیخ سه عیدی پیرانه که له سیداره دران.

ئیه که کوردین

۱۹۲۶

ئیمه که کوردین، له لامان وایه زوبانی کوردی، زور بی هاوتایه لاوکی کوردی، دهنگی زه بووره (جنة المأوی) له شاره زوووه صلاح الدین و کهریم خانی زه ند بابا شهرف خان، شای کوی ده ماوه ند قاره مان قادر (۱)، فیدایی فوئاد (۲) له ریتی وه ته ندا، به جه ننهت بوون شاد گه وره ی هیچ قه ومیک وه ک گه وره ی کوردان له ریتی وه ته ندا، نه بوون به قسوربان فکری میلله تیان، ئیحیا کرده وه قه دری وه ته نیان نه علا کرده وه شادین نه ی میللهت بو نه م گه ورا نه فه خری ته ئریخی، لایق به وانه

ناویان ون مه کهن، به خاس و به عام تاکو دهس که وی، رۆژی ئینتقام بینه جووله جوول، بارو حیان شادین پیتی میلله ته کهم، له به ند ئازاد بین کچانمان له ژیر، به یداخا ره شدا چاو هه لنه هین، به خوینی گه شدا به خوینی لوان، وه تن نه جووشی میللهت بو وه تن، سییا نه پووشی هه زاری وه ک من، هه تا نه کوژری به قه له می خوین، شیوه ن نه نووسری نه م میلله ته ی کورد، رزگاری نابین بی شک نه م ئیشه، نه بی هه ر وایی

(۱) قادر: شیخ عه بدولقادی شه مزینی.

(۲) فوئاد: دکتور فوئاد یه کئ له پیشه وایانی شورشی کورد بوو له تورکیا له ته ک شیخ عه بدولقادر و هاو ریکانیا ندا شه هید بوون.

تاکه بهیت

۱۹۴۳

له ناو، نه و ناوه جوانه ی، ته رزی، ته رزه دلی (بی) و (مانگ) و (شاعیر) هاته له رزه

دایکی وه نه ن (۱)

بو شه شی نه یلولی ۱۹۳۰

دایکی وه تن راوه ستاوه فرمی سکی خوینی له چاوه پرچی به شانیا بلاوه نه لئ نه ولادم ککوژراوه

دلم برآوه، جهه رگم سووتاو
 هیتزم نه ماوه، پشتم شکاوه
 دوکهلئی کهوته روویی ئاسمان
 بهچکه شیرانمان گشت شههیدکران
 مندالنه کانمان به بیج باوک مان
 کزهی خه زانه، گهلاریزانه نابریته وه!
 ئەهی شههیدانی، بهرگ خوینین
 خوتان بوئیمه کرد به په رژیان
 له خویننتان دەس بهردار نابین
 له دلئی میلله تدا دهژین
 شهشی ئەیلوله، رۆله مهقتوله
 چاوه، پریژانه، گهلاریزانه، نابریته وه

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره میژدی م. ه دا بلاو نهکراوه ته وه. کاتی خۆی کراوه به سروود بۆ شهشی ئەیلول.

سه رگوروشته

۱۹۴۳

عیراق که شوینئی (بنو عباس) بوو
 باخی ئیره می، لاله عه باس بوو
 وهک جورجی زیدان، نووسیویه بوومان
 تا به سره بوویوو، به باخ و بیستان
 دنیا له سهه ههچ باری نه ماوه
 به غدايش لهو حاله کهوتبووه دواوه
 وهک مه لای مه زبوور ئەلئی ئەم مانگه
 دهورهی پرتهوی که چوارده دانگه
 ئە بیرن ئەیکه ن به ئەستیره ی ورد
 ئەم چه رخی چه په ییش، وای له به غدا کرد
 ئەم دیجله ی کهوا، پیا ئەکا گوزهر
 هۆلاکو بهری بهستبوو به سهه

له دهورهی تورکدا ولایه تی بوو
 له مانگه ریوه والی بو ده رچوو
 تا خوا هه لیکی باشی بو ره خساند
 له که شمه که شی دهست بیگانه ی ساند
 رۆله ی ناوداری، وه ته نی عیراق
 پشتیان دایه یهک کهوته ئیتفاق
 ئنجا له نه وهی، هاشمی ئەکبهه
 مه لیک فه یسه ل هات، کردیان به سه روهه
 هه رچهنه خوا کردی و چه رخی دنیا بوو
 دامه زینه ری، به ریتانیا بوو
 هیشتا کو ته واو دانه مه زرابوو
 له هه ر چوار لاه ئاشووب په یدابوو
 هیتلهه له دههه و میتلهه له ناودا
 بارگیری به دی فیتنه یان تاودا
 تا پتیان کرا دریغیان نه کرد
 ئینگلیز کهوته فریا دهستویرد
 ئیستا به حوکی ئایه تی قورئان
 که باوه ر ئەکا پیای موسولمان
 که سه ی پاش مردن، زیندوو بیته وه
 دیاره که ئیتر نامریته وه
 به غدايش پاش مردن، زیندوو بوته وه
 ئیتر مردنی له بیهرچوته وه
 له م (بعث بعد الموت) ه ئەمینین
 هه تا دنیا بیت ئیمه ئەمینین
 وا به په یمانی (ئه تلاتیک) عیراق
 له گهل دوو دهو لهت، کهوته ئیتفاق
 له (ساحه ی صلح) دا ئیمه ییش جی ئەگرین
 هه قی سه ره سستی، به هه ق وه ره ئەگرین
 په نگه که هه ندئ له گرۆی به دکار
 به هۆی به دخوویی وهک دوو پشک و مار

بَلَّيْنِ ئِيعَلَانِي شَهْرِي بۆ شَهْرِي چوونَه
 ئهوى گويى باتى، دلى زه بوونه
 ئم دوو دهولتهى كه يارى ئيمه
 بۆ هه موو دهردى، هه مخوارى ئيمه
 چ پيويستىكيان به ئيمه هه يه
 دهولتهى عادل دياره بى وه يه
 ئه بى بزائين كه (گا) گؤراوه
 نوزهى براوه، هه ركلكى ماوه
 باوه جود ئيمه كه ناومان كورده (۱)
 له شانامه دا، ناويانگمان كورده
 توخوا نهنگ نيهه له شهري بترسين
 له م رهنك هه را و گيغه پيرسين
 من وام ئه وى كورد له پيشه وه بى
 وهك فه رهاد بازووى به تيشه وه بى

(۱) ئم شيعره له ديوانى پيره ميردى م. ه دا بلاو نه كراوه ته وه.

سى بهيت

۱۹۴۸

«هه ر كارى له لاي به نده گرانه
 ئه وه له لاي خوا گه لى ئاسانه
 به لام به و شه رتهى بروات به خوابى
 ئيشيكي وايش بى، غه درت لى كرابى
 ناله ت ئه بيه تته، سه ره بزووتى
 وهك ئاگر و پووشوو، زؤردار ئه سووتى»

بۆ مسته فا صائبا (۱)

مستو (۲) وادياره توش جل خوار ئه كهى (۳)
 ئه ستوت ئه خورى و مه يلى بار ئه كهى
 نامه ئه نووسيت به زباني توركى
 له ميلليه تدا مايل به شركى
 ئيمه كه كوردين له لامان وايه
 كوردى زبانيكه زؤر بى هاوتايه
 ناوى پيغه مبه ر، هه مهى ره سوله
 نويزمان به كوردى لاي خوا قبوله
 ئه گه ر ته لقينم، به كوردى نه درى
 گويى لى ناگرم، باكفنم بدرى
 گه ر مه رنه موكهى (۴) عاره ب ليم پرسى
 واى تى ئه خورم، كه ئه و بترسى
 ئه مه دينمه و دينيكي به هه ق
 له سه ر به يتى خؤم ئه گه ر بكرىم شه ق
 نووسيوته گوايا، وه زيفه م ماوه
 هه رچيمان كردوو هه ر ناته واوه
 چيم كردوو ئيستا جارى له كوئمه
 ميلله ت له مه وودوا ئوميدى پيمه
 سه يركه به هارم لى بى ئيشا الله
 له كورده ستاندا، بيكه م به هه للا
 شيمال و جنوب، تيكه ل كه م به قين
 بله رزئيمه وه، گاكهى ژيتر زه مين
 به يداخى كوردى، بله رينمه وه
 ئيرسى رؤيوه كان بگه رينمه وه
 صلاح الدين و كه ريم خانى زه ند
 بابا شه ره ف خان شاي كوئى ده ماوه ند
 بيته جموجؤل، رؤحيان شاد بى
 پيى ميلله ته كه م، له به ند ئازاد بى

لهسەر هەر کێوی، شیری تیخووری
 ناوجهرگی هه‌موو، دوشمنان بیری
 ئه‌وجا سه‌ره‌ستی، به‌ئیمه ئه‌دری
 خیر ئه‌وان بیدهن، که‌لک ناگری
 نامه‌وی بیدهن، ئاهیب^(۵)، بیستینم
 فکرم ئه‌مه‌یه، هه‌تا ئه‌م‌ینم
 هه‌زاری وه‌ک من، هه‌تا نه‌کوژی
 به‌قه‌لم، به‌خوین، مه‌رسیه‌ی نه‌نوسری
 به‌و خوینه‌ی خوینی، میله‌ت نه‌جوشی
 میله‌ت بو‌وه‌ته‌ن، سیا نه‌پوشی^(۶)
 کچانمان له‌ژیر، به‌یداخی ره‌شا
 چاو هه‌نه‌هین، به‌خوینی که‌شا
 تا خاکه‌که‌مان، به‌خوین نه‌شوری
 ئیمان به‌سکه‌ی، روپییه نه‌گۆری
 ته‌شه‌بوساتی، من ته‌واو نابی
 موتله‌ق، ئه‌م ئیشه هه‌ر ئه‌بی وایی

به‌ندی قه‌تار^(۱)

۱۹۴۶

ساقی به‌عه‌شقی به‌رزی خاکه‌که‌م
 به‌یادی قه‌ومی دل خه‌مناکه‌که‌م
 بۆم تیکه‌ جامی، با دل خاموش بی
 که‌لکه‌له و سه‌ودای سه‌ر فه‌راموش بی
 توخوا سا (ره‌شۆل)^(۲) تۆش قه‌تاره‌که‌ت
 سه‌دای سوب سه‌حه‌ر پای کۆساره‌که‌ت
 به‌لکو بیته‌ جۆش، نه‌وجه‌وانانمان
 تیکۆشن به‌عیلم بو‌خان و مانان

(۱) ئه‌م به‌یته له لایه‌ره‌ ۸۲ی م. ه دا به‌هه‌له نووسراوه. راستمان کرده‌وه.

(۲) ره‌شۆل: ده‌نگ‌خۆشکی کورده، که‌ماوه‌یه‌کی زۆر به‌بولوبلی کوردستان به‌ناویانگ بوو، مرۆفیکی قسه‌خۆش و له‌خۆبوردوو و به‌وه‌فایه، گوی ناداته مالتی دنیا، هه‌ر زرمه‌ی دئ، لای من ته‌نها هه‌ر عه‌بیی ئه‌وه‌یه که ژماره‌یه‌کی که‌می له هه‌لبه‌سته‌کانی کوردی له‌به‌ره‌و ئه‌بوایه زۆریه‌ی هه‌لبه‌سته به‌ناویانگه‌کانی له‌به‌ریک‌دايه، هه‌روه‌ها ژماره‌یه‌کی زۆر که‌میشی له گۆزانییه‌کانی تۆمار کردوو که ئه‌مه‌ش راست نییه. ره‌شۆل که ئه‌و گۆزانییه‌ی ئه‌وت (ره‌شۆل)ه‌که‌ی ئه‌کرد به‌کورد و به‌م جۆره ئه‌یوت: توخوا سا کورده تۆش قه‌تاره‌که‌ت.

بو‌بیست ساله‌ی ژین

له (۱۹۲۶) ه‌وه بو (۱۹۴۶)

به‌سته‌ی هه‌ی ژین

هه‌ی ژین، هه‌ی ژین، گولی باخی ژین
 هی‌مه‌تی پیرت، بو‌بوو به‌په‌رژین
 به‌ختت وه‌ک ته‌ختی سوله‌پیان به‌رزه
 شیعرت وه‌ک عه‌رشه‌ی به‌لقیس سه‌د ته‌رزه
 بینای نه‌زانیت، هی‌نایه‌ له‌رزه
 خۆشه‌ویستی تو له‌لامان فه‌رزه
 هه‌ی ژین، هه‌ی ژین

(۳.۲.۱) مسته‌فا صائب: نووسه‌ر و رۆژنامه‌نووسی گه‌وره و به‌توانا. ژماره‌کانی رۆژنامه‌ی (ژیانه‌وه) و (ژیان)ی سالانه‌ی بیست و سی، هه‌روه‌ها له چاپدانی دیوانه‌ شیعرییه کوردیه‌کان و پیتشه‌کی بو‌نوسینیان گه‌واهی ئه‌مه ده‌ده‌ن. نووسه‌ری وردبین و به‌هره‌مند (که‌مال ره‌ئوف محهمه‌د) ته‌واوی به‌ره‌مه‌کانی ئه‌م نووسه‌ره‌ی له‌لایه و خه‌ریکی ریک‌خستان و لیکۆلینه‌وه‌یانه. ئه‌م شیعره‌ی پیره‌مێردیش ته‌نها له‌و رووه‌وه دلگیری و زویری به‌رانیه‌ر مسته‌فا صائب تیا به‌که‌ نامه‌ی بو‌ پیره‌مێرد به‌تورکی له‌ سلیمانیه‌وه بو‌ ناردوو. له زۆر نووسیندا پیره‌مێرد ریز و خۆشه‌ویستی خۆی به‌رانیه‌ر مسته‌فا صائب ده‌ریه‌وه. هه‌روه‌ها ئه‌م نووسه‌ره به‌ناوی (زه‌کی صائب) و چه‌ند نازناویکه‌وه نووسینی خۆی یلا و کردۆته‌وه (مستۆ) یا (مصطو) له شێوه‌ی کرمانجی سه‌روودا به‌مسته‌فا ده‌لین مصطو. جل خوار: تورک خواهان، ئه‌وانه‌ی سه‌ر به‌تورک بوون.
 (۴) مه‌رینه‌موکه (من ریک)ی عه‌ره‌بییه‌ی وای لێ هاتوو. گوايه‌ دوای ناشتنی مردوو مه‌لانکه‌ت ده‌چنه‌ سه‌ری و لێی ده‌پرسن (من ریک) ئه‌گه‌ر مردووکه ئیسلامی ته‌واوی ده‌توانی وه‌لام بداته‌وه.
 (۵) ئاهیب: عه‌ده‌ب، په‌یمان بی.
 (۶) سیا نه‌پوشی، به‌رگی ره‌ش نه‌پوشی.

ئەمپۇرۇكە سالى، بىستە، تەواو
 زەماوئەندىكى، وات بۆكراو
 لە كورددا جەژنى وا پوى نەداو
 گشت رۆلەت هاتوون لەم لاو لەولاو
 ھەى ژىن، ھەى ژىن
 نەورۆزت ھانى، بەچلەى زىستان
 بەبانگى بەيان كورد لە خەوھەستان
 ناوازەى بەرزىت، كەوتە كوردستان
 ياخوا گەرم بى، ھەروا مەجلىستان
 ھەى ژىن، ھەى ژىن

پىرەمىرد پىش ئەوئى ئاھەنگى بىست سالى ھەرچوونى رۆژنامەكەى بگىرەت، وەك ئاگادارى
 و بانگەيشتەى ھەموو لا، لە ژمارە (۸۱۷) ى (۱۷) ى كانونى دووئى (۱۹۴۶ ى ژىن) دا
 ئەم چوار بەيتە بالاو دەكاتەو.

ژىن كە پەيامى، ژىنى كوردانە
 فرىشتەى مژدەى، ساپەى يەزدانە
 ئەم بىست و شەشەى كانوونى دواپى
 سالى بىستەمى، كەوتوئىنە شاپى
 فەرموون با ئىوھش، بەشتانى تىبابى
 ياخسوا زۆر رۆژى، وەھى لە دوابى
 سەعات لە چواری دەمەو ئىوارە
 شوئىن شاپى قەسرى (فائق ھوشيار) (۱)

(۱) مەبەست فائق ھوشيارى كچەزى پىرەمىردە. واتە كورى رەھمەخانى كچى پىرەمىردە. پارىزەرتكى وريا و
 خاوەن تاقي كردنەوئى زۆرە.

كزەى دەروون (۱)

دواوانەكەى (۲) شوئىن مالى گەورە
 سەرەو خوار ئەرۆى، بەپىچ و دەورە
 پروون و رووناكى، وئىنەى بلوورى
 ئاوى زىندەگى، گشت شارەزورى

وام لە كەنارت بەدلەى پىرخەم
 پۆژى رووناكى، لى بوو بەتەم
 ئەگرىم و ئەلەم، تۆ وەك ئاوتىنەى
 بۆ شوئىن دەستكردى، كردگار وئىنەى
 بۆچى نانوتىنى، وئىنەى فۆتۆگراف (۳)
 وئىنەى شىرىنى، نازدارانى جاف
 نمونەى دەستى، پەروەردگار بوون
 بەدەورى تۆدا، گوللى بەھار بوون
 بەشەدەى لار و، كراسى كەتان
 وەك مانگ كەتانى (۴) جەرگىان ئەسووتان
 وئىنەى مانگەشەو، بەشەوى دەيجوور (۵)
 بورجى رەشمالىيان پىر ئەكرد لە نوور
 شەوى مانگە شەو، ئاوابى خەوتن
 لە دواى سەرەوتن، كاتى تىكەوتن
 ئەو لەش و لارە، بەشەپەى مەلە
 دلى دلداريان، ئەخستە پەلە
 ئاى بۆ (پەرى خان) نازدارى جافان (۶)
 ئاھوزەرباھووى سوورمە كلافان (۷)
 مالى بەگزادە و زىرەى سەماوەر
 پرووى پروبارەكەى تۆى ئەگرتەبەر (۸)
 دەنگى نەكىسا و بەزمى خوسرەوبى
 لای مەحمود پاشا ئەكەوتە نەوى
 ئاوازەى باز و سەقەر و بالەبان
 حىلەى ماين و ئەسپى كەحىلان (۹)
 ئەمانە گشتى، خوا دابووى بەجاف
 حوكمدارى بوون، بى لاف و گەزاف
 لەم دواپىيەدا، خۆ (ناھىدەخان) (۱۰)
 شا خانمى بوو بەلاو دىوہخان
 شوئىنى دوو پاشاى (۱۱) پىر كردبوو
 گەرەوى لەرووى (۱۲) چەرخ بردبوو

توخوا تاوه که ی بۆن گولواوه که
 بۆ سه رچاوه که. که می لاوه که
 پروانم ناخو جامی فووتوگراف؟!
 نیشانم نادا؟ شیهوی ئیلی جاف؟
 نه، ئه ده بده به و سه ر ئه و سه رئاوه
 ئیسته ئه فسانه و نه خشی سه رئاوه
 ئه و درک و داله و ئه و قه ل و داله
 جیگیرن له شوین ئه و گه و ره ماله (۱۳)
 نازداران وینهی ماسی سه رئاوان
 به بۆمبای ده وران که و تنه سه رئاوان (۱۴)
 له تاوهی جه وری چه رخی چه پگه ردا
 ئه وان ئه سه ووتین منیش له هه ردا
 وئیل و ئاواره ی ئیلی مـــــرادیم
 هه ر روو له رۆرۆی رووی نامرادیم (۱۵)
 بۆ بازی موراد هه ر (قه یسه ر قوو) مه (۱۶)
 به ختم شوومه و باز که و ته وه یشوومه
 من بۆ ئیل ئه گریم مات و دل خه سته
 پرستی خیه و تی به گزاده رتسته (۱۷)
 له شوین سه رمه لا و (الله اکبر)
 (کارئ) (۱۸) کار ئه کاو (سترت به جۆکه ر) (۱۹)
 ئیسته که پتی کۆچ گوشاده و ئاسان
 کوا سه رئیل کۆچی لی خورئ بۆ کویتستان

(۱) ئه م شیعره له لاپه ره ۱۲، ۱۲۵، ۱۲۶ دیوانی م. ه دا به جۆرتیک شیاوه که هه تا ئه م ده قه ی ئیمه ، که
 پیره میترد خۆی له (ژین) دا بلاو کردۆته وه نه بیینی نازانی راده هه له و ده ستکاریه که ی چه نده. له م شیعره و له
 شیعی (یادی نازدارانی جاف) دا، ته نها هه له ی زه ق و دتیری نه نووسراو نیشان ده دین. چونکه نه گه ر هه موو
 هه له ورد و دره شته کان له په راوێژدا راست بکه ینه وه ئه و په راوێژ ده بیته دوو ئه وه نده ی شیعره که .

(۲) بۆ خۆش وتن و خوتندنه وه ناوترئ، دووئاوان، ده گوتئ، دواوان.

(۳) راستیه که ی (بۆچی ناویتی) ه، نه ک بۆچ پیتم ناویتی.

(۴) که تان: جۆره گولئیکی زۆر جوانه که له به هارانا له ده شت ئه روئ. ئه لئین که تیشکی مانگه شه و ئه دا له و گوله
 ئیتر گه لاکانی هه لئه که وئ. پیره میترد دلی خۆی شوبه اندووه به و گوله که به دیه نی مانگ روخان له ت و په ت

ئه بی م. ه

(۵) م. ه نووسیویه وه ک مانگ به شه ده ی تاریکی ده یجوور، که نازانم ئه وه مانای چیه . راستیه که ی وه هایه ،
 وینه ی مانگه شه و، به شه وی ده یجوور.

(۶) په ری خان: کچی مه حمود پاشای جاف بووه .

(۷) ئه م نیوه دتیره لای م. ه به م جۆره یه : ئاهوی زه رپاهوی عه نبه ر کلافان.

(۸) رووی ئه و رووباره ی وا ئه گرت به ر. لای م. ه به و جۆره نووسراوه . به لام ئه وه ی ئیمه راسته چونکه پیره میترد
 قسه له گه ل رووباره که دا ئه کا و ئه لئ (تۆ).

(۹) لای م. ه نووسراوه :

ئاوازی سه قـــــر و باز و باله بان

حیه ی مایینی جنسی که حیلان

(۱۰) ناهیده خان ژنی عه لی به گی مه حمود پاشای جاف و دایکی حه سه ن به گی جافه .

(۱۱) دوو پاشا واته محمود پاشا و وه سمان پاشای جاف.

(۱۲) م. ه نووسیویه : گره وی له رۆحی چه رخ بر دیه وه . ئه م نیوه به یته به م جۆره نه مانا ده دات به ده سته وه و نه
 کیشه که شی له گه ل کیشی شیعه ر که دا رتیک ده که ویت.

(۱۳-۱۴) ئه و دوو به یته لای م. ه به م شیه ویه نووسراوه ،

«ئه م درک و داله و ئه م قه ل و داله

ماونه وه له شوین ئه و گه و ره ماله

نازداران بوونه مـــــاسی دواوان

به بۆمبای راوکه ر که و تنه سه رئاوان»

(۱۵) لای م. ه به هه له نووسراوه نزیک له مه رگم دووریش له شادیم.

(۱۶) قه یسه ر قوو: بانگیکه بۆ بانگ کردنی باز له راودا.

(۱۷) ئه و پاره یه یه که له کاتی یاری قوما ردا قوما رچی له به رده م خۆی داده نی.

(۱۸-۱۹) دوو واتان له پۆکه ردا به کار دین.

یادی نازدارانی جاف

پۆره جوانه که ی ده وری زه ردیان

های بۆ کناچه ت ده می به یانیان

کاتی سفیده ی سه حه ر ده رکه وئ

پیشخانیه ی شه فه ق له کیتو سه رکه وئ

ده می بیبداری که ده سته ی مریه م

قۆناعی عیسا، ئه شوا له سه ر چه م

ئاوى زىندەگى، دىتتە زەم-زەمە
 ئەبى بەزەم-زەم، ئاوى ئەو چەمە
 زەلم و تانجەرۆ، دەست لە ملان بن
 سەرپۆيەي گولان، جىي بولبولان بن
 دەنگى كىناچەت بەرز و سەر ئازاد
 دەنگ بداتەو بە تى ترسى صياد
 لە كەنارى زەلم، ئەو سەوزە گىايە
 تۆوى كەنىشكى جافى تىدايە
 تۆ بە كىناچە و لەنجە و لارەو
 من بەدوو دىدەي^(۱) فرمىسك بارەو
 بەرامبەر بە يەك زارزار بىنالين
 ھەردوو كمان وەك يەك پۆ خىل^(۲) عەودالين
 شىوھى ئەو سىنگەي جەودانەي سەد تەرز
 لە سىنەي مندا، شىوھن بكا بەرز
 گوتم لە دەنگت بى، بەيادى جاران
 كوا مالە گەورە و پۆلى نازداران
 منبىش بەفەردى (مەولەوى) يەو
 بەھۆرى جافى، ناو دەرىندىبەو^(۳)
 بەشىنى تىپى نازدارانى جاف
 دووكەلى ئاھم، شىن^(۴) كا سەماي ساف
 وەك چىھەرى خەيال روخسارەكەي خۆي
 لە پەردەي دلەي پىر ئاخ و پىر ئۆي
 شوغەي پرووى نواند شاي سۆسەنا خالان^(۵)
 كەم كەم لە گۆشەي بورجى رەشمالان
 لە تۆيى تارىكى (شەدەي) بى گەردا
 لە تافەت ئاوى، زىندەگى دەردا^(۶)
 ئىستا لەو شوپنەي^(۷) ئەو عىشودە و نازە
 بايە قوش لە گەل تۆدا ھامرازە
 ئىلى جاف رىگەي كوتستانيان نىبە
 نازانم مەيلى فەلەك^(۸) بە چىبە؟!

ئومىيىدىم وايە ھەر بەم زوانە
 ئىلات بچنەو بە ئو كوتستانە^(۹)
 وەلى دىوانە ويسىتى لە يەزدان
 رىگەي شەم نەبى بچى بۆ كوتستان^(۱۰)

(۱) لای م. ھ نووسراوہ «من بەچاوتىكى فرمىسك بارەو» .

(۲) ھەرودھا نووسىويە: بۆ بار عەودالين وابزانم ئەوھى ئىمە راستتر بىت.

(۳) ھەرودھا نووسىويە: بەھۆرى گولبانگ پەھلەويەو. ھۆرى گولبانگ يەئنى ھۆرى بەرز. ھەرودھا گولبانگ بەخوتىندى بولبوليش ئەلین كە گوايا بانگ ئەكاتە گۆل.

(۴) لای م. ھ نووسراوہ پىر كا سەماي ساف

(۵) ھەرودھا نووسراوہ:

پىر شەي پرووى دەركەوت شاي سۆسەن خالان
 كەم كەم لە گۆشەي، لای سىيا مالان

(۶) لای م. ھ نووسراوہ:

لە تۆيى تارىكى شەدەي بى گەردا
 وەك ئاوى ھەيات، شەپۆلى ئەدا

پىرەمپىرد ئەم شىعەرى مەولەوى گۆربووتە سەر شىوھى سلىمانى و لەو شىعەرى خۆيدا تەنھا سى دىپى لە ھەوت دىپى دەقى شىعەركەي مەولەوى بەكارھىناوہ. لە كەشكۆلى نەجمەددىن مەلا كە بۆ ھەمە سالىح بەگى قزلىجى نووسىوہ لە لا پەرە ۶۱ دا گۆرىنەكەي پىرەمپىردى نووسىوہ، ھەرودھا دەقى شىعەركەي مەولەوى لە لا پەرە ۲۰۲، ۲۰۳ دىوانى مەولەوى مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس دا بلاو كراو تەوہ. لىرەدا دەقى شىعەرى ھورامىبەكە و گۆرىنەكەي پىرەمپىرد دەنووسىن.

«چون چىھەرى خەيال روخسارەكەي و تىش
 نەتۆي پەردەي دل مەعدوومى دل رىش
 ئمانا جەمىن شاي سۆسەن خالان
 كەم كەم جەگۆشەي لاي سىامالان
 زەمىن منەت بار پامنىياو مەويەرد
 جارجار و پرووى ناز باوھشەين مەكەرد
 باوھشەين مەكەرد ئەو صەفحەي بى گەرد
 نازكيش جەباد ئىحتياط مەكەرد
 نەتۆي تارىكى تاي شەدەي بى گەرد
 لە طافەت چون ئا ھەيات مەوج مەوورد
 غەرىب بىم چەنىم كەردم ئمانا
 وەسەوقات پەرىم خەدەنگى شانان

نهرصد چون ياران گيان ته تسليم كهردم
خاس بي په ي يادگار خه دهنگن بهردم»
گزينه كه ي پيره ميترد

«وهك چيه ردي خه يال روخساره كه ي خو ي
له په رده ي دلته ي پر له ناخ و نوي
پرشه ي رووي دهر كهوت شاي سوسه ن خالان
كه م كه م له كووچه ي لاي سيامالان
زه مين منه ت بار كه پتي پيا دنا
باوه شيننه كه ي بو داده پينا
شيريني له توپي تاري شه ده دا
وهك ناوي حهيات شه پولي نه دا
سه ركولمي نالي له توپي سه رپوشا
به شنوي پارتي خه يال نه روشا
چونكي غه ريب بووم لاواندميه وه
تيركي لي دام تواندميه وه
هه رچه ند به تيره گيانم ته تسليم كرد
به يادي دباري نه تيرم هه لگرت

(۷) لاي م. ه نو سراوه «نيستا له شويني نه عيشوه و نازه»

(۸) هه روه ها نو سويوه «نازنام فه لك مه يلي به چيهه !»

(۹) ماموستا م. ه له په راوتزي نه دم ديره دا نو سويويه: جاران نيلا تي كوچه ري به ناره زوي خو ي گه رميان و
كويتستاني نه كرد و هيچ سنورتيكيان بو نه بوو. له زستاناندا نه چونه نه دم ده شتي گه رميانه هه تاكو سه رما و
توفي زستان به سه ر نه چوو. نه وسا له به هار به دواوه روه و كويتستانه كان سه ر نه كه وتن و نه مهر و نازانه ي كه
هه يانبو له ميترگ و ميترغوزاري كويتستانه كاندا نه يان له وه راند. به لام له دم دواييه دا كه سنوري نيران و عيراق
تيكچوه نيتر له نيران پووشانه يان له و نيلا ته سه ندوه و ته نكيان بين هه لچنيون و ريگه ي كويتستانيان لي
گرتون.

(۱۰) نه نيوه ديپه لاي م. ه وه ها نو سراوه: «كه رتي شه نه بين بچيت بو كويتستان».

تاكه بهيت

۱۹۴۹

چهنديك، چه ند خو ش بوو، كه دلان خو ش بوو
غه مي جي هانمان، لا، فه راموش بوو

نه وسا يه دوعاي نه و گيرا بوو بوو
نيستا بازاري وه لي به سه رچوو
چينشيني نه و، منم نه مه وي
نيل بو هه وارگه ي كويتستان سه ركه وي
به لام كوا شكزي ساي ماله گه وره (۱)
كوا نه و زه مزه مه و شادي نه و ده وره
نيستا قه ل و دال له سه ر درك و دال
له و شوين هه واره نه پرسن نه حوال
مني ش به وينه ي نه وان داخ له دل
يادي نازداران نه به مه ژير گل
نه گريم و نه ليم، به ديده ي نمناك
دادي نيشتمان نه به مه ژير خاك

(۱) له لاپه ره (۱۳۰) ي ديواني پيره ميدي م. ه دا شيعره كه له نيوه ديپي (نيل بو هه وارگه ي كويتستان سه ركه وي)
دا ته واو ده بيت، به لام نه و شيعره هه شت نيوه ديپي، واته چوار به يتي مابوو. لاي خو تنه ريش وه ايه كه ته واو
بووه. نيتمه ته واوي شيعره كه مان له م ديوانه ي خوماندا نو سوييه وه.

تافگه ي زه لم (۱)

ناوه جوانه كه ي سه رچاوه كه ي زه لم
بوچ به هار ليلاي و پايزان به ته م؟!
نه لتي سه رچاوه ي به ختي كورداني
له سه ردا سارد و سه ر له ناسماني
زوري پي ناچي، نه كه وه يه زه وي
وهك فرميسكي چاو بلاو و نه وي
ويل و عه ودالي رتي چغورد و هه رد
به قه لبه زه وه سه ر نه ده ي له به رد (۲)
يه كدگير نه بي له گه ل تانجه رډ
به عه شقي سيروان ويل و ره نجهرډ
له دواندا كه يه كه نه كه وه ي
وهك دوو مه صره عي فه ردي مه وله وي:

بۇ كۆچى شېخ نوورى شېروانى

«ئەھلى عىرفان، وان لەشىن و ماتەما

نوورى شېروانمان لەسەر لاچوو، نەما

۲۶۶ ۶۵۸ ۳۰۰ ۴۶ ۹۶ = ۱۳۶۶ - ۱۹۴۷

تافگەى زەلم

تافگەى زالم زەلم، تافگەى زالم زەلم
گىرىيەى چاوى چەرخ، پر لە نالە و تەم
زادەى جەرگى كىتو، مەوجودى عەدەم
دېوانە ئاسا، شەيداي روو لە چەم
سەر لەبەرد ئەدەى، تۆش بەسەوداي شەم^(۱)
سەرەوتت نىيە، لە نالە يەكەدم!
لەو كىيە بەرزە، ئەكەويە خوارى
پىزە مـــــــوارىت لەدەم ئەبارى
دیارە عاشقى وا نالە كارى
سەحرا نەوەردى، پەى جۆبى يارى
پەروانە بەسۆز، خۆى ئەسووتىنى
ئاوى ساردى تۆ جىهان ئەژىنى
ئەم سەر لەبەرد و ئەم هەلپژانەت
(ياھو يا من هو)ى قودسىي تەرانەت^(۲)
بۆ زىندەگانى، شارەزورمانە
ئاخ مىللەتەكەت قەدر نەزانە
باخ و بىستانت لەبەرا ناكەن
تا بەو سايبەو و لات ئاواكەن
ئەگەر گشت كىلگەى داچىنرى (دەللىن)^(۳)
فیرعەونى^(۴) خاكى مېصرى پى ئەللىن
ئەگەر شارەزور بىت و ئاوا بى
رۆژى شەطى^(۵) مېصر ئەبى ئاوابى

«سىروانى ئەو چەم، تانجەرۆى ئەم چەم^(۳)
بدەن وەهەمـــــــدا، ئەم چەم تا ئەو چەم
سەربىنئىرەو بەرئىگە و خاككا
بگرى لە رەوزەى سەلمانى پاككا^(۴)
بلى بەقـــــــورىان، تۆ ناوت پاككە
مانخەرە پىيەكەتتى و چاكە
تۆ خۆت ئەبزانى ئەو خاككە دىمە
چەند پارا ئەبى بەئاوى ئىمە
كەوابى گول و نىرگس پىكەو
با شـــــــاد بن بەدلى رىكوپىكەو

(۱) پىرەمىرد چەند شىعەرىكى بۆ «دوئاوان و تافگەى زەلم» وتووه. ئىمە لەم دېوانەدا هەموويان بلاو دەكەينەو.
ئەو شىعەرانە ئەگەرچى بەگشتى ناوەرۆكى نىشتمانى هەيە و، تافگەى زەلم هەمىشە لای پىرەمىرد رەمزىكى
نەتەوېبى بووه، بەلام لە شىعەرى شىعەركان و دارىشان و تەنانەت گەلج بەيتىشى تىدا هەيە كە دەقا و دەق
باپەتى (مەولەوى) يە و كارىگەرى ئەو شىعەريان لەسەرە كە مەولەوى بۆ (تافگەى زەلم)ى وتووه. بىروانە
(دېوانى رۆحى مەولەوى)، پىرەمىرد ۱۹۳۵ لاپەرە ۲۷۱ بەشى دووهم.

(۲) پىرەمىرد ئەو بەيتەى لەو شىعەرى مەولەوىيەو وەرگرتووه كە دەللىت:

سەيركە توورى دا پەردەى نام و نەنگ

بىن پەروا سەرى خۆى ئەدا لە سەنگ

رۆحى مەولەوى لاپەرە ۲۷۳

چغورد: بىشەلان

(۳) پىرەمىرد خۆى لە شىعەركەيدا ناوى (مەولەوى) دىنئىت و ئەم بەيتەى دەنوسىتەو. كە ئەمە دەقى
هەورامىيەكەيتەى. بەلام ناوى (سىروان) و (تانجەرۆ)ى پاش و پىش خستووه. لە دەقى هەورامىيەكەدا
تانجەرۆ لە پىش سىروان دايە.

تانجەرۆى ئەى چەم، سىروان ئەو چەم

جۆشواى وەهەم، ئەى چەم تا ئەو چەم

دېوانى مەولەوى مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس لاپەرە ۱۳۱

(۴) لای م. ه نووسراوه «بگرى لەبارگەى سەلمان پاككا» لە نوسخەى لای مندا نووسراوه «بگرى لە رەوزەى سەلمانى
پاككا».

خورنه وهرزانی شای خان ئەحمەد خان (٦)
 بوو بوو نمونە ی ئیرەمی جیھان
 ئیستە ئەو شوینە کەوا وێرانە
 بو چاوی هیوام بوو بە تانە

(١) شەم: شەمسە، خۆشەویستی وەلی دێوانە.

(٢) واتە (یاھو یا من ھو) ی پیرۆز دەبیتە گۆرانی ھەمیشەبیت. تەرانی: فارسییە واتە: گۆرانی.

(٣) دەلێن: جۆگە ئاویکی بەناوبانگە لە شارەزوروا کە برنج و کشتوکالیکی زۆری لەبەرا ئەکرێ. م. ھ.

(٤) پیرەمێرد نیازی ئەویە کە ئاوی دەلێن بەقەد فیرەوون دەسەلاتی ئەبوو م. ھ.

(٥) مەبەست پوو یاری (نبیل) ە.

(٦) خان ئەحمەد خان ھوگمداڕیکی بەناوبانگ بوو لە شارەزوروا تەئریخی راشد لە بارە (خان ئەحمەد خان) ھو ھەم جۆزە ی خوارەو ی باس کردوو: وەختیک کە سولتان مورا دی چوارم چۆتە سەر بەغداد لە پێشدا لەشکرەکی لە شارەزوروا ھەڵشەدا. ھوگمداڕی ئەو سەردەمە ی شارەزوروا کە خان ئەحمەد خان بوو پەلاماری ئەو لەشکرە ی سولتان مورا دی داو و رای فیراندوو و تالانی کردوو. خان ئەحمەد خان ئە ئنجامی ئەو ھەدا بارگەکی (سەدری ئەعزەم) ی دەست ئەکەوێ.

خان اکرا د یەنی خان احمد
 سال (بخت) (*) آمد از عدم بیرون
 سال (کچ بخت) (***) یافت حکم و جلوس
 در (غلط) (***) گشت واله و مجنون
 باز صبح بیسافت اندر (غم)
 یافت حکمی زیششتد افزون
 سال (غمها) (****) هزیمتت دادند
 رفت بیرون ازین زمانه ی دوون

(*) بخت: بەحسابی ئەبجەد ئەکاتە (١٠٠٢) ی ھیجری کە ئەمە مێژووی ھاتنە دنیای (خان ئەحمەد خان) ە.

(**) کچ بخت: بەحسابی ئەبجەد ئەکاتە (١٠٢٥) ی ھیجری کە سالی چوونە سەر تەختی خان ئەحمەد خانە.

(***) غلط: ئەکاتە ١٠٣٩ ی ھیجری کە سالی لەسەر تەخت لا بردنی (خان) ە.

(****) غمها: ئەکاتە ١٠٤٦ کە سالی مردنی (خان) ە.

ھەر ھەدا ھەر بارە ی خان ئەحمەد خان (زەنوری) کە شاعیریکی کوردە بە شێوە ی ھەر ورامی باسی بەسەر ھات و ھوگمداڕی خان ئەحمەد خان ی کردوو. پیرەمێرد ئەو ھەلبەستە ی گۆرپو تە سەر شێوە ی سلیمانی و لە کاتی خۆیدا لە پۆژنامە کەیدا بلاو کردۆتەو م. ھ.

ئیمە لەم دیوانەدا لەبەشی ئەو شاعرانەدا کە پیرەمێرد گۆرپو تە ئەم شیعەرە (جەمالەددینی زەنوری) بلاو دەکەینەو ە.

بو شای بابا عەلی

١٩٥٠

«بابا عەلی، لەناومانان کە ھەلکەوت
 بەم شایییە، رەوشتی شای سەرکەوت
 لە نەشاتی، شوباتا، تەئریخ دەرکەوت
 سیادەت و رەشادەتقان وا یەک کەوت»

گوردی پەوان (١)

شوباتی ١٩٣٢

بەیان ی بوو، لەخەو ھەستام، کە روانیم، بەفرە باربوو
 سلیمانی ئەلێی بەلقیسسە، تارای زبوی پۆشیو
 دەمی بوو، چاوەرپی بەفریکی وا بووم، مژدە بێ باری
 سەرم بەفرە، کەچی ھیشتا، شەرە تۆپەلمە بو یاری
 لەبیرمە (٢)، شێرە بەفرینەم ئەکرد، سواری ئەبووم بێ زین
 نسی بوو جیگەکە ی، ئەبیسەست، ئەما تاکو دەمی ھاوین
 بە بەرگی سپیەو، چەن شوخە، شاخی گۆیژە، بیبیینە
 لە رەنگی ئاسمان دولبەرترە، ئەو سپیە، ئەم شینە
 ئەلێن بەرگی فریشتە ی ئاسمانیش سپیە، وەک بەفرە
 فریشتە ی ئیمە بالایە، بەلام ئاخ بۆچ ئەخۆین تەفرە؟!
 ھەموو پیچەکلوی بەفریک، فریشتە ی خوای لەگەلدا یە
 فریشتە کەوتە ناومان، بۆیە وا ئاشووب و ھەلایە
 ئەوا سامالی کرد، پۆژ کەوتە سەر شاخی گەلەزەردە
 بەسەر ئەو بەفرەدا، تیشکی ھەتاو، ئەلماسی خواکردە
 بەسەر گۆنای سپیدا، خشلی زێرینە، بریسکە ی دی
 پەری سەرکیوی قافیش، ھیندە پرچی زەردی خۆی لێ دی
 لەسەر سەربان، بەفر توێژالی بەست وینە ی چۆری شیرە
 قەتارە ی سەر لق و پۆپی درەختیش سپیە، دلگیرە
 چلوورە ی گۆیسەوانە، پلپلە ی زبوی کچە کوردە
 سەھۆل ئاوینە ی، ئەم پلپلە و ئاوینە ی و رە

که پیریتن سهر و پۆلهی به شینی چله تیک ئالا به هار یهت، داری پیر ئه ژیه تهوه، دیتته قهد و بالا

(۱) مامۆستا م. ه له پیشه کی ئه م شیعردا به هله نووسیویه: پیره مپیرد ئه م هه لیه سته ی له رۆژتیک مانگی نیساندا وتوه له سالی ۱۹۳۲دا. (لاپه ره ۱۳۵). لیره دا ئه و هه لیه راست ده کینه وه ده لێن. ئه م شیعره یه که م جار پیره مپیرد خۆی له رۆژنامه که یدا رۆژنامه ی (ژیان) ی ژماره ۳۱۲ ی ۲۵ ی شوباتی (۱۹۳۲) دا بلاوی کردۆته وه. ئیتر نازانم چۆن لای مامۆستا م. ه ئه م شیعره له مانگی شوباتی چله ی زستانی ولاتی سلیمانیدا چۆته مانگی نیسانه وه. جگه له به لگه ی رۆژنامه که له به هاردا رووی نه داوه له سلیمانیدا به فر وه ها باریبی که شیره به فرینه ی لای دروست بکری. ههروه ها بۆ یه که م جار حاجی توفیق به گ نازناوی پیره مپیرد بۆ خۆی له م شیعردا داده نیت. و پیتشتر نازناوی پیره مپیرد هه یج ده نگیکه نه بووه. ههروه ها پیره مپیرد له و ژماره یه ی یه که م جار ئه م شیعره ی تیادا بلاو کردۆته وه، سه باره ت به مه سه له ی (کردی به تی) نووسین، نووسیویه «به لێن ئه دهم هه چ که سه به م شیره ره وانه زبان زاده کاتمان به ژنیتته وه، نیوه ی مانگانه که م وه رگری. به لام هه ره مه و ته ک و بۆنه ی، به خۆ هه لکیشانی نالیم، چه شه یه ؟!». ژبان ژماره ۳۱۲ سالی ۱۹۲۳.

(۲) له هه ندی نوسخه دا نووسراوه (منال بووم) له بری (له بیرمه).

ئای نائومییدی (۱)

نیسانی ۱۹۴۷

ئای نائومییدی، ئای نائومییدی
ئای رهنجه رۆیی و دل نائومییدی
به ده به ختی وه ک من، توخوا سا کئی دی؟ (۲)
ده ردی مه جنونم، لای هاتۆته دی
هه ره له (نه جه د) وه، تا هه رده ی دوجه یل
بۆ له یل ئه گه رام، ده روون له غه م که یل
هاتمه بیستوون، لای قه سری شیرین
بۆ فه ره اد گریام، به دیده ی نمین (۳)
چومه زماکو، راگوزاری ئیل (۴)
هه یج که سه مه نه دی، نه شیرین، نه له یل
له ده ره نه دیخان، هه تا که لیخان (۵)
ئه و ناوه یه که سه ره شیواو و ویران
شیو و هه رد و به رد، تا لوتکه ی به رزان

په له وه ی شوومه، به گه لاریزان
نه که ره رۆز گه رام، وادی به وادی
شوینی هه وارگه ی ئیلی مورادی (۶)
به جه وری فه له ک، یه که سه ره ویرانه
بایه قوش تیا یا، کردوویه لانه (۷)
پرسیم بایه قوش، دۆستی هاوده رد
له جیهان بیزار، یاری چۆلگه رد
بۆچی وا چۆله، ئه م مه رز و بوومه
له کوئی په یدا بوو، وه ی شوومه ی شوومه
جوابی دامه وه به قولپه ی گریان (۸)
منیش وا جه ره گم، بووه به بریان
ئه مسال به هارمان که بی باران بوو (۹)
گولاله ی سوورمان جه رگی یاران بوو
له هه ردوولاوه شاییه به ریزه (۱۰)
خه نه به ندانیان خوینی ئازیزه

(۱) ده یاره ی ده قی ئه م شیعره و ساخر دهنه ی پروانه کۆتایی شیعره که.

(۲) لای م. ه نووسراوه «ساتوخا کئی دی»

(۳) م. ه به هله نووسیویه «به دله ی نمین». لیره دا من سه رم سوپاوه که بۆچی مامۆستا م. ه ئه وه نده ئاره زووی بووه ده ستکاری شیعره کانی پیره مپیرد بکات. له کاتیکدا، بۆ نمونه، ئه م شیعره له ژماره (۸۶۸) ی ژینی ۱۹۴۷ بلاو بۆته وه و م. ه هه ره له و سه رچاوه یه وه وه ری گرتووه که من ده قه که یم نووسیویه.

(۴) به هه له نووسیویه «راگوزه رگای له یل»

(۵) لای م. ه نووسراوه «له ده ره نه دیخان هاته که لیخان»

(۶) خیلکی کۆچه ری جافه

(۷) لانه: هیلانه

(۸) لای م. ه نووسراوه «به قولپه ی گریان»

(۹) هه ره ها: ئه مسال به هارمان که بی بارانه

گولاله ی سوورمان جه رگی یاران

(۱۰) هه ره ها:

له هه ره سی لاوه شاییه به ریزه
خه نه به ندانمان خوینی ئازیزه

پیره‌میترد ئەم شیعەری لە کارەساتی ڕووخانی کۆماری مەهاباد دا نووسیبووە.

تێبینی: بیروھەستی ڕەنجەرۆیی وەلی دێوانە کاری کردۆتە زۆر شاعیر، بەکۆک لەوانە پیره‌میترد بوو، کە لەسەر شێوەی شیعەرەکی (وەلی) ڕەنجەرۆیی نەتەوێکی خۆی پیشان دەدات: بنەمای مەسەلە پیره‌میترد و ئەم شیعەرە دەگەرێتەووە بۆ سالی ١٩٣٩. لەو سالەدا و لە ژمارە ٥٧١ی ڕۆژنامەکییدا دەقی ھورامی شیعەرەکی وەلی دەگۆرێتە سەر شێوەی سلێمانی. ئێمە لێرەدا شیعەرەکی وەلی و گۆرینەکی پیره‌میترد دەخەینە پێش چاوە، ھەتا سێ دەقی شیعەری «ئای ناومیتدی» ببینن. یەکەمیان شیعەرەکی وەلی، دووھم گۆرینەکی پیره‌میترد، سێھەمیش ئەو شیعەرە بوو کە پیشتر نووسیمان و پیره‌میترد لەسەر شێوەی وەلی و بۆ مەبەستێکی دوور لەو، نووسیبووە.

ھەلی ناومیتدی،...

ھەلی ڕەنجەرۆیی، ھەلی ناومیتدی
ھەلی یاران چون من، بەدەختی کێ دی
پەلی ھال نەزانێ ڕووم کەرد نەبیدی
چۆلان تەلی کەردم، جەبەلان یەکسەر
جە «طەبەس» تون بێم، یاوام وە «طەبەر» (*)
ھەردەلی نەجد قەیس، گشت دام وەپاوە
پەروانە دەستوور، سەر وەسەوداوە
یاوام بەو زامەن، ماوا قیبلەم بی
مەکان و مەسکەن، گۆزەرگای (شەم) بی (**)
ھەواران چۆل دیم، زامەن وێرانە
بایەقوش بەستەن، جەو مەسکەن لائە
نەدەنگ دیارەن، نە سەدای یارەن
دەنگ وێرانە (وادى القھار)ەن (***)
پەرسام، بایەقوش ھام دەرد دەردم
رەفییق و ھامراز، نالەلی نەبەردم
من پەروانەلی وێل وەلگەلی دامانم
جانشین قەیس، شای کەم فامانم
کۆشلی کۆچ خێل، شای (شەم) جەمینم
گوشادلی خاتر خار خەمینم
بایەقوش واتش، پەروانەلی کەم فام
ئیسە ئامانی وەلی ماوا و مەقام
کۆچ خێرش کەرد، لوا وە لەیلان
پەلی من ھەسەرت مەند، پەلی تۆ ناخ و داخ
وہ ئیقبال نەحس وێم دامامەوہ
ناومیتد جەشەم ھەم ئامامەوہ

یاران ھامسەرەن، ناومیتدی وێم
ھەلی عەبدال، بەرگێل، دوور جە زێد وێم

(*) چۆلی دەشت و شاخم دایە بەر و لە توناو تونی «طەبەس» گەبێتە «طەبەر». طەبەر: شارێکە لە ناوچەلی خۆراسان. طەبەر ناوچەلی گیلان و مازندەرانە لە ئێران. طەبەر یا طەبەرستان ناوی ولاتی مازندەرانە.
(**) گەبێتە ھوارگە و نشینگە و گۆزەرگای شەم.
(***) نەدەنگلی یار و نەدەنگلی کەس، ھەموو لایەک وەک وێرانە کپ و خامۆش بوو.
تێبینی: دەقی ئەم شیعەری وەلی لە دیوانلی (وەلی دێوانە) لی عوسمان ھورامی وەرگیراوە ل ٧٩، ٧٨، ٧٧. ھەرەوہا پەراوێزی شیعەرەکەش.

دەقی گۆرینەکی پیره‌میترد سالی ١٩٣٩

ھەلی ناومیتدی، ھەلی ناومیتدی
ھەلی ڕەنجەرۆیی، ھەلی ناومیتدی
بەدەختی وەک من، لە کوێ پەیدا بوو
بۆ حال نەزانێ شیت و شەیدا بوو
سەحرا و دەشت و دەر گەرگەرام سەراسەر
لە توناو تونلی طوسیش چوومە سەر
ھەردەلی دوجەیلی مەجنون گشت گەرگەرام
وێنەلی پەروانەلی، رەھەندی سەودام
«لێرەدا بەبیتێکی نەگۆرێوہ»:
ھەوار گشت خالی، چۆل و وێرانە
بایەقوشم دی، لەسەر ھیلانە
نەدەنگلی دیار، نەسەدای یار بوو
(لیس فی الدیار) غەیرە دیار بوو
وتم بایەقوش، ھاودەردی دەردم
رەفییق و ھاوراز، نالەلی نەوہردم
من پەروانەلی وێل، شەملی شەوانم
جینشین قەیس، شای کەم فامانم
کەلی کۆچی کردوہ شای شەم جەببینم
شەوقلی زبندەگی ڕووی سەر زەمینم
بایەقوش وتی: شیت نەگبەتم
بۆ درەنگ ھاتی فریا نەکەوتم
لەیلان کۆچی کرد، ڕووی کردە لەیلان
بۆتۆ ھەسەرت و بۆ من ناخ و داخ
بەچارەلی نەحسلی خۆم گەرگەرامەوہ (***)
خۆم دا بەئەززا بۆی تلامەوہ

دهخیل هام سه‌ران، چیم لی قهوماوه
به‌دبه‌ختی دنیا ههر بۆ من ماوه

.....
(****) پیره‌میرد له‌و دوو به‌یتهدا له‌ ده‌قه هه‌ورامییه‌که‌ی (وله‌لی) دوورکه‌وتۆته‌وه‌ نه‌گهر به‌م جوژه‌ بیگۆریایه
ره‌نگه‌ باشتر بوایه‌:

بۆ چاره‌ی نه‌حسی خۆم دامامه‌وه
نائومی‌د له‌شه‌م هه‌م گه‌رامه‌وه
یاران هامسه‌ران، هه‌ی نائومی‌د خۆم
هه‌ی عه‌بدال و ویتل دووری هه‌وار خۆم

ئای چیم به‌سه‌ره‌ات(١)

ئابو ١٩٤٧

ئای چیم به‌سه‌ره‌ات
خۆیشم نایزانم بۆچ وام به‌سه‌ره‌ات
له‌ دووریانی ری‌ی هات و نه‌هات
ری‌ی پیشانده‌رم، له‌ ته‌که‌مانه‌هات
که‌وتمه‌ سه‌ر ری‌گای، ته‌له‌سمی نه‌رژه‌نگ
گیرۆده‌ی سیحرم، بی‌سه‌داو بی‌ده‌نگ
ئه‌بینم کایان داناوه‌ بۆ ش‌ی‌ر
گۆشتیش بۆ گۆتدریژ هیچیان نابن تیر
منیش له‌ داخی ناسازی زه‌مان
له‌جیدا که‌وتووم، بی‌ده‌ست بی‌زبان
ره‌نگ زه‌رد و لاواز، بی‌یار، بی‌خه‌مخوار
عه‌یشم، لا‌تاله‌، وینه‌ی ژاری مار
به‌جه‌سته‌ی خه‌سته‌ی پرده‌رد و که‌ده‌رد
کۆنه‌ی چه‌ند ساله‌م، لی‌کردۆته‌ به‌ر
چاوم نابینی، مات و غه‌مگینم
ئه‌و چاتر، چاره‌ی جاسووس نابینم
کاشکا گۆیچکه‌یشم، وانه‌ی بیستایه
هه‌رده‌نگی ئه‌بیه‌م، هه‌ر ناله‌ی تیایه

له‌لاینی رۆژوو له‌لاینی رۆژۆ
له‌لاینی قومار، لاینی تیاترۆ
ئه‌م قوره‌ ره‌شه‌ی واتینی چه‌قیوم
هی‌زی ته‌کان و جوولنه‌ی بریوم
هانام به‌تۆیه‌، خوای په‌روه‌ردگار
یا تاقت یا مه‌رگ، یا دیداری یار

.....
(١) ئه‌م شیعره‌ له‌ دیوانی پیره‌میردی م. ه‌ دا بلاونه‌کراوه‌ته‌وه‌.

چوارین

١٩٢٧

فرت و فیلت، که‌وته‌ روو، ده‌وران، له‌لام، ئابرووت تکا
بۆیه‌، وا، به‌رزت که‌ردمه‌وه‌، بمخه‌یت و ئازارم بگا
تیت گه‌یشتم، بۆیه‌ هی‌لانته‌ له‌جیی به‌رز دابوومی
هه‌تا ته‌رزه‌ و هه‌وره‌ تریشقه‌ و به‌فر و با، سه‌ختم بکا

ئای له‌ ده‌ست پیری(١)

١٩٤٧

ئای له‌ده‌ست پیری، چه‌ند جه‌فا کیشم
ری‌گای مردنی، هی‌نایه‌ پ‌یشم
به‌کۆچی دوایی، دل‌ی ترساندم
وه‌ک کونجی سه‌رساج هه‌لی قرچاندم
تافی جوانی له‌ده‌ست فراندم
تۆماری عه‌شقی یه‌کسه‌ر سووتاندم
گیژ و که‌ساس و بی‌قه‌دری کردم
له‌لای نازداران، ئابرووی بردم

ئای بۆ ئەو کە بێف و نەشئەى جوانییە
 بێلند دەماخی و کامەرانییە
 پۆلى نازداران، شوخی جەبەین جام
 بۆ بەزم و سووحت ئەهاتنە لام
 گا دەسکە گۆلى، بەتەرتیب بەستە
 ئەدرایە دەستم، دەستە بەدەستە
 گا، کەمەندى زولف، ئەخرایە مەلم
 گا، پىچ ئەپىچرا، لەپا و پەلم
 ئیستا واپىرى، کەسەسى کردم (۲)
 هیتجگار مووى سپى، ئابرووى بردم
 پىرى لەپىر هات بەپىرىمەوه (۳)
 بەندم بەزوىرى و ئەسسىرىمەوه
 زەوقى نابىنم لەم بگرەو بەرە
 راستە گورگ پىر بوو، بووه مەسخەرە

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانى م. ه دا چاپ نەکراوه.

(۲، ۳) پىرەمىرد بەجۆرتىک چۆتە رۆحى مەولەوییهوه کە زۆرجار، ناگادار و زۆرجار بى ناگا، وینه و تەعبىرى
 شىعەرى مەولەوى بەکارهێناوه، بۆ نمونە لەم شىعەرەدا، تارمايى دوو بەيتى مەولەوى ديارە کە باسى پىرى
 خۆى دەکات:

۱- مووى سپى (قەلغان) روورەشى پىرە
 کەوانى قەدەيش، بۆ تکای تىرە
 «رۆحى مەولەوى ل ۱۸»
 ۲- مورتب، بى گەرى، ئامان دنگىرم
 واپىرى لەپىر، هات بەرەو پىرم
 «رۆحى مەولەوى ل ۱۹»

تافى جوانى (۱)

۱۹۴۳

جوانى جەلايە بۆ زىندەگانى
 هاى لە جىربووى تافى جەوانى
 کاتى شوڤەکچ ئەچىتە کانى
 گۆزەى مېشەرۆ و لەسەر شانى

ملوانکە ئەخشی لەناو مەمکانى
 دل دیتە لەرزە بەهەلتەکانى
 لە خرنگەى بازن لەگەل شلپى ئاو
 کە ئەپەخشىتە ئەشوا دەم و چاو
 تىنۆكى ئاو و گىزنگى هەتاو
 بۆ پىششانى زىو ئەبى بەزاخاو
 دەواى لوقمانە بۆ جەرگى سووتاو
 سەد لەعل و ئەلماس بى بەقوربانى
 شەوى مانگەشەو چرپەى ناو کۆلان
 لەپەنا دیوار لىو لەسەر لىوانان
 بەو سەدایەوه لە یەکتەر بران
 بەو خەيالەوه خەوى شەو زران
 بە ئاهو نالە تا دەمى بەیان
 هیجرانى یار و دەنگى هیجرانى
 لەسەر کارىزى شەریف بەهاران
 سەیرانى (نەورۆز) تىپى نازداران
 هەلپەرکى بلیو لەناو گولزاران
 ئاور و عىششەوى چاو بەخوماران
 پىر ئەخاتەوه کەلکەلەى جاران
 ئەپەشیتە جۆش بۆ نىشتمانى

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانى پىرەمىردى م. ه دا بلاو نەکراوه تەوه. بەلام لەلایە ۲۱۰ى ئەو دیوانەدا بەشپۆه بەکى
 زۆر سەیر و ناتەواو چوار بەیت (هەشت نىو بەیت) لى بلاو کراوه تەوه. ئەوا لىرەدا دەینوسىنەوه هەتا خۆتەنەر
 خۆى بەراوردى بکات.

ئای بۆ سەرمەستى تافى جوانى
 جوانى شەوقىتە بۆ زىندەگانى
 چەند خۆشە نەشئەى عەشقى دىکانى
 کە کچە کوردىک ئەچىت بۆ کانى
 گۆزەى مېشەرۆ و لەسەر شانى
 ئاو دائەتکىتە بۆ سەر زولفانى
 مېخەک بەند ئەخشی لەناو مەمکانى
 هەزار ئەلمۆدە بى بەقوربانى

ناو قه‌دی چله‌ی زستن بچرا

۱۹۴۱

ناو قه‌دی چله‌ی زستانمان بچرا
ئه‌م‌رۆ پشکۆکه‌ی هه‌وامان گرا
هه‌وا به‌تینی ئه‌و ئه‌شقی شکا
په‌نجه‌ی له‌ گۆ‌چوو و پیکه‌وه‌ لکا
به‌فیری سه‌رچاوه‌ی زه‌لم توایه‌وه
هه‌تاو که‌وته تین رۆژ گه‌رایه‌وه
له‌و به‌رمانه‌وه، له‌ نیرگسه‌جار
نیرگس به‌بۆنی خوۆشی که‌وته جار
به‌و چاوه‌ جوانه‌ی وه‌ک دیدمه‌ستان
ئاگری خسته‌ ناو جه‌رگه‌ی زستان
شپۆه‌ی شیرینی نیرگس له‌و رپیه
ئه‌فسوونی شپۆه‌ی شیرینی پپیه
که‌ ئه‌لین نیرگس ئه‌لی کۆ؟ ئه‌و که‌س
گۆشه‌ی چاکی دل به‌رنه‌دا له‌ ده‌س
راسته‌وه بوونه به‌و چاو جوانه
به‌ دوو لا نه‌شه‌ی بو‌دل و گیانه

له‌گیان بیزاریی (۱)

۱۹۴۹

پیری ئاخ پیری، داد له‌ده‌ست پیری
له‌گیان بیزاری و زویری و دلگیری
گریمان وتیان می‌ر و وه‌زیری
مایه‌ی سه‌سه‌ته نییه‌ ته‌دبیری
هی‌زی جوانی له‌به‌ده‌ن بریم
کفنی مووی سپی به‌به‌ده‌ن بریم
دل بوو به‌یاتاغ، ناله‌ و ئاه‌ی سه‌رد
ده‌روون وه‌ک جانتای کۆکه‌ و پرمه‌ و ده‌رد

چاو چوه‌وانی، رۆینی، روونی
له‌ش گرفتاری سستی و زه‌بوونی
کوا ئه‌و ده‌ماخه‌ی ئه‌مروانیه‌ جوانان
ئه‌که‌وته شوینم بو‌په‌نای بانان
له‌گه‌ل نازداران که‌ ئه‌چومه‌ گه‌شت
کیو و شیو و ده‌شت لیم ئه‌بووه به‌هه‌شت
من رانه‌کشام له‌ ناو گولاندا
کچان له‌سه‌ودای ده‌سته‌ملاندا
شهو‌ی مانگه‌شه‌و چریه‌ی ناو گولان
باخ به‌ره‌للا بوو تالان هه‌ی تالان
خو‌ورده‌رازی ته‌نیایی گوی ئاو
نه‌شه‌ی دل‌داری ئه‌هینایه‌ ناو
گا ده‌سکه‌ گولم ئه‌به‌ست بۆم ئه‌برد
ئه‌و باوه‌شینی رووی خووی پی ئه‌کرد
تایه‌ له‌و ده‌سکه‌ی ئه‌دا به‌ده‌ستم
ئه‌یگوت بیخه‌ره‌ سه‌ر چاوی مه‌ستم
ئنجا ئه‌توانی به‌باده‌ی مه‌ستی
ماچ که‌ی به‌بیانوی شیتی و سه‌ره‌ستی
ئه‌وسا له‌ په‌رده‌ی گریشمه‌ و نازا
دوگمه‌ی سه‌ر په‌رده‌ی به‌یان ئه‌ترازا
له‌و به‌یانه‌وه سفیده‌ی به‌یان
وه‌ک پیشخانه‌ی نوور ئه‌که‌وته مه‌یدان
ئپستا واپیری کردیه‌ شه‌وی تار
شه‌به‌خوونی دا وه‌ک سوپای تاتار
لی‌لایی هینا به‌دل و چاوا
عه‌کسی خه‌یالیش نه‌ما له‌ناوا
ئه‌مه‌وی یادبان بینمه‌وه خه‌یال
ئازاری به‌ده‌ن عه‌یشم ئه‌کا تال
له‌جیی قه‌هقه‌هه‌ و ده‌نگی نازداران
چریکه‌ی ده‌رده‌ سووچ تا ئیواران

ئەمە ئەنجامی دنیا کەمانە
بەمە نازانن ئەبنای زەمانە
هەروا دەزانن تا سەر باقییە
شەونخوونی یاری و یاری ساقییە

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوەتەوه.

۱۹۳۵

متصرف هات، مژدەیی لەدوا بوو
شایی و شوکرانە و شەرەت پەیدا بوو

گوارەکەیی گۆیی یار (۱)

۱۹۴۸

گوارەکەیی گۆیی یار
تاکیکم دەست کەوت، لەگوارەیی گۆیی یار
لە چاوم هەلسوو، بەدڵەیی پڕ جەخار
پرووناکی بەخشی، بەدوو دیدەیی تار
هێن کەوتە جەستەیی، جەفاکە شیدەم
کەوتەوه سەرخزی، رووی رەنگ پەریدەم
هیوای زیندەگی، تازە کردمەوه
خەفەتی لە دڵ، لا بێردمەوه
سەرم لە خۆشیا، گەیشتە ئەفلاک
فریشتەیش لە گەل مندا تەرەپناک
گەیمە پایەیی شەوق بە کامەرانی
شام بەسەپانی خۆم نەدەزانی
وێک دەواگاهیی، ئەمناپە سەر دڵ
گا بۆنم ئەکرد، وینەیی خونچە گۆل
من بەم کەیفەوه، ئەو مات و غەمگین
بێ زەوق، بێ شەوق، کز و ماتەمین

لێم پرسی توخوا، راستم بێ بلی
بۆچ وا دەروونت، بەقۆلپ ئەکۆلی
وتی، عومریکم لە بناگۆیی سەرف کرد
سەر سەرەنگری، چەندیکم دەربرد
لەسای زولفیدا، لەنجە و لارم بوو
لە بناگۆتیدا شەو قەرارم بوو
پۆژی بەگێچەل، زولف ئالابوو من
بەری نەئەدام، لێم بوو بوو دۆژمن
دەستی برد لە دەست زولفم دەرتینی
نەمزانی جوولەم گۆیچکەیی دیشینی
کە راپیکیشابووم، گۆیی داتلیشابوو
بەو ئازارەوه، دلی ئیششابوو
ئیتەر لەو ساوه، وام لەناو خاکا
ژەنگم هیناوه کە لە گۆیم ناکا
بەزەبیم پیا هات، پاکم کردەوه
بەدیاری بۆ لای یارم بردهوه
ئەو شاد بووه، بەوهسلێ دولبەر
منیش بەرۆرۆ رۆژ ئەبەمە سەر
بەلام نامەوئ وەسل حاسل بێ
نەوهکا بەوهسل عەشقم زایل بێ

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانەکەیی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوەتەوه.

چەند ساڵ

۱۹۲۷

چەند ساڵ، گێرۆدەیی قەفەس بووین، وێک کەو
ئێرە مەلبەندی، چەتە بوو بەشەو
نەمان ئەوێرا، پێ، بنیئینە دەشت
بێ دڵە کوتی، هەلسین، بێین، بۆ گەشت

ئیسستا له په نای، ئیوه دا بئ ترس
وا دین و ده چین، بئ ته گهره و پرس
ناخ، خوینده واریش، ته واو بیته ناو!
خوینده وارییه، ئەمانکا به پیاو!

به نندی قه تار (۱)

۱۹۴۳

ساقی به عه شقی به رزی خاکه کهم
به یادی قهومی دل خه مناکه کهم
بده ری جامی با دل خاموش بئ
که لکه له و سه وای سهر فهراموش بئ
توخوا سا ره شول تو ش قه تاره کهت
ئاوازه ی به رزی پای کو هساره کهت
به لکو بیینه جو ش نه و جوانانمان
تیکوشن به فهن، بو نیشتمانمان
ئیسستا زانیمان لاوان نه سره وتن
سهرکه وتن ده سته ی یانه ی سهرکه وتن
ناویان که و ته ناو قه تار و لاوک
ئهمین زه کی به گ، مه عروف جیاووک

(۱) لای م. ه له لاپه ره ۸۱د به جو ریکی جیاواز له م نوسخه یه بلاو کراوه ته وه، هه روه ها تیمه ش پیشتر له م دیوانه دا نوسخه یه کی که ی هه ر ئه م شیعره مان بلاو کرده وه.

خه یالی خالی (۱)

۱۹۴۱

خه یالی خالی، هه رگا ه، بئ به دلما دوو که لی ناله م
وهه ره ش داده گیرسی، ته م ته خاته سهر سهری عاله م
له ژیر برژانگه وه، پرشنگی چاوی وا بریسکه ی دا
وتم سیاله ی به رقه و له هه وری ره ش، بووه په یدا

به هاران گول له ژیر خاکا، که زیندوو نه بنه وه، نه پروین
به عه شقی نه و به روکه سپیه، زه رد و سینه چاک دهر دین
نیگای نه و چاوه بادامییه، وه های کار کرده سهر نه عزام
هه موو خوینی له شم، یه کسه ر به جارئ بوو به رو ن بادام
به یادی رووی گولی، چاوم له سهر هه ر به ردئ، که گریابئ
که به ردیان کرد به شووشه، پر گولا وه، عه شق نه بئ واین

(۱) ئه م شیعره له دیوانی پیره میردی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.

«پیره میرد ئیسستایش شایی ره شبه له ک
چاک تهره له لای له که و لی ده له ک»

به فری به هار

مارتی ۱۹۴۳

به فری روو سپی به ده مه و به هار
سه ری دایه وه سه رمای بئ بوو هار
ئاوه دانی و چول، وه ک په موودانه
له لوکه ی به فرا، تیکرا په نه هانه
دل سارد و رووره ش، بئ به زه یییه
روو سپیه تبه که ی ناوی تورکیه
وه ک گه نه شامی، بریشکه ی سهر ساج
سپی هه لگه را، هه ژار بئ عیلاج
کلکه خاکه ناز له سه رما سووتا
گو تیسوانه کمانان به زوقم رووخا
گو پیکه ی دره ختی نازداری ترسان
په لکی و نه وشه ی سیس کرد، چرووسان
نه و چاوه جوانه ی نیرگسی کویر کرد
به سته له ک ده سته ی خانم له لی (۱) لی برد
پیریزنان نه لئین، به فر ئارد بووه
قه دریان نه گرتوه له کیسیان چووه

چی دهبوو به فر شه کر بوایه
سه رمایه (۲) ته بوو بو ته م سه رمایه
هاتووه خوئی پیشان هه له کوک ته دا
جاری ریسوایی کوک ته دا

(۱) خانم لى: جزیره گولتيکه که له بهارانا له سه ره تاوه سه وز ته بيت م. ه

(۲) سه رمایه ی یه که م له م نیوه دپرده دا و اتا سامان و ده ستمايه. و ده سه رمایه ی دوو دم و اتا «سه رما»

سى تاکه بهیت

یه که م: ۱۹۳۳

«سه ره تاي ده رکه وت، نواب-ی تازه
ده مپیکه، زور که س، ئاواته خوازه»

دوو دم: ۱۹۳۳

«سه ره تاي کاري، که زور، به کاره
خوا، بيکا به هوئی، چاکيی ته م شاره»

سييه م: ۱۹۳۳

«کاوله که ی وه تن، هينده شيرينه
ژاری دوو پیشکی عه ره ت هه نگوينه»

ديدارى تو (۱)

ته مموزى ۱۹۴۸

له زومره ی بی نه وایاندا، گه رفته یاری خه می ژينم
به پرووزه ردی، به پرووما جاريه فرمیتسکی خوینينم
به داخی تووه، وهک من سه ده زارانی گه رفته تان
له ناویانا منی بی به رگ و بار، وهک چقللی به ژينم
سه ره وتم نیيه هه رگيز، له پرووی ته م خاکه دا چی بکه م
ده می مه جنونی دو جه یلم، ده می فه ره دادی شيرينم
جيهان گه ر پروو به پرووی من بی، به مه ردی پشتی تی ناکه م
به لام ته نه ها له عه شقی تووه یه، ترسان و له رزينم

له دنيا دا که هيج خو شيم نه دی، رهنگه له قه بریشا
به لاما رابووری، ببییه ی، فغان و ئاهو نالينم

(۱) ته م شيعره له ديوانی پيره ميتردی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه. پيره ميترد له م شيعره دا ويستويه لاسایی شاعيره
کلاسيکييه کان بکاته وه.

گه لی سزام دی (۱)

۱۹۴۶

گه لی سزام دی، له پرووی زه ميندا
زور نه هاتی هات، به دلله ی خه مگيندا
ته ترسم بمرم، له و دنياش وا بم
ريسوا و سه رگه ردان، هه ر په نج به با بم
چون له دنيا دا، عومرم به ربا ده
چون په نجم هه روهک، په نجی فه ره داده
ته ترسم له ولا، په نج هه روتر بم
خوشی نه بينم، ده سخه روتر بم
سا خوا په حمی بکه ی به حال م
هيجگار سووتاوم وهک کوئی زوخالم
ته نه ها يهک ئاوات ماوه بيخوازم
توو گه وره یی خوت بده نیازم
ته ویش، ته وه یه، له دواى مـردنم
له دواى گيانه لا و پوچ سپاردنم
خوزگه ته بوومه دارى له خواوه
ته روا م له ته نيشت گلکوی له يلاوه
به لکو بو مه حشهر، زيندوو بووينه وه
به گورجی ده سستی، يهک بگرينه وه
با له پتی هه شرا، له يیل ده ليلم بی
بو پرس و جوابيش، خوئی وه کيلم بی

بۆ گوناھباریم، تکا کارم بی
شاهییدی سزای، رۆژگارم بی
ئەگەر وانەبێ، هەمی مال وێرانم
نە لە پرس ئەگەم، نە جواب ئەزانم

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمیتدی م. ه دا بلاونەکراوەتەو، بەلام بەهەلە و لەبەر نەشارەزایی کەوتۆتە دیوانی
وەلی دێوانەو کە (مەحمود خاکی و س.ع. شادمان) زۆر بەناتەواوی سالی (۱۹۸۳) بۆ جاری دووهم چاپیان کردۆتەو.

رۆژی نازە

مارتی ۱۹۳۲

رۆژی تازە، سالی تازە، ئیمە هات
رۆژەلات، رۆژی هەلات، سەرما هەلات
بای بەهار هات، خاکی زیندوو کردەو
بۆیە نیرگس، چاوی مەستی کردەو
نەوجوانی هات و پییری بردەو
تیشکی رۆژ دەرکەوت، تەمی لا بردەو
هەردە سەوز و مۆر وینەمی بەرگی بووک
شایی دەنۆتینی، چراخانی گلووک
شەوئی ناو لالە بادەمی بولبولە
بەو مەبە سەرخۆشە و اشەیدای گولە
چونکە خۆش ئاوازه^(۱)، هەم ئاواتەخواز
زۆر بەسۆزە، نالەکەمی وەک سۆزوساز
هاتە جونبوش ئاو و سەوزە و با و درەخت
دەوری کانی بوو بەگولزاری بەهەشت
ئەو بەهەشتە خۆشە جیتی بەزمی جەمە
دەم بەدەم جیتی یەکدگیری هەمدەمە
بورجی بەرخە، رۆژ سەرەفرازی ئەکا
بەرخی ئیمەش بۆیە و بازی ئەکا

(۱) لای م. ه بەهەلە نووسراوە: چونکە خۆش ئاواتە، هەم ئاواتەخواز.

نەوبەهار

۱۹۴۰

یاران نەوبەهار، یاران نەوبەهار
خوا نەشئەیهکی وای دا بە بەهار
گیاندار و بی گیان، زەوی و گیا و دار
خروشا و زەلمیش کەوتە هارەهار
سەری نایە دەشت ویل و بی قەرار
بەشۆری شییتی خۆی ئەدا لەدار
شارەزور بەرگی سەوزی لەبەردا
کەمەری زیوی چەم لەکەمەردا
هەوای بووکینی تازە لە سەردا
چەند خاوازیینیکە لە داخ و دەردا
دەستی لە زاوای نیرەمووک بەردا
لە دەردی سەری نابەکار بیزار
نیرگس بەدیدەمی شۆخ و شەنگەو
پۆر بەکنایەمی خۆش ئاهەنگەو
پاوکەر بەشۆپینیا بەتفەنگەو
نیرەکەر بەجۆش زەرە و دەنگەو
هەندی بەسەودای قەنگەمی بەنگەو
هەریەک بەرەنگی کەوتوونە رووی کار

بەهای کەنار سار^(۱)

مارتی ۱۹۳۲

دوینێ بەیانی، چوومە قەرەخ شار
خەیمەمی بەهار بوو، دیارە و دیار
لە پرشەمی ئاونگ، بەتیشکی هەتاو
گول چووبو شێو، بووکی سەربەدراو
شنەمی بای بەهار، ئەیدا لە غونچە
ئەیگەشانەو و لای ئەدا پەچە

نەك دلى سەد دل، ئاواتەخوۋازى
 ئەو پىتكەنېنە و گوريشمە و نازى
 ھەميشە بەھار لە كەنارى چەم
 بووبوھ لاگىرە و گوللى سەر پەرچەم
 لەرېگاكانا، گولە زەرد يەكسەر
 بووبوھ زنجىرە، تەلەي پشتەسەر
 قەتارەي نەسرین لە نىس و و شىو
 بربىسكەي ئەدا، وەك ھەياسەي زىو
 سىپەرە و مينا، بەخنجىلانە
 ئەت وت ملوانكەي موورو و شىلانە
 پەلكى گۆزروان، بەسەر گىاوە
 جووتى دلخوۋازە، وا تىك ئالاوھ
 ئەگرىجەي بووكە، بەرەزا و چنوور
 چاران چەقىلە، بۆتە تاراي سوور
 لىسپى گىاي پىشۆك ئەدۆزىتەوھ
 وىنەي پرچى كىچ ئەھۆزىتەوھ
 گوللى زەرد و سوور لەگەل ئەرخەوان
 وەك جسرى مۆدە بەرۆزى شەموان
 شەبوو و رىحانە و كەنېر و گىابەن
 پەكى لاوانتەي ئەوروپا ئەخەن
 شنگ و ھەلەكۆك، چەورە و پىقەلە
 چاوبازە و بزە، رىشە و خەرتەلە
 كاشمە و بىزا لوشە و ترشۆكە
 كوزەلە و كاردوو پونگە و بەنگۆكە
 تۆلەكە و جاترە، شوىت بەرپزە
 كەرەوز، تەرخوون، پىياز، تەرەتيزە
 ئەمانە ھەمووى كە گىاي بەھارن
 ھەرىك بۆ دەردىك دەرمان و چارن
 سەووزلە و نازدار بەلەنجەو لارن
 تازە كچۆلەي تىسپى گولزارن

كارىزى شەرىف مەلبەندى جوانان
 ئاخى پى ئەبەن پەرى ئاسمانان
 ئەو ئاوە جوانەي، لەو دەشتە وىلە
 چاوى قىرژانگى لە چاوا لىلە
 ھارەھارى ئا و لەو كۆرە شىوہ (۲)
 وەك سەرچۆپىكىش، دىتە قىرپوھ
 نازناز و نىرگس، شەبوو و گەزىزە
 ھەلدەپەرن وەك، كچان بەرپزە
 دەستيان گرتىوو، پر جوش و خرۆش
 گۆرانىبىژيان، بولبولى دەنگخۆش
 بەسۆز و نالە پىاوى ئەگرىان
 وەك كاي كۆن دلى منى ئەسووتان
 دار و گىا و گىاندار، پر نەشە و دلخۆش
 من و وەنەوشە مل كەچ و شىن پۆش
 ئەو پابەندى خاك، كۆنە ھەواران
 من زىدەوانى مەھزارى ياران

(۱) ئەم شىعەرە لە نەورۆزى سالى ۱۹۳۲د، لە ژمارەي ۳۱۳ى رۆژنامەي (ژيان)دا بلاوكرادەتەوھ. بەلام لاى م.
 ھ نووسراوہ (۱۰/۴/۱۹۳۱)
 (۲) كۆرەشيو: كۆرەشيو كە لە بەھارانا ئەبوورۆزىتەوھ.

بەيادى كۆن

۱۹۳۲

رۆژى بۆ سەھىرى، تەيارەخانە
 ئەجەل بردمىيە، سەر رىتى ئەو جوانە
 بۆمباي نىو نىگا درا لە جەرگم
 شەھىدم كفن، مەكەن بەبەرگم (۱)
 وتم ھەر منم، كوشتەي ئەو چاوە
 روانىم لال و پال، زۆرن لەو ناوھ

قوچی قوربانیان، جهژنی قوربانیه
ئهو دهشتنه بووه بهقهسابخانه

(۱) ئەم نیوه دێره هی وهلی دێوانهیه که دهلیت «شههیدم کهفهن مهکهن وهبهرگم»

مجهبهت وهک یار(۱)

۱۹۴۶

مجهبهت وهک یار، خوئی بی وهفایه
دلی رووخاندم، که خویشی تیبایه
نالهبش ههر جهرگی من ئەسووتینن
له ئاقاری ئەو تهئسییر نانوینن
له تنوکی باران خوا گهوههر ئەکا
فرمیسیکی منیش ههر چاو تهر ئەکا
پیرتیک شوین جوانی کهوت بهسهوداوه
وتیان عومر ئەروا و مههرگی له دواوه
بهزیندوویی هیند بهدهورتا گهپام
که مردم ئەگهر بیت و بییته لام
عەشق کیلی قهبرم، دینیته تهلاش
ئەسووریتهوه، وهک بهرداشی ئاش
کای کۆن ناگری گرت ناکوژیتهوه
پیر بهههواي عەشق ئەبووژیتهوه
مهولهوی پیرم، فهرمووی بهم حاله
دهورهی بلوغی عاشق سهده ساله

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیرهمیردی م. ه دا بلاو نهکراوهتهوه.

دهردی گرانی(۱)

تهموزی ۱۹۴۱

دهردی گرانی، گرانی کهم بوو
سهبوونی چلهی، سووکی بو غه م بوو

215

ههناسهی ساردی، دهم گهرمی گهرمام
ئیتتر ناکهومه جیتی گهرما، گهرمام
ئهلین هودره، لهم شاره زووره
کهری خستوووه، لهم شاره زووره
هاوین هاودهمی، مار و دوویشکین
لهبهشی ژارا، خیسوی دوو پشکین
ئای بو تافگهکهی، سههر ریگای بهلخه
ئهو ئاوه ساردهی، بی قهوزه و بهلغه
هی واشمان ههیه، بهیادی مهستان
ژووری زستانههی لی بووه بهکوستان(۲)

(۱) پیرهمیردی دووجار ئەم شیعرهی نووسیهتهوه و بلاوی کردۆتهوه. ئەم دهقیان له لاپههه ۱۹۴۷ی دیوانی
پیرهمیردی م. ه دا بلاو کراوهتهوه.

(۲) پیرهمیردی لهم دێرهدا نیازی له شیوهی ژبانی خوێبهتی که سال دوازه مانگه له ژووری قهلهندهرخانهکهیدا
خزابوو. بهبی ئهوهی گوئی بداته گهرمای هاوین.

گهرما(۱)

۱۹۴۰

گهرمهی تیکهلی له گهرما و گهرما
بو سهری سههرما، بکشین بهسههرما
لهجیتی کهمههره(۲)، دهست له کهمههردا
بهبوئی ههناسهم، سنگ سیوی دهددا
که جوو(۳) له ترسا، جوئی جوو له ترسا
پارسا(۴) پارسهنگ بوو، بو پهچه ترسا
پار پارامسهوه، بهنیگای تکا
ئهبرۆی پیک هینا، ئابرووم تکا

(۱) م. ه نووسیهیه ئەم شیعره، پیرهمیردی له ۲۱ی مارتی ۱۹۴۱دا پیشکهشی (شیخ محهمهدی خالی) کردووه.
بهلام پیرهمیردی ئەم شیعرهی له ژماره ۵۹۳ی (ژین)ی سالی ۱۹۴۰دا بلاوکردۆتهوه. ههروهها ماموستا م. ه
له لاپههه ۲۹۸ی دیوانهکهدا ئەو پیشهکیهی نووسیهتهوه که پیرهمیردی کاتی خوئی له پیشهکی ئەو شیعرهدا
نووسیهیه و لهو ژمارهیهی (ژین)دا که باسمان کرد بلاوی کردۆتهوه. بهلام بهداخهوه لهمهشدا ماموستا م. ه

216

دهستکاری ئه و چه ندرسته یه ی کردوو و لیره دا دهقه که ی پیره میترد و ئه وی دیوانه که ههردوو دنوو سینوه هه تا جیاوازیه که دیار بیت، جگه له مەش له لایه ره ۲۹۹ دا سه بارهت هه مان شیعەر ماموستا چه ندر بیرو پرایه کی خۆی نووسیه، که له م دیوانه دا و له شوینی خۆیدا سه رنجی خۆمانی به رامه ر دنوو سین!!.

دهقی نووسینی دیوانه که ی م. ه

ئاخ، خۆزگه ئه متوانی، ئه م جلوه و ئاههنگه، که له زمانی کوردیدا هه یه ئه م هه موو مو لکی مه رام و مه عنایه، که له وته یه کی ئه و پیدایه بیت، به زمانی چه ندر ده وله تیک ئه م هینایه پیش چا و، هه تا کو تیبگه یشتنایه که زمانی کوردی چه ندر ره نگین و دل نشینه. ئه م چه ندر دیریکه، ته نها بو ئه وه و تراوه که له شپوه ی یه ک نووسیندا مه عنایه کی جوینی لئ ئه بیته وه.

دهقی نووسینی پیره میترد له رۆژنامه که دا:

ئاخ، خۆزگه ئه متوانی، ئه م جلوه و ئاههنگه که له زمانی کوردیدا یه و ئه م هه موو لکی مه رامه و مه عنایه که له که لیمه یه کی ئه و پیدایه ئه بی به زمانی چه ندر ده وله تیک ئه م هینایه پیش چا و تا تیبگه یشتنایه چه ندر ره نگین و دل نشینه. ئه م چه ندر شیعریکه، ته نها بو ئه وه نووسراوه که له شپوه ی یه ک نووسیندا چه ندر مه عنایه کی جوینی لئ ئه بیته وه.

(۲) که مه ره جو ره خشلیکه ئه کریته که مه ری ئا فره ت.

(۳) جووی یه که م جووله که یه و جووی دووم (جوین) ه.

(۴) پارسا: خوا به رست و پیاوی ئایینی (عابد).

کردهوی هیتلەر (۱)

۱۹۴۱

کردهوی هیتلەر بین ته ماشاکه ن
ئه وسا له حزبی نازی حاشاکه ن
بزانن هه روا چه په نگیکه ی دا
به گیانله به ری رووی هه موو دنیا
دهبا من باسی ئیستای لای خۆمان
شتیکه ی بو سه یر بخره مه مه یدان
دهردی بی به رگی ئای کاریک ئه کا
رووتین وه کو سلق، بی به رگین وه ک گا
خو به رگ و خواردن ئه مه نده بوون گران
پیتیان ناویرین، بوونه دیو لیتمان
ئای له و سه عاته ی دینه شت کرین
هینده ی ئه مینئ بال بگرین، بفرین

217

قاچم پیلای پیوه نه ماوه
بلو قه و گه لی جیی قلیشاوه
که چی ناویرم خۆم قه ره ی پیلای
بخره م، ئه ترسم نه ک بکه ومه داو
ئه و کاره ی که وا شه کر و چا ئه یکه ن
نه بووه و نابی هه تا به ده گمه ن
ئه مه نده گهرمن، ده م ئه سووتین
پشتی دارایی هه ژار ئه شکین
کار و کاسبی هه ر ناویان ماوه
ئیسته رۆژیکه که معاش باوه
ئویش به پاره ش ده س که س ناکه وی
خوا به بو هه ندیک، سازکه ی بسره وی
له به ر بی ده ستی به هیوای معاش
گه لی شاعیری کاسب بوون به جاش
دهردی هیتلهرن، ئه مانه هه موو
له ناوی به ری خوا به زوو به زوو
هیشته گه لیکه ی ماوه برادر
چاکه کو تای که م، گرانه ده فته ر
(عصبه الامم) ده خيله هاوار
فریامان که وه، جاریکه و ئه م جار

(۱) ئه م شیعره له دیوانی پیره میتردی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

های گهرمای هاوین

۱۹۴۱

های گهرمای هاوین، های گهرمای هاوین
قرچه ی تیخستین، به ته وژم و تین
ره شه با دیسان، لیتمان که وته قین
نه باغی هیشته ی، نه گول نه په رژین

218

هانامان به تو، خوی (ژیان) و (ژین) (۱)
 (لدوس) ی ناوه، لای تورک ره شه با
 له گه ل په یدابوو، نه شئه ی خه لک نه با
 ته خسته قروسى وهک دیتله به با
 نه سوورپیتته وه، خه و خوتین نه با
 به بونی پیس و به خروو گه زین
 گول و گولالان، که وتنه په سستی
 بولبول وا دیاره، ماری خار گه سستی
 نه ناله ی دیاره، نه سه دای هه سستی
 پتی راوه ماسیش، مه ره زه به سستی
 وهرن به شینی به هار تیر بگرین

(۱) مه به سستی له رۆژنامه ی (ژیان) و (ژین) ه.

پایزی دلته نگ

۱۹۳۹

پایزی دلته نگه، پایزی دلته نگه
 هه وری نویتی پایزی، زویره دلته نگه
 ته لی ته مورهی، غه م پر ئاهه نگه (۱)
 پییری ده بارهی جوانی به جهه نگه
 ره شه با لیمان به ژار و ژه نگه
 گه لاریزانه، گول ئالتون ره نگه
 شه تاوان له دهشت به پیچ و دهوره
 سه رشیتن له دهس جه وری نه م دهوره
 ته م به بهرگی شین، کیوی داپوشی
 بولبول پرووی کرده، لانه ی خاموشی
 خه لووزه (۲) گه لای، بیستانی سووتان
 گه لاریژ بهرگی هه تیوی دران
 کچه کورد به پیز به بهرزانه وه
 به لهرز نه لهرزن به (له رزانه) (۳) وه

منالان سه ربان، که وته ژیر قوچکه (۴)
 هومان که وته وه، جیتی بهر بهر قوچکه
 نه مان روانیه رۆژ، به پرووی سارده وه
 ئیستا پیوسته، وا خوی شارده وه
 قاز و قولنگان، هاتنه خواره وه
 قیژ و هورپانه به سه ر شارده وه
 شه وگار دریز بو، بو ناله ی غه مگین
 زستان سته مه، به بی دلدار ژین
 یارم به ئاشستی ده لین دیتته وه
 به خسته بنو با نه سه مپیتته وه
 خه لک هاوارپانه، له به خستی نووستوو
 من هاوار نه که م، به خسته زوو بنوو
 خالانه ی نه وه ی، وتم چاو کالان
 تا چاو کال ژینی بردم به تالان

- (۱) لای م. ه له دیوانه که دا لاپه ره ۱۴۸ نه م به یته نه نووسراوه، هه ره ها من نه م شیعه م له بهر رۆژنامه ی (ژین) ی ژماره ۵۸۴ ی سالی ۱۹۳۹ نووسییه وه و له و نوسخه یه ی لای م. ه جیاوازه.
 (۲) خه لووزه: جوژه نه خو شیه که تووشی بیستان نه بی م. ه
 (۳) له رزانه: جوژه خشلنیکه ئافرهت بو رازاندنه وه ی خوی به کاری دینتی.
 (۴) قوچکه: جوژه کلاویک بو له شیوه ی کلپته دا له قوماش دروستیان نه کرد و ته نها مندال له سه ری نه کرد.

سی تاکه بهیت

به که م: ۱۹۳۳

«زۆر شاعیرم دی، له م دیوه و دیوه!
 نوکته ی (مه وله وی) م، له کهس نه دیوه!»

دوه م: ۱۹۳۳

«چوار پیچکه ی له ناو ته نه که ی ئاوا
 وهک سو فی سه ری، له ژیر کلاوا»

سییه م: ۱۹۳۳

«وا به لرفه لرف، زستانمان بو هات
 به فر و به سته لک که وته ناو ولات»

شهوئ مانگه شهوی چوارده، ناوه راستی به هار
 که ناری شار، هه موو لایه کی چیمه نه و گولزار
 له ژیر تریفه ی مانگدا، به شه ونمی نه لماس
 دیاری بووکی به هار، پووله که ی به روکی کراس
 له دهوری چه به قه تار، کرمه کی گولته زه رده
 بو به خشل و گولاله یش به نالی وهک (په رده)
 به ناو گولاله ی سوورا برۆ رووه (گۆیژه)
 سهرت نه خاته سه مای شیعیری بهرز، به بیج په یژه
 له پیشه وه له سه ر نه ستیری ناوه که ی سه ر ری
 به پاکژی دهم و چاوت بشو، و هره سه ر ری
 به کوردی ئیمه که ده ریچه ناوی (نه ستیر) ه
 به شه و چه جه وان، له ناویا، جریوه ی نه ستیره
 له وپوه، چاو بخشینه، له نه خشی یه زدانی
 ده بیی، شا نه سه ره، ته ختگای سلیمانی
 ولاته که ت نه مه یه، حه یفه نه یپه رستی به دل
 نه وی که خوشی نه وی، رووره شه و ته ریق و خجل
 به ناوه روویی (شهره ف) راده خن له شوینی فهرش
 وهک نه هریمن، له سلیمانیا، دز و رووره ش

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره مێردی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

بۆ کوێخا خه لیلی بنگردی موان

کوێخا خه لیلی، بنگردی موان
 (دپلۆم) دی هه یه، زیاتر له هه موان
 نه ئی، هیتنایان، له بنگردیان نام!
 گوایه، به خیرئ، من له وی، کوێخام!

بنگردم هه رچه ن (موو) انیشی بوو
 به لام ئیشکیچی، شه وانیشی بوو
 جه رده، له مانه، نه سه له میه وه
 کوته رتویشی، دا به ده میه وه
 له پشت ده رگاوه، نه بله ق، نه روانم
 وهک مانگای مالوان، وا له سه ر گوانم

شهوئ له ئوته ی هه گبه لی (۱)

شهوئ مانگه شهوی چوارده، ده مه ده می نیسان
 به هاری تازه، که زستانی خسته ناو نسیان (۲)
 له هه ر دلێکه وه، جووشی به بانگی ده نگخوشی
 له لاله زاره وه، شه ونم، شه رای مه یی نوشی
 خه ریکی جونبوش و زاخاوی ژهنگی زستان بوون
 کچ و کوپ و ژن و مێرد، پیکه وه له سه بران بوون
 منبیش له خواره وه، چوو بوومه، گوئ له بی ده ریا
 به ده ردی خوومه وه گیرۆده، بی کهس و ته نیا
 له پال دره ختی سنه وه بهر، که ناوی (چام) ه له وی
 نه وه ی نه خوش بی، هه وای داری چامی پی نه که وی
 له نه سه ته موئل له (ئوته ی هه گبه لی) به بی ده نگیی
 خزامه بن ده سی جوانان به لاپله رسه نگی
 له پیشمه وه، ژن و مێردکی عه رعه ر و لاولاو
 که تیشکی کوئمی نه وان، مانگی خسته بووه ناو ناو
 به یه ک دلی، ته کیان دابوه یه ک به سه وه داوه
 به خوشه ویستیه کی پاک و روون و ساواوه
 به میه ره بانی (په ری شوخی شهو) له ژوو سه ریان (۳)
 به تیشکی خوئی جلی زه ره به فتی کرد بووه به ریان
 به سۆزه وه، (کوړه پرس) له هاوسه ری گیانی
 که روژ هه لئو، ون نه بی کامی خوشه ؟ نه یزانی!

كچە وتى: كە بەرووى تۆۋە، پۆژ ھەللى خۆشە
 بەمەستى چاوتەۋە، دل نەشئەدارە، سەرخۆشە!
 بەلام كە كاتى، لەپىش چاۋ نەبىت و دوور بى لە لام
 بىنايى لىتە، لە زەردەل پەرايە، پۆژى ھىوام
 بەخۆشەۋىستىيەۋە، كور، دەستى كرده گەردنى يار
 سىرى لە ئاۋىنەى رووى، بەلىۋى، ژەنگى غوبار
 وتى كە تۆئەمە بى! كى گەواھى عەشقم بى؟ (۴)
 ھەتا بژىم نەيەلم، عەشقى تۆم لەلا كەم بى

- (۱) پىرەمىرد ئەم شىعەرى لە سالى ۱۹۲۲ى زابنى دا لە توركيا نووسىۋە كە ئەوكاتە قايمقامى دورگەى (ھەگبەلى ئوتە) ياخود (ئوتە بازارى) بوۋە. ۋە ئەم دورگە بە برىتىيە لە ھاۋىنەھەۋارىكى خۆش. ۋە سالى ۱۹۳۹ سى بەيتى دوابى شىعەرى كەى بۆ زىادكردوۋە بۆ پىرۆزىيى كىردن لە دەرچوونى گۆقارى گەلاۋىژ.
 (۲) لاي م. ھ نووسراۋە (نەى سان) واتە قامىشەلان. ئىمە (نسىيان) مان بەراست زانى.
 (۳) پەرى شۆخى شەو: واتا مانگ.
 (۴) ئەمە دوا دىرى ئەو شىعەرىيە و پىرەمىرد بەيۋنەى دەرچوونى گۆقارى گەلاۋىژەۋە، لە كۆتايى شىعەرى كەۋە سى بەيتى پىرۆزىيى بۆ گەلاۋىژ نووسىۋە! كە ئەمەيە:

كچە وتى، ئەۋە ئەستىيەرى كى تازە ھەلات
 بە كوردى ناۋى (گەلاۋىژ) ھ، شەوقى داىە ولات
 ۋەرە بە شوعەلى ئەۋ سوتىند بخۆين كەيەك دل بىن
 لە خزمەتى ۋەتەنا، ھەۋل بدەين، ھەتاكو دەژىن
 لە (ژىن) ھەۋ ئەمە شاباشى پىتى گەلاۋىژە
 لە كۆمەللى ئودەبا، نوكتەبىژ و گولپىژە

سەراپاي كچە جاف

۱۹۴۰

كچۆلەى بەناز، كچۆلەى بەناز
 جنسى لە تىفى شۆخ و سەرفراز
 شىرىنى، دلئسۆز، لەيلى شەكەر پاز
 خەندەى بۆ زامى، جگەر مەرھەم ساز
 قوببەى سەر سىنەت ۋەك ھەرمى ۋەپاز
 شەوقى تەۋىللى، بەيانى بەھار
 ئەگرىجەى بۆ دل، ۋەك پىشتەى زەننار (۱)

بىرۆى بەرووى روو، لەرووى توران لار
 وىنەى پىرگارى، سىنى كىرگىر
 بىرژانگ لە قەۋسى روودا تىرانداز
 چاۋ دىدەى ناھوۋى (۲) خەۋالوۋى خامۆش
 برووسكەى تىبى شەپ جۆى شەپفروۆش
 بەنەشئەى بادەى (نازى خۆى) سەرخۆش
 مەيخانەى عەشقى، ھىنايە خىرۆش
 حوسن و عەشق لە گەل يەك كەۋتوونە پاز
 گوارە كەۋتۆتە، ژىر ئەگرىجەى خاۋ
 سەر ئاۋىز وىنەى، لە خوتىندا گىراۋ
 لامل و گوارە، تەللى تازە ساۋ
 ھەردوۋ ژىر مالىەى، فەرقى زەركلاۋ
 گىيان و دل بۆيان ھاتۆتە پەرواز
 سەرگۇنا سىۋى، لاسوۋرەى سەردەشت
 پاۋانەى داۋى، گەئەكەى بەھەشت
 تامەرزۆ زۆرە، ھىچ كەس لىتى نەچەشت
 كەمەرىستەى دەست، ۋەيسى ماھى دەشت
 ئال لەسەر سىپى، نەقىشى كارى ساز
 دەم قوتوۋى لەعلە، بەدوۋ لىۋى ئال (۳)
 بوۋكى پۆخ سوۋكى، ۋەك منالى كال
 دان رىشتەى لال، يارىشتەى ئامال
 شەكرى ناۋچايى، بوۋە بەمىسسال
 خال ھندوى بەكچى، بوۋە بەسەرباز
 سىنەى زىۋى قال، لە بۆتەى يەزدان
 جوۋتى شەمامەى، سەر تەرزى جەنان
 ھىشتا نەبىدوۋە، داستانى دەستان (۴)
 پەنھانە لەژىر، كراسى كەتان
 لەدرزى بەرۆك، ۋەك مانگ بەرق ئەنداز

(۱) زەننار: جۆرە پىشتىتىك بوۋە كە سەلبىيەكان لە كاتى شەردا ئەبانەست و خۆيان پى شەتەك ئەدا بۆ گورج

بوونهوه. م. ه
(۲) ټاهوو: ټاسك، مامز.

(۳) ټم پېنچ نيوه ډير له نوسخه م. ه دا نه نووسراوه.

(۴) دهستان: له قهبي روسته مې مازندهران (روسته مې زال) بووه كه پالنه وانتيكي به ناويانگه له شانامه ي فرده وسيدا.

تېبيني: ټم شيعره ي ټيمه نووسيمانوه و له ژماره (۶۰۶) ي سالي ۱۹۴۰ ي روژنامه ي (ژين) دا بلاو كراوه ته وه. وه جياوازي زوره له گه ل هه مان شيعردا كه له لاپه ره (۱۵۵) ي ديواني پيره ميړدې م. ه دا بلاو كراوه ته وه. من نازانم ماموستا م. ه له كام سهرچاوه وه و هري گرتوه. ټوا بو به راورد ټو وېش ده نووسينه وه.

سهراپاي كچه جاف

كچولهي به ناز، كچولهي به ناز
جنسي له تيفي، شوخي سهر فراز
بازي عيشو به باز، دوستي شه كه ر پاز
پيكيه نينه كه ت، بو زام مه ره هم ساز
بولبولي سهرچل، سهرچلي غه ماز (*)
شاهيني شاهي سهر قولله ي پي باز
په نكي روخسارت، به ياني به هار
ټه گريجه ت به ندي، ډله وهك زه نزار
بروت له رووي روو، ټور كرووي لووت لار
كه وانه په رگار، دهستي كردگار
برزانگ له كه وان، ټه برو تير ټه ننداز
چاو ديدهي ټاهووي، خه الووي خاموش
برووسكه ي تيلي، شهر جو ي شه رفروش
به نه شئهي باده ي، نازي خوت سهر خوش
مه يخانه ي عه شقي، خستوته خروش
حوسن و عه شق له گه ل، يهك كه وتوونه راز
گواره كه وتوتته، ټير ټه گريجه ي خاو
هه لاهه سراوه، له خوتندا گيراو
لامل و گسواره، هه ردو ته لاي تاو
هه ردو ټير ماله ي، فهرقي زه ركلاو
گيان و دل يو يان، كه وتوتته په رواز
سهر گوناي سيمي، لا سووردي سهردهشت
پاوانه ت داوي، گه مغه كه ي به هه شت
تامه زرو زوره، هيچ كه س لتي نه چه شت
كه مه ربه سته ي ده ست، وهيسي ماهي دهشت
ټال له سهر سپي، سونعي كارساز
سپينه زيوي قبال، له بوته ي به زدان

جووتيك شه مامه ي، بېستاني جنان
هيشته نه يديوه ده ستاني ده ستان
په نه هانه له ټير، كراسي كه تان
له درزي به روك، وهك مانگ به رق ټه ننداز

(*) ټم نيوه ډيره ليره دا زياته چونكه هه موو پارچه كان پينچ نيوه ډيره.

هه ي كانې شه كراو (۱)

۱۹۴۰

هه ي كانې شه كراو، هه ي كانې شه كراو
كانيه كه ت كانې، عه نيه ر و گولاو
ټاوي زينده گيت، رڅاوه ته ناو
جيتي حه سانه وه ي، تپي سهر به دراو (۲)
چه شمه ساريكي، سهر پتي نازداران
گولاله ي ده ورت، ده مي به هاران
نه شئه ده خاته (۳)، ډلي رپيواران
جيتي سات (۴) و سه وداي بو هه رزه كاران
گه رد و غوياري، رووي كچان ټه شو ي
تيف تيفه ي زولفي، تپي سه مهن بو ي
مايه ي هه رزاني و رو ي مه شكه دوي
شوپن مه له ي قريگه و ويله ده ري ټوي (۵)
كه مه شكه ي له كول، داگرت شوړه ژن
شلپه ي ټاو ديتن، به خرنگه ي بازن
دل كون كون ټه كا، وهك سووژن ټاژن
چاو روونيمان بين، به كوډيري دو شمن
ټم خاكه پاكه، كه دووربي له چاو
سه د چاوگه ي تيبايه، وهك چاوگي سهر او (۶)

قـــه دری نازانین، نایهینه بهرچاو
هاوارمه بۆ پیاو، بهجهرگی سووتاو (۷)

- (۱) کانی شهکراو: کانییه که ده که ویتته دهسته چه پی پرده که ی هزمه وه کویره وه که نه که ونه رۆژه لاتنی شاری سلیمانی.
- (۲) سهر به دراو: نیازی له و کچ و ژنه لادییانه یه که پارهی زیو نه که من به کلاوه کانیانا وه کو تاکه و جووته ی عهجه م که نه مه له کۆنه وه جۆره خشلتیکی ناو کورده وارییه.
- (۳) لای م. ه به هه له نووسراوه «نه شته ده ماغته» پروانه ۱۵۲ل.
- (۴) لای م. ه نووسراوه «جیتی سازو و سه ودای بۆ هه رزه کاران» که دیاره وشه ی «ساز» هه له به و «سات» راسته.
- (۵) لای م. ه نووسراوه «جیتی وسلتی قه رگه و ویتله ده ری تۆی»
- (۶-۷) نه م پارچه یه له شیعره که یه ک به یته بوو. واته به یته یه که م بوو لای م. ه. به لام ئیمه له رۆژنامه ی (ژین) ی ژماره ۶۱۲ ی سالی ۱۹۴۰ به یته کی ترمان بیینی و ناته وای شیعره که مان ته واکرد.

کوردی په تی (۱)

۱۹۳۳

نه مسالیش، دیسان وا گه یه به هار
سه وزه ی میرغوزار، سه وزه ی میرغوزار
دوگمه ی سه رسینه ی، به یان ترازا
به یان به گولتی، سپی و سوور پازا
هه وری به هاری، کـــردی به هه لا
گولاله خه یه ی، ئالی خوئی هه لا
به رخ و کارژۆله ی، به هار به قه تار
هه لپه رکیتیانه، به به سته و قه تار
که بای داراوس (۲)، نه شنیتته وه
پیاو خوئی تی نه گا و نه بووژیتته وه
نه و بایه ی خاکی، زیندوو کرده وه
پیری له بییری، پیران برده وه
به ده ماغ خویدا، له ده ماغی من
ئاخ بی ده ماغه (۳)، گوله باغی من
به ده ست پیریه وه، کۆکه کۆکه
خوازینی به فر و هه له کۆکه

توخوا سا کورگه ل، ئیوه و خوای خوتان
سه یرکه ن له باتیم، تا ده لوی بوتان
که (ژین) و به هار، هه ردوو بایه ک بی
جوانی و نه و جوانی، هه ردوو بایه ک بی
ژین نه و ژینه یه، به یانیی به هار
له گۆشه ی ئاوی و یاریکی دلدار
دوو دل یه ک بۆ یه ک. ئاواته خواز بی
نه ک نه نگه ویستی، نیاز و ناز بی
دلپان وه ک ئاوی، به یانیان روون بی
به نه شته ی سه ودای رووی یار گولگون بی
تیشکی رۆژ بدا له و ئاوه جوانه
شه وق بداته سهر، کولم و پروانه
به زه رده خه نه، سه ر گۆنای چال بی
به بۆی هه ناسه، هه لگه ری و ئال بی
دل سه راسیمه ی، شپوه ی نازی بی
گویتی حه لقه له گویتی، شیرین رازی بی
گیان باده ی غه مزه ی، چاوی بنۆشی
ده ست بی پرس سیوی، سینه ی بووشی (۴)
نه و سینه سافه، شه وق بداته ئاو
ئاو بیته له رزه، شه رم هه لسی له ناو
سه رمه سته ی سه ودا و سه ر له سه ر پان بی
نه گریجه له سه ر روو په رتشان بی
نه و شلکه ی رانه و زولفه سه د ته رزه
دل وه ک (بی) ناو ئاو، بی نیته له رزه
ده م، ده مه سته ی تام، دوو لیوی ئال بی (۵)
زیانی به سته، زیانت لال بی
ئنجاه ته کای، نیگا و به نیاز
رازی دل بیته سه رگرشمه و ناز
به لام عه شقی پاک، نه ده ی به ئاوا
دلکی پاک، مندالی ساوا

چونکه عهشقی پاک، تاسهر ئه مینتی
(وجود) یش نه بی، رۆحت ئه ژیتینی

- (۱) ئهم شیعهری لای ئیمه هه ندی جیاوازی هه به له گه ل ئه وی لای م. ه. دا. ئیمه له بهر رۆژنامه ی (ژیان) ی ژماره ۳۵۶ ی ۹ مارتی ۱۹۳۳. نووسیمانه وه که پیره میترد خۆی بلاوی کردۆته وه..
- (۲) بای داراوس: شنه بایه که زۆر سارد نیبه و له سه ره تای مانگی سیدا هه لده کات. دار گوپکه ی پی ده کات.
- (۳) بی ده ماغ: لیره دا به واتای بی زه وق هاتوه.
- (۴) لای م. ه نووسراوه «بپۆشی» به لام به لای ئیمه وه «بووشی» راستره.
- (۵) له دیوانی پیره میتردی م. ه دا، لاپه ره ۱۸۱ به م جۆره نووسراوه:

دهم به ستته ی تامی دوو لیتوی ئال بی
ده ماغ سه رخۆشی دوو لیمۆی کال بی
به لام عه شقی پاک، تاسهر ئه مینتی
وجـــــودیش نه بی، رۆحت ئه ژیتینی
ئه وی ناتوانی، که خـــــۆی رابگری
خۆله مینش ئه با، له جـــــیتی ناگری

پیره میترد له ناو گولانا (*)

۱۹۴۹

هه لسه، وا گولان که وتنه پیکه نین
با ساتتی له ناو گولانا بژین
یه که م: (نه ورۆزه، ده رچوه له خاک
له عه شقی یاران شیت و یه خه چاک
سئ گه لای جوانی، له مملاو له ولاره،
هه رسئ ته لاقی، دلته نگی داوه
(ئابی) و (ئاوداری) و (نیلوفه ری) زهرد
حاشیه ی ده وری وه ک خالی بیگهرد
(گوله قه یسه ری) به رزه و ره نگا وره نگ
(لاله) و (شقائیق) ئال و شوخ و شهنگ
(شه ویۆی) عه تر ئامیز، خۆش بۆی خۆش نه فهس
بۆ بهر گهردنی (مینایی) ئه نفهس

(گوله سوسه نان) نازک و نازدار
شفایه بۆ دهدرد، (شه قشه قه) و (بیمار)
(فامیلیا) ی سپی، له پای به فراوان
له نجه ولاریتی، وه ک کۆریه ی باوان
(چنور) له ده وری، هه لقه ی به ستوه
ئه گه ر پیتی پیا نیی، پیتی گه ستوه (۱)
(گوله به رۆژه) عه شقی ته واوه
ئه ســـــوورپیتـــــه وه، روو له هه تاوه
(نیلوفه ری) ئه ویش، پهروه ردی ئاوه
که له ئاوبرا، بی ئاو خنکاوه
(وه نه وشه) ی سه رشین، له شوین هه واران
گهردن که چی غه م، دووری نازداران
(به ره زا) به چین طوره ی تاتاره (۲)
با ئه یشه کینتی، به مملاو به ولاره
به شکنجی زولف، خۆش قوماشه وه
تاتا په خشانه، به پرووی تاشه وه
(په رده عروس ی) له په رده ی سوورا
ناز و نووزیه، به ســـــهر (چنور) ا
گولتی (به یبون) و گولتی (مفره ح)
بۆنیان خۆشته ره له مسکی و قه ده ح
گولتی (سنه و بهر) گولتی (یاسه مه ن)
له گه ل (نه سرین) و گولتی (نه سته رهن)
گولتی (نیسان) و گولتی (زه رده گول)
پیکه وه ئه روین، له گه ل (قرنفل)
گولتی (خاشخاش) و گولتی (کو هکه ن)
گولتی (پایتونیا) ره ونه قی چه مه ن
گولتی شاپه سه ن، لاله عه باسی
(چه شمه خرۆش)، و (زولفی هه یاسی)
گولتی (ئه سپه کی) و گولتی (دوو پشکه)
گولتی (قه تاره) و گولتی (گویی مشکه)
گولتی (ساقی سپی) و گولتی (خه نایی)

(گولچینینی) و (جهوههەر) (گولّه خه تایی) (خه تئیی) و (گول ته بهق) دوو شیبوه و دوو پهنگ بالا وهک بهیداغ، دره فشی رووی جهنگ (۳) (لاو لاو) عاشقی، نهوبه رنه مامان تیئوه ده ئالی، سهر تا به دامان ئەمانه ئه روئین، له خاکه که مان که چی قه ومه که م، له پایه ی که مان به هارمان خه زان، پی هه لخرزانه بو نه ونه مامان، گه لاپیزانه ساخوایه ئیمهش، ته نها تو مان هه ی پهروه ردگاری، که ره مت بو که ی

(*) ئەو ناوانه ی له ئیوان که وانه کاندان هه مووی ناوی گولّه.

(۱) لای م. ه نووسراوه «په نجه ی پیتی پیا نای به دی گه ستوه» که تینه گه یشتم مانا که ی چیه؟!.

(۲) ئەمه دهقی بهی تیکی شیعری مهوله و بییه و پیره میترد نامازه ی بو نه کردووه. پروانه دیوانی مهوله وی مه لا عه بدولکه ری می موده ریس ل ۴۷۴.

«به ره زا بهو چین توغرای تاتاوه

شه مال مشانوش، بانئ وه ی لاوه»

(۳) لای م. ه «دره خشی» نووسراوه. به لام «دره فشی» راسته.

دلهم نهویوه (۱)

۱۹۴۱

دلهم نهویوه، دلهم نهویوه، زینده گی زینده گیم، ئەم دیوه و دیوه جه رگم، درک تیکی، تی هه لچه قیوه هبیچ که س، ده ردی وا، سهختی نه دیوه دوایی نه فه سمه، ساخودا هاوار بینایی دیدم، کوئیری پیالکا تاقهت وهک فرمیسک، به چاوما تکا خوئین له برینم، وهک سهیل سهر ئەکا شووشه ی ئومیدم، قلاب بووه و شکا

زینده گی دنیام، لئ بوه به بار گولم ناشتیبوو، له ساقی جوانا پاراستم له ناو، سه رمای زستانا ئەهاتنه سهیری، له بهر هه یوانا خۆم هه لده کیشا، له ناو یارانا ئاخ چاوی پیسی، لئ که وتیبوه کار له پر بای خه زان، گه لای هه لوه ران وهیشوو مه ساقی، ئەو گولّه ی شکان ره شه با لانه ی، بولبولی رووخان ئاگر خه رمانی، هیوامی سووتان نالهم گه ییشته، لای پهروه ردگار په نام به تو یه، شای دل دل سوار ده ستی بده ره، قه بزهی زولفه قار غیره تی مه ردیم، بو بخه ره کار بدهن له که لله ی به دی نابه کار (.....) (۲)

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پیره میتردی م. ه دا بلاو نه کراوه ته وه.

(۲) به داخه وه له روژنامه که دا ئەو نیوه دپره که وتیبوو.

دانیشتبووین له گه ل یار

۱۹۳۲

دانیشتبووین له گه ل یار من سه رمه ست و ئەو هوشیار به تیله ی چاوی بیما ر دل می فراند به یه کجار شوئینی دل که وتم ناچار زۆری لئ پارامه وه (۱) ئاو پکی لئ دامه وه که وتم و هه لنه ستامه وه

تیکیه وه پیچامه وه
 ئیختیاری بی ئیختیار
 ئنجاهاته سه رینم
 چاوی کههوت به له رزینم
 گیان گه ییوه به رینم
 یه خه ی لادا بیبینم
 پرووناک بوو ده و دیوار
 مانگ به که تان رازابوو
 دوو دوگمه ی ترازا بوو
 دوونار له نوور سزازابوو
 بالادهستی (بیضا) بوو
 (نووری طور) لای تیره وتار
 هاته گفتوگووی یاری
 به شیرینی گوفتاری
 حه لوی گه زۆ ئه باری
 ئیجگار لیوی خالدار
 ئالتر له په ره ی گولنار
 ئاخ نازانن، دل چۆنه
 له برووسکه ی سه ر گۆنه
 ئاگر به ربووه کای کۆنه
 که وتمه مه له وه ک سۆنه
 خۆم خسته به رپیتی دلدار
 به دوو زولفی وه ک زنجیر (۲)
 پیم به سترابوو، وه ک نیچیر
 پیکه نی وتی ئه ی پییر
 وا تویشم هینایه گییر
 وه ک جوانیکی به ختیار
 پیم وت: پییری ئازاد بووم
 قه له نده ری دلشاد بووم

به ند نه بووم، به ندگوشاد بووم
 قاره مانی، دیوزاد بووم
 وا بو تو هاته ژیر بار
 فه رمووی ئه و رۆژه ی یه زدان
 ئیمه ی هینایه مه بدان
 ئه وسسا بووین به بناوان
 بو سه ره رشتی میردان
 ئیمه پیاو ئه خه ی نه کار
 نه وه ی په رین، له پی شین
 ره گی دل رائه کی شین
 بو لی قه و ماوان خویشین
 باری غه متان ئه کی شین
 همم غه م خوارین، همم دلدار
 گه ر ئیمه نه بووینایه
 پیاو چۆن ئه هاته کایه
 که چی لای ئیوه وایه
 جیهان هه ر ئیوه ی تیایه
 خود په سه ند و دل ئازار
 ئیمه حه ز له شه ر ناکه یین
 به هیوای خویندن و چاکه یین
 نه ته وه ی باش په یداکه یین
 ویرانه مان، ئاواکه یین
 به خویندن ئه بین پرگگار
 ئه و مرژدیه له وه ده مه
 لام هه ناسه ی مریه مه
 چوومه ریزیان ئه وه ده مه
 خوا یاری ئه وه سه رده مه
 وه تن ده که یین به گولزار

(۱) پییره میرد ئه وه نده له ئه ده ی فۆلکلۆری کوردیدا تهاوه ته وه که وینه ی دووه می ئه و شیعه ره فۆلکلۆریه ی

چهندی لئ پارامـــــــــــــــــهوه
ئاوری لئ نه دامـــــــــــــــــهوه
ئه و ئاوری لئی دامـــــــــــــــــهوه
که وتم هه لئه ستـــــــــــــــــامهوه

(۲) پیره میترد له کاتی خۆیدا ئەم به شەهێ شیعەرە کە ی بە شێوەی لاتینی له رۆژنامە ی ژبانی ژمارە ۴۴۷ ی سالی ۱۹۳۵ د بلاو کردەوه و ویستی نووسینی کوردی به لاتینی پهره پێ بدات. بهلام له بهر ئه وهی هه یچ پشتگیریهکی نه بوو وازی لئ هه ئنا.

به سته ی کوردی

۱۹۳۲

وا به یانه، گزنگی خۆر دهرکهوت
نمی شه ونم، به تیشکی رۆژ سه رکهوت
خونچه گول، خو نواندنی بهرکهوت (۱)
بولبولیش شوۆری خسته ناو گولزار
لاله، تارایه بو پهری شاخان
فینکی گیانه، بادی ئیلاخان (۲)
دهمی ئیواره، سیبهری باخان
خۆشه بو یار و باده و دلدار (۳)
ئه م ته رانه ی گول و مله گیانه
بئ تو لای من ژبانسی زیندانه
جهژن و شادیم هه می شه گریانه
من و بولبول به جووته زار و هه ژار
فیری فرمی سکن، گولاله ی دهورم
وا له داخی تو، بئ وه فا ئه مرم
چاوه ریم کهوا، بیسته سه رقه برم
به هوات زیندوو بیه وه دوو جار
له به هه شتا به یادی تو شادم
به ته ماشای فریشه ئازادم
جه ننه ت ئه فروشم ئاده می زادم (۴)
به نیگا هه یکی دیده یی بیه مار

چونکه کوردم، به ناو و داو گوردم (۵)
مردبووم، که بو به هه شتیان بردم
وتم، ئه و عه هده یه که وا کردم
خاکی خو م ئه وی، به هه شت به چکار

(۱) لای م. ه نووسرابوو «به کهوت» که هه لئه یه.

(۲) هه روه ها له بری «ئیلان» نووسرابوو «له یلا خان»، که وا بزانه هه لئه یه.

(۳) نووسرابوو «خۆش بو یار و باده یی سه ر شار» که نه مزانی مانای چیه ؟!

تیبینی پیره میترد ئەم شیعەرە ی دوو جار بلاو کردۆته وه به م جوۆره:

۱- ژبان ژماره ۳۱۹ سالی ۱۹۳۲

۲- ژین ژماره ۷۱۶ سالی ۱۹۴۳

(۴) مه به سته ی ئه وه یه که ئاده م بو گه نه که به هه شتی له ده ست خو ی دا.

(۵) له دیوانی پیره میتردی م. ه دا لاپه ره ۱۶۳ ئەم پارچه یه ی شیعەرە که بلاو نه کراوه ته وه که چوار نیوه دێره و وا ئیتمه بلاومان کرده وه.

خه لکی هاواری

۱۹۴۲

خه لکی هاواری، چاوی به دیانه
که چی خه نیمی، من چاوی جوانه
شاعیر ته شیهی، مانگ ئه که ن به رووت
(سه رو) یش دانه نین، له گه ل بالات جووت
مانگ له راستی رووت، وجوودی نییه
(سه رو) یش، بئ به ره، نموودی چیه (۱)
به لیتوت ئه لین، یاقیققی ئاله
یا قیق بئ گیان و بئ حال و خاله
یا قیق به ردیکه، هه ر بو نه خش ئه شی (۲)
لیتوت گیانداره و، رو حیش ئه به خشی
دهم، ده می عیسات، بووه به هاوادم
ئه م گیان ئه دا و من، گیانی بو ئه دهم (۳)

(۱) لای م. ه نووسراپوو «سەرویش بئ بەرە بەکەلکی چیبە» .

(۲) ئەم بەیتە بەداخوہ لای م. ه نووسراپوو پروانە لاپەردی ۱۶۴ی پیرەمێردی نەمری محەمەد رەسوڵ ھاوار.

(۳) بەراستی ئەم بەیتە پیرەمێرد زۆر شاعیرانە و وێنەبەکی رازاوہیە لەو جۆرە شیعراوەن کە پیرەمێرد خۆی ناوی نابوون «سەھلی ممتنع» واتە: ئاسانی گران.

(۴) لای م. ه نووسرا بوو:

پرووی تۆنەخشیکە (جالال)ی ناوہ

کە دیارە ئەمە ھەلەبە و ھەم لە پرووی ئاینیشەوہ ناپەسەندە چونکە چۆن دەبێ بوتیرۆ پرووی تۆنەخشیکە (خودای ناوہ یا ناوی خواہ) دیارە ھەردەبێ نوسخە ی رۆژنامە کە راست بێت کە ئیمە بەکارمان ھیناوە و نووسراوہ «پرووی تۆنەخشیکە جلال دایناوہ» ئەگەریش جەلال نوقتەکە ی لئ لاپەرین دەبیتە (جەلال).

تەفرە

۱۹۳۲

بتزانیاہ گۆرە، سەرنجی ژینی تۆ
ئەرزۆی لەژێر گلا، قەد و بالای سیمینی تۆ
نامیتێ خال و میل و دەم و پیکەنینی تۆ
دلت نەدەشکاندم

بتزانیاہ، جامەبەکی جاو لەبەر ئەکە ی
تەلقینی کوێرەکانە، لە جیبی دەنگی ئایی و نہ ی
لەو جینگە تەنگ و تارە، بەتەنھایی ھەلدەکە ی
لە خۆت نەدەتەراندەم

بتزانیاہ، جوانی گوزەرگاھی پیریہ
مەرگیش کوتو پرتیکە دەوا ناپەزیریہ
دوایی ئەوی بەجوان ئەبیرۆ دەستگیریہ
جوانیت پێ دەنواندم

بتزانیاہ، دەست لەملانی کاتی بەیانیان
چەند خۆشە تا لە گۆر ئەخزی مەستی تیک خزان
چارە ی بەبەزمی وایە غەمی گەردشی زەمان
دلت نەدەشکاندم

نالە (۱)

۱۹۴۹

نالە جیبی تەنگ بوو لە دلما، وتی جیبی تەنگ نەنگە
چوو، گەرا، ھاتەوہ، زانی ھەموو دنیا، تەنگە
توورە بوو بوو لەفغان، ئەو بتی شوخ و شەنگە
وتم ھی تۆبە، ئەگەر تۆنەبی دل بئ دەنگە
دۆستیکی رەحمەتیم وتی. دۆستیم لە کورد نەدی
خۆی چونکو راست بوو، راستی قسە ی ھاتە دی
بە رۆژ ئەلیم، کە بەشەو، نوێژ ئەکەم و ئەیش خۆینم
لەداخی (والہ) و (دام) ئەو رووہ لە کووئ بێنم
ئەمەندە خۆشە قومار، تا ھەناسە ھەلدینم
دەنگی پێ دەچن، ھەلدەگرۆ خۆم بخنکینم
ماچیکم ئەویست، لە لیتوی بووکی دنیا (۲)
وتیان ئەمە یانسیبە نادری تەنیا
رام کرد کەبیتاقە وەرگرم، ئەو کیشرا
دنیا بو دەنی دەرچوو، بلویری ژەنیا
ھاتمەوہ و (۳) زۆر ناسیباو ھات بوو بەدۆست
دۆستی چی؟! روانیم کە چاویان وا لە پۆست
ھەر شەوئ بستن لە پۆستیان کەندم و برد
ھیچ نەبئ خۆمامەوہ، بئ دۆست و پۆست

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوہتەوہ. ئیمە لە (ژین)ی ژمارە ۹۸۳ی سالی ۱۹۴۹وہ وەرمان گرت.

(۲) نازانم چۆن پیرەمێرد حسابی کیشە شیعریہکە ی لئ تیک چووہ و شیعردکە تیکەلە لە کیشەکانی ۱۴، ۱۳، ۱۲، ۱۱.

(۳) مەبەستی لە گەرانەوہبەتی لە تورکیا لەسالی (۱۹۲۵)دا

۱۹۴۹

شین و میم له گه ل، هه لئى بواردم
 شیخ حه فسه (۱) گه نمى سالى بۆ ناردم
 ئەمه گه نمه كهى حه وا و ئاده مه
 ده رسيكه بۆ ئەم به نى ئاده مه
 حه وا گه نمى خوارد ده رچوو له جه ننه ت
 ئەم به خشى، كه وته جه ننه ت بى مننه ت
 خواردن و به خشين، به ريان له كو پيه
 به خشنده و مالدان ناو يشيان جو پيه

(۱) شیخ حه فسه: حه پسه خانى نه قيب: كه به و شيوه به يارمه تى پيره ميتردى داوه وه ئەم شيعره لای م. ه بلاو نه كراوه ته وه.

دل به ندى (۱)

۱۹۴۹

دل له به ندى جگه را، تاسه بى پروت ئە نوپنى
 هاته ناو چاومه وه، تا راست و ره وان بتبينى
 سه بر ئەوا هاتۆته سه ر پى، ئە به وئى به ندى كا
 ناخ تىلا بى چاوم ئە به وئى په تى بپس تينى
 من كه ئاواره نيگه هيكى ده بينم بۆ خۆم
 ناگريكه ئە به وئى كسپه له جه رگ هه لسي تى
 چوومه (پيرالک) و تۆ به م له هه واى جوانان كرد
 جوان به ره و پيرى كه هات، تۆ به به پير ئە شك تينى
 شاعيرى كۆن كه ئە لى، سه ر و قه دى مه ه رو خسار
 به و دوو ته شبيهه نه زان دووى خو بى ئە نوپنى
 سه رووى بى سه ر، مه ه بى له ش چ وجود يكى هه به
 خو بى له ئاستى سه ر و قه دى ئەوا هه لشرنگ تينى

ماری زولف، زهركى موژه، قهوسى برۆ، چالى چه نه
 ئەمه گوايه سيفه تى يار بيه، گوايه ئە متر سى تى
 زولف براوه خه تى لىو باوى نه ما، تاشراوه
 كو نه لو تى، له گه رايه، دو م مه له ك ئە دوپ تى

(۱) ئەم شيعره له ديوانى پيره ميتردى م. ه دا بلاو نه كراوه ته وه.

زه مه رير (۱)

۱۹۵۰

به فرى سپى، كه رۆژى ره شى، بى تفاق بيه
 هيند خو پنى سارده، رووسپ بيه كى، سوقا بيه
 رووى وه ك خه لووز بى، دار و خه لووز مان گران ئە كا
 عالم وه كو هه تيو، له ده ستى زا قه زا قيه
 وا رتوى پى سته توو كنه كهى هه لگى رايه وه
 كردى به كه ول و كه لكى نه بوو، واقه واق بيه
 گواره دى چله دى چلوورده به، بۆ خاتوو زه مه رير
 گوپسو انه به ستى، به سيه تى نۆر دى ته لا قيه
 له ولا وه پاره دار شه وى پى رۆژ ئە كاته وه
 مپى قومار و دهنگى قه تار ده ورى ساقيه
 رۆژ تىك ئە بى ئە مانه (طى السجل) هه مووى
 هه لپى چرى و بل تىن ئە مه (يوم التلاقى) يه
 ئاى بۆ ئە وهى كه ئە مرۆ به شى خو بى له پيشه وه (۲)
 نارد و، ئىتر ئە مينه كه گه نجى كى باقيه

(۱) ئەم شيعره له ديوانى پيره ميتردى م. ه دا بلاو نه كراوه ته وه.

(۲) واتا ئە وى كه له م دنيا داواى خواى خو بى به جى هيناهه له و دنيا دل تيا به.

بهیادی (ملک الشعرا) په مزى (۱)

۱۹۵۰

دلې دل راگره، چونكو له گه ل تۆ، كونه ياريكه
 ده مې هاو دهم به، به لكو پيټ نه لټين نازرده كار يكه
 له واپوړا (۲) كه سه يري ناوي ده ريام كرد، به دل پيم گوت
 هه زاران ناهه رين، وهك ناوي چاوم، چه شمه ساريكه
 به نه گريجه ي ره شي رووي به رگي ماتهم پوشي نه فسوونه
 وهفا كاري دهكا، بو كوشتواني، ته عزتدار يكه
 كه زوهره دپته بورجي نازو تاجي، زه (۳)، له سه ده گري
 خه لووزه دل ده سووتيني، چه نووريك و چه نار يكه
 حدياتي تال، ده ردي شه كه رم (۴)، شيرينه لا، چونكو
 به يادي گف تو گووي شه كر له ب و، شيرين شكار يكه
 وهره، هاوشاني من به، با قهدت، با چهوت نه كا گيانه
 قه دي من وشكه دار يكه، به لام پار تيزگار يكه
 كه، با، بي مایه ي ژين، با كه بابيټك بي خوراكي من
 كه بابيټكم، كه ناگريشم، به پرووتم، شوعله باريكه

(۱) هم شيعره له ديواني پيرمه يردى م. ه دا بلاو نه كراوه ته وه، هه روه ها پيرمه يرد له م شيعره دا ويستوويه تى
 لاسايي شيعريكي (شيخ ابو الوفا) ي كوردي بكاته وه، كه له سه هه مان شپوه وتوويه تى وه پيرمه يرد له كاتى
 خويدا نه وه شيعره ي (شيخ ابو الوفاي) بلاو كردو ته وه، به لام نه ينووسيوه كه نه وه شيعريكي فارسى (شيخ ابو
 الوفا) يه.

شيعره كه وه ها دست پي ده كات:

گورينه كه ي پيرمه يرد:

«به رويا زولفي په خشان كرووه، له ليل و نه هاريكه
 له شه ودا روژي په نهان كرووه، شپوه ي عوزاريكه»

ديواني پ.م ل ۳۰۲

دهقه فارسيه كه ي شيخ ابو الوفا:

«كند افكنده بر رخ زلف را، ليل و نهار است اين
 فروزان کرده در شب آفتابي را عذار است اين»

يادي مهردان ب ۲ ل ۳۳۰

ته واوي هم دوو شيعره له به شي گورينه كاني پيرمه يردا ده نووسين.

(۲) واپوړ: پاپوړ، كه شتى.

(۳) زه: ته لا، زير، نالتون.

(۴) مهبه ستي له نه خوځي شه كره به كه تووشى هاتبوو.

خوابياداو

۱۹۳۷

له به غدا كوڅكې، له كه نارى شهت (۱)
 باغي پر بولبول، شه تى پر له بهت
 چيمه ن زاريكه، گول و په رږينه
 هه رچي هات جوڅي به هه لپه پينه
 لپي راكش ابووم، به خه ياله وه
 به شكو په رى بو م بيته ماله وه
 ناگا چوار په رى، چوار ده وريان لي دام
 سفيد پوشيكيان، به ناز هاته لام
 به تيلاييه كي، چاوي بيماري
 دل م نه نگيورا، ده ردم بوو كاري
 من به شه راره ي ئيشي زامه وه
 له بهر پيى نه وا، نه تلامه وه
 له پر قه هقه هه ي، فرشته ي سه وزيوش
 گه يبيه سه روه ختم هيناميه وه هوش
 وتى: به م پيريه، چيت له جوانانه
 نه كه ويه داوي خال و له رزانه
 وتم هه ر پيره، جوان تيك نه به ستي
 نه مام به داري، پير، رانه وه ستي
 وتى نامه وي، تو نه مام گير بي
 بو نه وه چاكي، نيشانه ي تير بي
 تيركي هاويشت، له برژانگه وه
 وهك تيري شه هاب له رووي مانگه وه
 هات داي له جه رگم، وامزاني مردم
 جله تازه كه ي خويناوي كردم
 نه و رو يي نجا په ميه يي پوش هات
 نه و يش تيركي كردم به خه لات

وتی خۆت بگره کافر به گیری
 پیری و بو ئیمه، کۆله کهی تیری
 وتم، تیریکت له جه رگی پیردا
 سادهی تیریکتی تر به شوین تیردا
 بهم سێ تیره وه دلم نه ئه سه رهوت
 خوا دای زهر د پۆشی، له ولاره ده رکهوت
 بهو بالای ئالای سه رهوی نازه وه
 بهو چاره بازهی عیششوه بازه وه
 تریقهی قاقای، زیندووی کردمه وه
 ئیشی خه دهنگی له بیر بردمه وه
 به میهره بانای هات به لامه وه
 دلخۆشی ده وای زامی دامه وه
 بانگی کرد هه ر سێ په ری کوشنده
 هاتنه سه رینم به عیششوه و خه نده
 وتیان، هه رچه ند خوتن که و ته به یینه وه
 ئه مجاره هاتووین، ئاشتت که یینه وه
 ده ست له ملان و گه ردن ئازایی
 کردمانه که یف و به زمی چا و شایی
 چایی له سایه ی، گه ر دنیا دیار بوو
 حۆری به هه شتیان، لا خزمه تکار بوو
 سیانیان ده رباره ی من لوتفکار بوو
 به لام په کیکیان، له پینا و بیتزار بوو
 خوا تۆله ی ئه ویش له به د بستین
 دوژمنی جنسی له تیف نه مستین
 به ده ست له ملانیان بوومه وه به کور
 سه رچۆبیم کیشا به عه شق و به گور
 به ده ماغه وه، ئه مگوت شا کییه ؟
 بۆ کهس نه لواوه، ئه م هه لپه رکییه

(۱) نازانم پیره میترد بۆچی لیره دا خۆی تووشی ئه و جووته قافیه گران و ئیسک قورسه کردوه.

شیخ له تیف کلیشهی (ژین) ی ناردووه

۱۹۳۹

«شیخیکه له تیف (۱) به لوتفکاری
 کلیشهی ژینی، ناردووه به دیاری
 (ژین) به فه خره وه، نایه سه ر وه ک تاج
 به و خه ته جوانه، ئه گاته ره واج

(۱) مه به ست شیخ له تیفی دانسازه.

به یادی کۆن

۱۹۳۹

خۆزگه یار ئه بوو به خاوه ن قه رز لیم
 بۆ هه ر کوی ئه چووم ئه هاته سه ر ریم
 یار له ناو ره زا، سه ییری تری کرد
 بۆ لیکم لێ خوارد مه ست بووم ده ستو برد
 به یادی چاوی بادامی له یلام
 خوتنی به ده نم بوو به رۆن بادام
 فرمی سکم بۆ رووی له به رد تکا بوو
 به رد بوو به شووشه گولای تیا بوو
 مانگیش له یه کتر که وتوونه گزی
 په مه زان جه ژنی له شه وال دزی (۱)
 عه شره ی محه رهم که جه ژنی نووحه
 بۆ شیعه بووه به شین و نووحه (۲)
 سویند ئه خۆم هیشتا من تۆم نه دیوه
 له گه ل تۆ شیت بووم هۆشم په ریوه

(۱) رۆژه کانی جه ژنی په مه زان ئه که و پته مانگی (شه وال) هوه که چی جه ژنه کهش به جه ژنی په مه زان به ناوبانگه.
 پیره میترد ئه م ورده کاربه ی له هه لبه ستیکه مه وله و بییه وه وه رگر توه، که ئه لێ:

په مه زان طلوع صبح شادیشه ن
 شوال شام شووم نامرادی شه ن

دەردینە شـووال ئای زام سـهـختـه من
تالە شووم شووال ئای بەدبەختەن من
غورپە غورپە ئەو، سەفەش پەیی غەیری
نازیز قیبلەیی من، وەفەش پەیی غەیری

واتە: مانگی ڕەمەزان بەدەرکەوتنی بەرەبەییانی ڕۆژی جەژنی ڕەمەزان شادیەتی چونکە ڕۆژەکانی جەژن لە خۆی نییە و کەچی بەناوی ئەویشەو بەناوبانگە، ئای لە دەردەداریی مانگی (شەوال) و من. ئای لە بەدبەختی هەردوو کەمان. سەری مانگ هی شەوالە و کەچی خۆشی و ئاهەنگەکی ڕۆژەمەزانی. نازیزیش کە قیبلەیی منە و ئەپپەرستم کەچی وەفای بۆ بیگانەییە. وەکو پیرەمیتەرد ئەلێ مانگەکانیش کەوتوونە گزی کردن لە یەکتەری و لەیەک ئەخۆن.

(۲) نووحە: نیازی لەو شین و شەپۆرپە کە شیعەکان بۆ حسەینی کورپی عەلی ئەبی تالیب ئەکەن بەهۆی کوژرانیهو لە کەربەلا. م. ه.

پیرەمیتەرد لەو هەلبەستەیدا لەسەر پیتەرەوی شاعیرەکانی کۆن خەریکی وردەکاری بوو و بۆ وشەیی پڕ لێکدانەوه گەراوه و بەکاری هیناوه بەتایبەتی لە دزینی جەژنی ڕەمەزان لەلایەن مانگی ڕەمەزانەوه. لە دوا دێری هەلبەستەکاندا بەئاشکرا دان بەویدا ئەنێ کە ئەم هەست و سۆزە کە لە سەرەتای هەلبەستەکاندا گویا بەرامبەر جوانتیک دەری بریوه لە دوا دێری ئەو هەلبەستەدا وەکو تەمی بەهار بەتیشکی ڕۆژ ڕەواو تەوه، لە خەپال بەولاه هیچی لە کەللەدا ئەماوه. ئەمەش ئەو راستییە دووبارە ئەکاتەوه کە لەمەوبەر لێی دواین دەرباری نەبوونی ژنیکی تایبەتی لە ژبانی پیرەمیتەرددا، کەچی لەگەڵ ئەو شەوا وەکو تەمورە عەشقی دلدارتیک هەرزەکار مەرۆف ئەخاتە جۆش و خۆش و لەگەڵ ئاوازی دێرەکانیا پیاو بەخەپال ئەفرێ. م. ه.

کۆترە باریکە

۱۹۳۹

کۆترە باریکەیی خال و میل ڕەنگین
لانەت لە پۆپەیی دارتوبای بەرین
(حق و هوت) ئەغمەیی جبریلی ئەمین
بە گونای ئادەم کەوتە سەر زەمین
من و تو ڕشتەیی بەینەت لەمل بووین
نەشیدەخوانی خونچەیی یەک گول بووین
سەرمەستی نەشەیی بادەیی یەک مل بووین
زادەیی سروشتی، یەک ئاو و گل بووین
کاتی یەک بال و یەک مال بووین لە دەشت
چینه مان ئەکرد، لە دەشت وەک بەهەشت
لە ناکاو دانەیی بەدبەختیمان چەشت

لانەمان ڕووخا بەبای شوومی وەشت (۱)
هەردوو گرفتار، داوی یەک سەیاد
من لە داخاو تو، لە شاخا ناشاد
دەست بەستەیی بێداد چەرخیی کەچ بنیاد
نەمردین دیمان ئەم جەژنەیی نازاد
ئەمبەینی هەودای داوی نەهاتی
هۆنراوهیی پەنجەیی چەند هاوولاتی
دڵسۆز بووم سۆزم، ئەدی لەباتی
هەلۆ پەری خۆی بوو بەخەلاتی
ئێستا کە دەوری دەوران وەرگەرا
مانگای گەلباخیی مردوو دۆ برا
ژورنال، فۆرمە، تەپل، هەرسیکیان درا
نازانم پیاوی بەدچی پێ برا

(۱) لای م. ه. نووسراوه: «لانەمان ڕووخا بەبای شووری وەشت» کە مەبەست نادا بەدەستەوه.

بۆ «شیخ سەلام» ی شاعیر

۱۹۳۹

«سەلام، تو، شیعەرت، لەمن باشترە
تا لە دوورتر بی، نالەت خۆشتەرە!»

وا گول بەسەرچوو

۱۹۴۰

وا گول بەسەرچوو، بولبول شەیدا بوو
گەرپیک لە نالەیی دلێ پەیدا بوو
گەری بەردایە، سەوزەیی بەهاران
شپوا وەک زولفی چەمەرەداران
منیش کەمی شۆر بولبول لەسەردا
سەری خۆم ئەنیم بەدەشت و دەردا

گهرمای هاوینم، بۆیه لا خوۆشه
 به تیننی سۆزی دل به په روۆشه
 ئەو گهر و تاوه، دل ده جوۆشیننی
 به یادی یاران تیر ئەم گهریننی
 چەند خوۆشه یادی هیجرانی یاران
 فرمیسک به چاوما بیننی وهک باران
 رشینە ی فرمیسک دل تاورشین کا
 شینی عهشق هۆشم بێ سهر و شوپن کا

کهوتنه کلێشه م

۱۹۴.

کهوتنه کلێشه م، کهوتنه کلێشه م
 شه ویک سه ودا ی له یل کهوتنه کلێشه م
 په روانه ئاسا، ته وافی رووی شه م
 تیکی هه لشیلا هۆش و ئەندیشه م
 ژاری په ژاره ی بێ ساممانه
 به زۆری شووری سه ودا ی پر سه ودا
 روو بکه مه کووی یار له نیوه شه ودا
 سه رگۆنای ماچکه م له شیرین خه ودا
 هه رچیم بیته ری له ریگه ی ئە ودا
 خواست و ئاره زووی دل و گیانه
 به رگی شه وگه پیری نیلیم کرده به ر
 (په ره بلۆم) م (۱) لی به سته که مه ر
 جامانه و چه فته ی سورمه م نایه سه ر
 وهک شیرینی شه رزه له لان هاته دهر
 ئەمشه و له مه رگ و ژین که یرانه
 تیپی زینده وهر یه کسه ر کش و مات
 که له شیرینی عه رش قووقوی نه ده هات
 شه وی ده یجوور بوو مانگ هه لئه ده هات

ههنگاوم نایه ری هات و نه هات
 به که له م بازی عه شقی جانانه
 ریگام لی بوو بوو به هه رده ی دوچه یل
 تا خوۆم گه یانده ئاستانه که ی له یل
 دل له ئەندیشه ی ترس و هه واکه یل
 گه یه خووابگای جانانه ی پر مه یل
 سامی وهک پایه ی عه رشی ره حمانه
 بێ خشپه و بێ هه ست گه یه سه رینی
 به نه شئه ی شیتتی هیچم نه بیننی
 ده م گه یانه خالی جه بیننی
 راپه ری وتی: تو کام بێ دینی
 چۆن گه یشتیته ئەم جیتی و مه کانه (۲)
 سه ری هه لپه ری چاوی به من کهوت
 یه خه ی دادری به یانی ده رکهوت
 سفیده ی به یان سه ر ره شی شه و کهوت (۳)
 هینده ی جنی و دا، توورپه یی سه روت
 جنی ووی بو من بوو به به هانه
 وتم: جنی ووت خه لاته بو من
 که مه ندی سه ودا ی تو م کهوتنه گه ردن
 وام رانه کی شتی بێ باک له مردن
 زینده گانی خوۆم لی بوو به دوشمن
 ئەگینه چی مه له م هه ولدانه
 وتی من چی بکه م ئە مه حال مه
 به ده ست من نییه خه لک عه ودا له
 هه مووی ئاشووبی چاوی کاله
 خه تای تو نییه فیتنه ی خاله
 ئەگینه من چیم له م ئە زیتدانه !?

(۱) په ره بلۆم: واتا ده مانچه ی په ره بیل. یاخود جارن ئە یانوت: په ره بلۆ، جوۆره ده مانچه یه ک بووه.
 (۲) لای م. ه ئەم نیوه دتیره به هه له نووسراوه

«چون گه یشتیتیه ئەم جی و مه‌کانه» دیاره کیشه‌که‌ی له‌نگه

(۳) ئەم نبوه دێره‌ی له بێسارانیبه‌وه وه‌رگرتوه که ده‌لێت:

«حه‌کاکان ده‌ور گ‌رد به‌یان‌ه‌وه

کێ دێهن مه‌غ‌ریب وه‌ به‌یان‌ه‌وه!»

کای کۆن

۱۹۴۱

له‌بیرته شه‌ویک هاتیه لام
بۆ دڵنه‌وایی و ته‌سه‌لام
به‌ زولف و خالت سویندت دام
که تا ده‌مرم تو‌بی له لام
ئنجنا لیوت له‌سه‌ر لیوانام
ئێستاش له‌سه‌ر ئەو په‌یمانم
هه‌تا ئەم‌مرم ئەو دێوانم
گیڕۆده‌ی ئەو زولفه‌ جوانم
سیا به‌ختی ئەو خالانم
تیم گه‌یشتووی چهند به‌وه‌فام
ژین ئەوه‌یه عه‌شقی تیا بێ
دڵ ئەوه‌یه به‌سه‌ه‌ودا بێ
سه‌ر پر له‌ شۆری له‌یلا بێ
نه‌ک کووله‌که‌ی پر له‌ با بێ
ئۆف شیتتی چهند خو‌شه‌ له‌لام
عه‌شقی پاک نوورێکی خوایه
ئیلهامی شیعری سه‌مایه
ته‌جه‌لای رۆحی تیا‌دایه
وه‌سلێ به‌هه‌شیتی له‌ دوایه
وه‌ته‌نه به‌هه‌شیتی دنیام

په‌روا

۱۹۴۲

ئێستا خه‌و بۆیه نایه‌ته ناو چاو
جێی ئەو نه‌ماوه پر بووه له ناو
بۆیه نایه‌لێ که خه‌و ببینم
با به‌خه‌ویش بێ نه‌ک ئەو ببینم
دوو چاوم هه‌یه به‌کێ چاوی سه‌ر
که بۆ رێگای دوور په‌نای دیته‌به‌ر
به‌لام چاوی دڵ بۆ دووره مه‌نزل
هیچ مانعێکی بۆ نابێ حاسل
ئه‌گه‌ر ئەو په‌روای چاوی سه‌ر ئەکا
چاوی دڵ هێنده تیره سه‌ر ئەکا
من له‌ خوام ئەوئ ئەو خۆی نه‌نوینێ (۱)
وه‌سل گ‌ری عه‌شق دانه‌مرکینێ
له‌زه‌تێکی وام له‌ عه‌شق دیوه
مو‌لکی ئازادیم به‌وه ک‌ریوه
به‌ عه‌شق ئازادیم بۆ هاتۆته دی
وه‌سل، نامخاته ژێر باری مادی
من به‌عه‌شق و ئەو، به‌حوسن ئەخوړێ
هه‌ر جوانه له‌ شوین عاشق ئەگه‌رێ
ئه‌گه‌ر مه‌جنون و فه‌ره‌هاد نه‌بوایه
له‌یلا و شیرین چۆن، ئەهاتنه کایه
به‌لێ تا عاشق رۆژی وه‌ک شه‌و بێ
ئه‌بێ به‌یانی روخساری ئەو بێ

(۱) لای م. ه به‌هه‌له نووسراوه: «من له خوام ئەوئ ئەو خۆی بنوینێ»، که ئەمه پێچه‌وانه‌ی مه‌به‌سته‌که‌ی شاعیره، چونکه ئەو ده‌لێت، با خۆی نه‌نوینێ و نه‌ببینم و پێی نه‌گه‌م چونکه گه‌یشتن پێی گ‌ری عه‌شق ناهیلێ.

«بۆ خۆمه، كەس نەبباتە سەرخۆی»

«پیرەمیردی، كە پەریبە، كۆلی (نۆما) بەکی تۆر
كەوت و بۆ (ماین) كەوتە، خەفەت و شەین و شەپۆر
پیم وت، ئیتر بەسە، بۆ ناسرەوی، دنیات زۆر دی
وتی: بۆ پیر و جوان، هەولێ جیهان، تا دەمی گۆر»

هاییر كەوت (۱)

نالەم نایەلێ، كەس بنوێ بەشەو
نەك بنوێ یارم ببینی بەخەو
من پیرم بۆیە، ئەوێ كە دەركەوت
بكەومە بەرپیتی بلێن ها پیر كەوت
لەناتەوانیش وایە مەبەستم
كە لەلای كەوتم، نەتوانم هەستم
بۆیە ئەو لە پر شەو دیتە خەوم
بە (گەشكە) بمرم، لە كۆلی كەوم
كەچی نازانی كە عەشقی منە
ئەوی كـردوو بەم شـۆرە ژنە
ئەگەر من نەگریم لەو بەردەرگانە
كێ دەزانی ئەو ئەوەندە جـوانە
هەموو كە ئەلێ لەیلی جوان نەبوو
بە شۆری مەجنون و ناوی دەرچوو
ئێستا شۆری عەشق بوو بەئەفسانە
بە یەك گەیشتن بەدەست خۆبانە
لەو ساوێ مۆدەدی شەرم نەماوێ
مارەدی كچ لەگەڵ پرچی براوێ

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمیردی م. ه. دا بلاو نەكراوەتەوه.

چاوم كە ریزەدی دانی تۆی بینی
فرمیتسكم رشتەدی مرواری هۆنی
تا بگریم بەدل پرووناك ئەبمەوه
بە ئاوی چاوم خۆم پاك ئەبمەوه
چاوم لەدووریت ئەگریا بەكۆل
گریان بەزەبی چاوی كەوتە دل
كە ناگر درکی تەر ناسووتینی
رەحم بەحالی تەری ئەنووتینی
ئەلبەتە خودا رەحمی زیاترە
بۆ ئەو كەسانەدی داوتینیان تەرە

(۱) ئەم شیعەرە لە جیهانێ شیعەرەکانی مەولەویبەوه زۆر نزیکە. جا نازانم شیعەرەكەدی وەرگرتووێ یاخود بیرهكەدی
دارشستۆتەوه!! لای م. ه. بلاو نەكراوەتەوه.

لاسابی گۆلهوه چنی (۱)

ئەو تیرەدی رۆستەم، چەسپانیدیە كەوان
دای لە رۆبیتەن، بیزراندی لە گیان
منیش ئەو تیرە و كەوان و شەستە
ئەو زۆری بازوو، ئەو هیزی دەستە
بە تەوژم هات، درا لە جـهـرگـم
خوین قەلبەزەدی بەست گۆلگۆن بوو بەرگم
بەو برینەوه، پێچم خوارد بێ دەنگ
رۆژی پرووناكم. بوو بەشەوه و زەنگ

من مات و بئ دهنگ هه تاكو توانيم
 فهلهك ئه گريا بۆ نه و جوانيم
 له دهردي عه شقا، كه خاوه ند سه برى
 تو نه گريت مه عشوق، به دل بۆت ئه گرى
 وهك شه هيدى عه شق، كه وتم له سه ر پشت
 له گه ل ئه و خويته، جواناوم ئه رشت
 شادم كه كوشته ي ده ستى دلدارم
 ئه و تيير ه بووه به يادگارم
 ئه لئىن بئ زه خمى تيرى مه ه په يكه ر
 نه نگه روو بكه يته، مه يدانى مه حشه ر
 من به برين و تير و خه ده ننگى
 بئ دهنگ رووم كرده مه حشه ر بئ نه نكى
 به سۆزى عه شقم ليم بوورد كردگار
 ئه مه سه ر مه شقه بۆ عاشقى زار

(۱) پيره ميژد ئه م شيعه ي دووجار بلاو كرده و ته وه سالى ۱۹۳۹-۱۹۴۳. هه روه ها ئه م شيعه له ديوانى پيره ميژدى
 م. ه دا بلاو نه كراوه ته وه.

كاريكاتير به شيعر

۱۹۳۴

(زئوه ر) كه ئيستتا، په ره سيلكه يه
 تازه (گۆران) مان، له سه ر هيلكه يه
 گۆيزه كون ده كه ن، دائره ي ئيشغال
 (همه الرجال، تعلقه الجبال)
 بۆ قه شقۆلى چوو، (مسته فا سائب)
 ئه لئىي فه قئيه و ئه چئ بۆ راتب

وامزانى

۱۹۴۳

وامزانى كه من دلّم دا به تو
 دلئى توّش بۆ من ئه بئ به مه كۆ
 چى بكه م دلّه ي شيت تووشى توّى كردم
 به سه وداى بئ سوود له ناوى بردم
 توّش تىگه يشتى دلّ وا دوشمنه
 ئيتتر له لاي توّ، بوو به گاي بنه
 ئه گينا ئه گه ر دوشمن نه بوايه
 نه ت ئه هيشت بيته ئه و به ر ده رگايه
 به لام گيانه كه م ماده ي توّ بۆشه
 له تىكه ليدا هه ر راستى خوّشه
 دلئى ئه لماسى بئ گه ردم ئه وئى
 شتى ساخته بئ زوو ده رئه كه وئى
 توخوا حه يف نيبه وهك ئه لماس جوان بئ
 به ژه نكى خوئىنى عاشق په نهان بئ
 دلّ بفرئىنى، به دخووى كه ي، وهك خوّت
 ئه م جه وور و زۆره خيىرى چييه بۆت
 چى ده بئ رۆژتيك ئه گه ر هئى من بئ
 ده ست نه وه شينى و ساتييك هئىمن بئ

ئيشى ديدهى توّ

۱۹۴۳

ديده، ديدهى توّ، ديده، ديدهى توّ
 با گه يانديه گويم، ئيشى ديدهى توّ
 ديدهى شابازى خوّش په روازى توّ
 ديده نمونه ي عيششوه و نازى توّ
 قولاپى جه رگى ئه وده ي ئه تبينئى
 ئيتتر خودگيريت له لا نامينئى

ئای جه زبهی چاوت چند به ته ئسیره
 به نیگایه کی دل چند ئسیره
 هه یفه ئه و چاوه له بهر چا و نه بی
 دلی عاشقان پیی به دا و نه بی (۱)
 شیتی چاوت بووم چوومه میری سوور (۲)
 دو عام بو کردی له نزیک و دوور
 چاوی چلکنه لیت که وتوته کار
 به (إن یکادوا) (۳) بۆت که وتمه هاوار
 کاشکی دوکتوری چا و بوومایه من
 رهگی چا و یه شهه ئه کیشا له بن
 ده رمانی لای خۆم ئه دۆزیه وه
 بیتم چاوت ماچ کهم چاک ئه بیه وه

- (۱) ئه م شیعره هه تا کو ئیره له شیعریکی هه ورامی وهرگیترا و ده چیت. ئیمه دهقه که مان نه دۆزیه وه. به لام له وه به داوه دیاره شیعری پیره میترده.
- (۲) میری سوور: مه زاریکه له ناوچهی شارباژێر نزیک گوندی (ئهحمده ئاوا) ئه وانهی که تووشی نه خوشی بیونایه جار ئه یان بردنه سه ر ئه و مه زاره گوایا به وه چاک ئه بیته وه. م. ه
- (۳) و إن یکادوا: سه ره تای ئایه تیکی قورئانه که ئه لێ «و إن یکادوا الذین کفروا». گوایه ئه م ئایه ته به چاوه زار باشه له بهر ئه وه نووشته نووسه کان بۆ چاوه زار ئه و ئایه ته له نووشته کانیانا ئه نووسن.

گیانه به سیه تی

۱۹۴۴

گیانه به سیه تی، گیانه به سیه تی (۱)
 توخوا به سیه تی ده رد و مهینه تی
 هه ر هینده ئه بی تووشی و نه گبه تی
 قنیاتم ته نه ها ژاروی په تی
 له نه حسی چاره و به ختی گومراهم
 عالهم بیزاره له ناله و ئاهم
 ئه جه ل قولای پی گیر کرد له جه رگم
 نیشانم ئه دا نیشانه ی مه رگم

ئه و هه ناسه م که وته ژماره
 هینده م نه ماوه و ئه مرم دیاره
 توخوا وه سیه تم ئه مه یه له لات
 به یادی عه شقی به نده ی جانفیدات
 کاتی کۆچم کرد بو هه وارگه ی نو
 ئاوام کرده وه مه نزلگای گلکۆ
 ئه و سا دیار نابم له بهر ده رگا که ت
 چۆل ئه بی له من سایه و په نا که ت
 بزانه هه ی له یل قه یست مر دو وه
 هه سه ره تی رووی تو ی بو خاک بر دو وه
 من له و ئ ته نه ها په ژاره ی تو مه
 چه باکی چۆلی و ساردی گلکۆمه
 توش سا بی باک به له تانه ی ئه غیار
 وه ره سه ر قه برم بۆم بگری جار جار
 بروانه قه بریک له قه بران تاکه
 به ردی وه ک خه لوز خاکی نمنا که
 ئه وه شه راره ی قرچه ی تاسه مه
 ته په دو که لی شوین هه ناسه مه
 فیدات بم گیانه، من داغ برده ی تو م
 توخوا دانیشه که میک له گلکۆم
 تو زیک بۆم بگری گویم له ده نگته
 له گه ل فریشه ی منا جه نگته
 دلۆبی فرمی سک له چاوت تکا
 به و فرمی سک ه ی تو خوا عه فوم ئه کا
 توش وه فساداری له گه ل جوانی
 بۆت ئه بی به ناو فه خری جیهانی

- (۱) ئه م شیعره ته واو تام و بۆی چند شیعریکی وه لی دیوانه ی پێوه یه ته نه ها له سێ به یتی دوا یی شیعره که دا قه له می پیره میترد دیاره.

شینى زین بۆ مەم (۱)

۱۹۳۴

هەى رۆ ئەمىرۆ رووى، شین و رۆرۆمە
 كە مەم رۆبى رووى، پەژارەى خۆمە
 ئەم زولفە لوولەم، بۆ مەم شانە كرد
 دەك فەلەك كوئىر بى، بۆنكى نەكرد
 ئەم خال و مەيلە، من بۆ مەم رشت
 پەيمانم وايە، بۆى بەرمە بەهەشت
 لىسوم دانابوو، بۆگفتوگۆى مەم
 عەهدە تا مردن، واتەى پى نەكەم
 توخوا مەم، منت لە كوئى پەيدا كرد؟
 گوناھم چى بوو، منت شەيدا كرد؟
 ھەر كەس ھاوسەرى، بۆ ژيان ئەگرى
 منت بۆىە ويست، لەبەرت مەرى
 ھەى خەجالت بى چەرخى پى سستەم
 ھىچ شەرمە نەكرد لە نەوجوانى مەم
 مەم لەژىر خاك، بەمىوانت بىم
 بە برامەو بە قەورىانت بىم
 ناچارم بى تۆ، ژيانم نابى
 وا بىرەو، ھەر ئەبى وابى
 لەناو دوخمەدا، دوو جىگا ئەبى
 زاوا و بووكىنى، لە خاك ئەبى
 ئاى مەم، دەستى مەم، نەگەبىشتە تۆ
 وا نووكى خەنجەر، بوو بەسزای تۆ
 خەنجەر بۆ دلە، گەر راستت ئەوئ
 ئاخ مەمى تىايە، نەك بەرى كەوئ
 ئەى سىنە بگرە، خەنجەر بۆ تۆىە
 ھەرچى زۆر جوان بى، ھەر رەنجەرۆىە
 بە بەرگى خويىنى، شايبى رەنگەو
 بەسۆز و نالەى، خۆش ئاھەنگەو

با دەست لەمەل كەين، مەم بەكجاربىە
 نە راي بىگانە، نە بەدكاربىە
 ئاخ بۆ دەنگخۆشى، لە ژوور سەرىنمان
 بە بەيتى كوردى، بدا تەلقىنمان
 بلتى ئاخ دللى، دلخواز مەشكىن
 بە زۆرەملى، كچان مەمىرتىن!

(۱) ئەم شىعەرەى پىرەمىرد لە كۆتايى چىرۆكى مەم و زىنەكەى خۆيدا نووسىو لە دانانى خۆبەتى و پەبوەندى بەوئى (ئەحمەدى خانى) ەو نىبە.

دوو تاكە بەيت

۱۹۳۴

۱
 بە پىرەمىردى، ھاوار، دىننە من
 ئەمكەن بەدايك، ئەبە پىرەژن
 ۲
 جارار بەتوانج، ئەبان داىە روو
 چرا، رووناكى، بۆژىر خۆى نەبوو

تۆ وام تىمەگە

۱۹۴۳

تۆ وام تىمەگە، ھەر چىاگەردم
 من خاوەن سوپاي ئەندىشە و دەردم
 ھەرچى لەدەشت و چىا و سەر ئاوە
 لەباتى شىتى، خوا بەمنى داو (۱)
 سفىدەى بەيان، زەردەى خۆرەتاو
 تريفەى مانگ و لەنجەو لارى ئاو
 سل و ئاور و گەردن بەرزى ئاسك
 قاسپە قاسپى كەو لەسەر ئاسۆ و باسك

گول و گولالته و نييرگسي به هار
 شـوخي به رها و چنوور له نزار
 ئەمانه يهك يهك، به توئه به خشم
 توش له شيوه خوت، بدهري به شم (۲)
 بو سفيدهي سويح، ساي به روكه كهت
 بو زه ردهي خو ريش، زه رده خه نه كهت
 مانگ بو رو خسارت، ناو بو جه بينت
 رهمي نا هوو يش بو، له نجهي شيرينت
 قاسپه قاسپه ي كهو، بو قاقاي جوانت
 نه غمه ي بولبول بو، ورده رازانت
 گوله بو نازكيت، گولالته ش ليوت
 چنوور بو زولفي لوللي په شـيوت
 ئەمانه م له گه ل، بگوره رده وه
 به راوردبان كه و گره و به رده وه

(۱) لای م. ه نووسراوه «به به های شیتی خوا به منی داوه»

(۲) لای م. ه نووسراوه «توش له نازداری خوت بده به شم»

تاکه بهیت

۱۹۳۴

۱- چاپی هه لهی دیوانی شیخ رها:

دیوانی شیخ رها، به رهای خزمی نه و نییه
 تیری قه زای رها یه، گوناھی نه وان چیه!!

«چایچیه که ی مه کته ب، ئەمه ی نووسیوه
 خوا ئەم زیره کیه ی، بیتره به خشیوه»

به هاری روو زهرد

۱۹۴۷

به هاری روو زهرد، به هاری روو زهرد
 منیشی خسته كه ژ و كيو و ههرد
 رهنگ زهرد و سه شين، دهروون پر له دهرد
 بو عالم شادی، بو من ناھی سهرد
 جهرگم لهت له ته وهك هیتلی ناو وهرد
 ناخ بو دل سوژتیک، بو م بی به هاودهرد
 رهنگ هه لبتیری له شیوه ی به هار
 لهو رهنگه خوش بی لای دله ی غه مبار
 له گوله زهرد رهنگ، له گول نه ورؤز داخ
 له شه ونم فرمیسك، له ته می چه م ناخ
 له وه نه وشه شين، له نیترگز خومار
 له گولالته خوتین، دیده ی شه و بییدار
 له خونچه په یکان، له سو سه ن خاری
 دل بریندار كا، له دووری یاری
 من له دووری نیل، جهرگم خوتین بی
 چهند خوشه برین له سه ر برین بی
 ئەگه ریم به شوین، ده رده داریتکا
 كهس و كار كوژراو، دل زاماریکا
 وهك تاق تاق كه ره تا ده می به بیان
 ناله نالمه له سه ر (كه لی خان)
 لافاوی فرمیسك، له دووری یاران
 سه ره و خوار ته روا وهك لیترمه ی باران

کاریکاتیر به شیعر

۱۹۳۴

۱- بو گوران كه له ژیر ناوی (میشو) دا خو ی شاردو ته وه

مشه ی می شو مان، لا گیزه ی می شه
 له ناو (ژیان) دا، خواردن له پی شه

ئەگەر زىفافەتى رەئىستان ئەدى
ئەكەوتنە تەقە، وەك ئەدى و بەدى

۱۹۴۰

«سوپاي غەمزەت، بەراکردن، فتوحاتى بەھەم ھىنا
بە ھەلگىرەنەۋەى چاوت، سوپاي دل تىك شكا و فەوتا»

ستەمكارى

ھەور ئەگرى بەكول، گول پى ئەكەنى
باوك و فرزەندى، بى رحىم ئەنوينى
نىرگىز بەبۆنەى چاوى مەستەۋە
ئەزاكى لە دەست دەستەۋدەستەۋە
گولالە ئالاي ئال و والاي خوى
بوۋە بە لەكەى داخى دەروون بوى
بەرەزا ئەروى لە پەنا ھەردا
باى مەينەت سەرى ئەدا بەبەردا
ۋەنەۋشە شىۋەى شىنى^(۱)، شىنى خوى^(۲)
بوۋە بەبارى گەردن كەچى بوى
پىشۆك لە خاكا بەخاكسارى
پەرىشان پىرچە، لەبەر ھەزارى
خوى لەزىر خاكا ئەشارىتەۋە
ژنە لادىبى ئەبىدۆزىتەۋە
ھەلەكۆك كە باو لە بەفر ئەسپىنى
بىلەكان سەر و بنى دەردىنى
شىنگى شۆخ و شەنگ، بەسنگىكى دار
سنگى ئەشكىن، ئەيخەنە بازار
لاۋلاۋ كە بەشەۋ، ئەگە شىتەۋە
رۆژ رووى خوى لە رۆژ ئەپىچىتەۋە
مىخەك گەردنى ھەلەقەرتىن
سنگ و بەرۆكى پى ئەپازىن

گول بەو جوانىيە ئەيخەنە مەنجەل^(۳)
جوانا و ئەپىژى بەھەلم و دووكەل
بەبۆنەى بۆنە وائەيخەنكىن
ئامانى نادەن ھەلەبەچوركىن
چىمەن كە سەۋزەى نەۋخىزى ناۋە
بە لەقەى فتبول پى پەست كراۋە
ئەرخەۋان پەناى بىردە بەر مردوو
لەۋىشا ئەيكەن بەدارى مردوو
ئەمە ناۋ ئەنپىن سەيرانى بەھار
منپىش ئەلپىم داد، لەدەست ستەمكار

(۲.۱) شىنى يەكەم واتا شىۋەن. شىنى دوۋەم واتا رەنگى شىن.

(۳) پىرەمپىرد ئەۋ بەيتەى لە (سەعدى) يەۋە ۋەرگرتۋە لە شۆپىكى تىرى ئەم دىۋانەدا لە بەشى گۆرپىنەكانى
پىرەمپىرددا دەپنوسىن.

ياران كوئىخايى

ياران كوئىخايى، ياران كوئىخايى
كارىكى پىم كىرد، دەردى كوئىخايى
لەگەل مامەۋە كەۋمە تەنھايى
زەبۋونى كىردم، دەردى رىسۋايى
كوئىخايى لىم بوۋ بەتەختى شايى
لە دەستىان سەندم ھەر بەخۇپرايى
داخم ئەۋ داخە كە بەشىربايى
گەيىنە كوئىخايى و لەخۇپون بايى
لە دلما نەما ئاھەنگ و شايى
لە چاومان ون بوۋ نوورى بىنايى
زىكرى مەۋلەۋى و رەقسى سەمايى
بۆ من بوۋبۋونە سىرى سەمايى
ۋەك گىژەلۋوكەى خىلى دوايى
عومرى كوئىخايى خستە كۆتايى

خووی جیهان وایه به بی وه فای
لای کس نه ماوه بوی ناشنایی
ئه گهر بوم ریکهوت به خواستی خوایی
بوومه کویتخا به دلنه وایی
سه د ده وره بدهن پروته ئا وایی
به کلکه له قی کس نابم بایی

کاریکاتیر به شاعر

۱۹۳۴

چوار کس ئابوونه ی (ژیان) یان نه ویست
ناو لیبردنیا بوو بوو به پیتویست
جاری ئه م جار، با هه ر داچله کین
بۆ جاریکی تر، گالتیه دی له شوین

شۆره بی

ئه ری شۆره بی سه ره وه زه که مان
تۆ سی به ری بووی، هاوینان بۆمان
به هار به له نهجه و لاری خه رمان
شنه ت نه بوو به باوه شینی گیان
به به رگی سه ووزی تاوسی کالات
هه وه که بوو بووه، ئاوینه ی بالات
ئیسسه بۆ پرووت و بی، به رگ و باری
سه ر شۆر و ره نگ زه رد کز و غه مباری
وتی، وینه ی تۆم، به بی زیاد و که م
له مائی تۆ دام و له تۆ ته که م
جوانی به هارم، من که شۆره بیم
له ترسی پایز و که وتووومه بیم

هیچ نه بی به هار من سه وه نه به وه
ئیوه پیریتان، تاریکه شه وه

سۆزی پیره میرد

۱۹۴۵

یاران فه ره دام، یاران فه ره دام
به وینه ی فه ره دام هه ر ره نج به بادم
هه م مه جنوونیشم له هۆش ئازادم
کور دیککی په تیم بۆیه ناشادم
دوو عاشقی کۆن هه ردوو ناودارن
هه ردوو کیان کوشته ی عه شقی دلدارن
هه ردوو کیان ناویان که وتۆته جیهان (۱)
بوونه پیشه وای تیپی عاشقان
هه رچی شاعیره بۆ نه فسانه ی عه شق
پیشه ی ئه وانیا ن کردوو به سه ره مشق
تا هر به گ ئه لئ: یاران فه ره دام
جینشین خاس قه ومی فه ره دام
وه لی دیوانه ش ئه لئ: مه جنوونم
دیوانه واریس قه ومی مه جنوونم
ئیتتر مه جنوونه یا خود فه ره دام
ته رانه ی عاشق داد و بی داده
یه کیکیان مه جنوون قه یسی عامری
ئه وی تر فه ره دام له دنیا به ری
فه ره دام کور دیککی ده وری بیستوون
له عاشقییدا شیت تر له مه جنوون
مه جنوون هیچ نه بی له یل دلخوازی بوو
له مندالیشدا له یل هامرایی بوو
فه ره دام به ته فره ی شیرینی به دناو
هه ر له خۆیه وه پیتی خۆی خسته داو

نه ديو نه ناسيو ردهوو (۲) كه وتبوو
 وهك كچه مهنگور (۳) هه ليان گرتبوو
 بهسياسه تي ره قابهت هيناي
 فههادي كرده دوستي جانفيداي
 خه سره له شكري نه سفه هاني بوو
 شيرينيش ريكهوت فههادي بوو
 فههاد نه يزاني كه بو ره قابهت
 پتي نه كه وپته داوي سياسهت
 به عه شقي شيرين ته شوپي نه وه شان
 به زوري بازوو كيوي نه رووخان
 شيرين و خه سره بوونه وه به يار
 فههاد قولنگي خوي لي كه وته كار
 خو من عاشق نيم عه شقيش نه ماوه
 له ناو دلخوازا بي شه رمي باوه
 به لام من له سهر عاشقاني پيشووم
 ته شوپي سياسهت بوه به تيشووم
 نه مه وي كيوي بيستوون كونكه م
 به زماني شيرين خوپني خووم ونكه م
 ناخ چي بكه م له گه ل، سه رنوشتي خوا
 كورد به قاله ي دهم زوو ته فره نه خوا

(۱) نه به پته له ديواني پيره ميژدي م. ه دا له چاپ نه درابوو.

(۲، ۳) ردهوو كه وتن: هه لگرتن. له ناو عه شيره تي مهنگوردا كچ هه لگرتن يا خود ردهوو كه وتن باوه له پاش
 هه لگرتن كهس و كاري هه ردهوو لا ريك دهكون و هه موو شتيك نه بريته وه. زورجار ردهوو كه وتن له ماليكه وه
 بو ماليكي تر نه بين له ناو يه كتريدا به بين نه وه ي هيج جوړه گيچه ليك روويدا. مهنگور له ناو چهي رانيه و
 پسده رايه و بهو ديوي نيرانيشدا هه به.

شيعريكي كاريكاتيري به ناوي (فائق توفيق) هوه (۱)

۱۹۲۸

خوت لاده له ري بژ نه سپي تازي
 با نه ختيك بژتان بكه م رمبازي

بژي كه ره گول چهند نه شئه به خشي
 به هه يتهت كه ر و به هيممهت ره خشي
 قوربانه ساده ي بيره چوار ناله
 هه رچي جوپه كت خواردي حه لاله
 رووي خوت سپي كه له ناو نه م خه لقه
 ده خيله نه مخه ي له م جيه ره قه
 گوپت قوت كه ره وه كلك راوه شينه
 هه رچيكت تيايه ليره بينوتنه

(۱) نه شيعره، پيره ميژدي له مونساه به ي سه يرانيكدا نووسيو به كه سالي ۱۹۲۸ له سليمني كراوه. وه له
 پيشكه وتني سواريدا (فائق هوشيار) كچه زاي كه نه وكاته مندال بووه به سواريبه وه له بهر خو پندويه تيه وه.

نا دز كه ده يي (۱)

۱۹۴۵

له ترسي هه ر كه سي خوت شارده وه، لووت و بزووت تووش دتي
 كه چي من خوم له يارم دزيه وه، «نعم المرام» بوو بژي
 له بهر ده رگا كه يا، سه گ دامه ني كي شام، وتم توخه ي
 نه وه نه و راي سپارد، بمبا، كه چي چووم كرديه حه ل، حه ل، ده ي
 حه كي مي چاو نه لئين وا هاتووه، من ناچمه لاي بو چاو
 نه وهك رووي پياوي دوو رووي پي بي ينم، خوشتره ليلاو
 گراني واي به سهر هينايين قيامهت كه وته دنيا وه
 گول و گيا سهر ده رين، وا نه زنان، حه شره هه ستا وه
 هه موو شه موان كه (جوو) ويلي عه ساي موسان به په بچووري
 سه رايي ريشي فيرعه ونه، به هار رهنگي له من گوپي
 نه گه ر بيت و فه له ك روتن، له گه لما سه رگراني كا
 وه كو روتن، شه وه له خاكي ا دهرده چم، كو پير بي له تاريخا

(۱) نه شيعره له ديواني پيره ميژدي م. ه دا بلاو نه كراوه ته وه

دل به په روښه

۱۹۳۹

دل به په روښه، ...

خه به ریکم بیست، دل به په روښه
 نه و ندهی مه رگی خوم لام ناخوښه
 زیانم له ننگه، که لاهم بڼ هوشه
 بیستم نه گریجه ی لوولت پراوه
 هیلانه ی دلان یه کسه ر شیواوه
 هه یرو نه و پهنده کی به تو ی داوه
 کی دهستی چووه نه و زولفه خواوه
 هه ر له نه و نه لای دنیا تا ته مریو
 شاهیتي شیعره، شه عری سه مه ن بو
 ئیستا شیعری و عشق که و توونه روږو
 بو نه و نه گریجه و زولفه جوانه ی تو
 دهک یاخووا نه و نه ی پرچی بریوی
 دهستی قه لاهم که نه به قه مه ی لیوی
 دهر دیکي گاتی، له که سه نه دیوی
 منداله کانی بکه ونه هه تیوی
 جاران نه یانوت وا وای کی کراوه
 له سه ر لیقه و مان پرچی پراوه
 ئیستا له باتی نه و به ند و باوه
 به بی شـوورده بی پرچ برین باوه
 نه م شیعردم نه خویند چهنه سال له مه و بهر
 شانته تای زولفت دهر کی شتی نه گهر
 قامیش نه کوتمه په نجه ی شانته گهر
 بووی به کاری قوت هه ی خاکم به سه ر

شهرا

۱۹۳۴

بووه به هه را له گوردی سه یوان
 زیندوو شه ر ده که ن، له سه ر مردووان
 مردووم بیستووه، به شی زیندوو خوږ
 زیندووم نه دیوه، خو ی بخاته گور
 هیچ که سه نازانی، له کو ی دهنیژن
 پینجه ی په نهانی خوی پی دهنیژن

بانگی به بیان

۱۹۴۶

پیرو ئیفتاده و ره نجوور و غه مبار
 بڼ هیوای ژین و ژیان ناله کار
 له دهست بیداری شای ته قیانوسی
 ته ریخی مه رگی خوم نه نویسی
 وهک دهر ویشه که ی گولی زریبار
 که و و پوستی خوم کی شابووه که نار
 مه رزی کوردستان تار و شه و ه زهنگ
 شاری خاموشان بڼ دنگ بڼ ناههنگ
 ته خستی تهخت بووبوو بابا نه رده لان
 که لاهه ی کاول، په ی کول به رده لان
 نجا له قاپی شای په روه رده گار
 ناه و هه ناسه ی پیران که و ته کار
 ناگا ناسو شه ر ق به شه به قی نوور
 وهک خوینتی جوانان بوو به تارای سوور
 سه دای سه لاهو بانگ ناهه ی شادی
 نه و شه و هه ی کورده روژی نازادی

من ماسییه کم له نهتهوهی نوون
یونس پیغهمبهر بهو بوو به ذا النون
دایرهه چه ندیک له ناو سینه دا
پارتیزگاری کرد و نهوزی نه دا
به (لا اله الا انت) هوه
قههری نیزه دی لی دوورکه و ته وه
که هاته ده ری و بوو به پیغهمبهر
نیتر له نیمه ی نه پرسی خه بهر
له وساو له لیمان بوون به ته پریده
ئه مانخون ئه لئین (لحمأ طریه)
له ناو تا وه دا ئه بین به که باب
بو که یف ئه مانکه ن به مه زه ی شه راب
نالین ئه مانه ش روج له به ریکن
نیتر و می له گه ل یه ک هاوسه ریکن
بوچی نازانن که روج شییرینه
له گیانه لادا ئه وان بیینه
ئه و په له په له ، ئه و واو هیلابه
هه موومان روجه له بهرمانایه
ئینسان ئه وه په که نازادی خو ی
بو که سیکی تر نمونه بی بو ی
که به برینیک جه رگی خو ی بی شتی
به خو یایی تیغ له کهس نه کی شتی
جاران هه ر به تو پر ئه که وتینه داو
ئیسنا بو مبان بو ئه خه نه ناو
که بو مبان زرمه له ناو هه لسینی
سه ر ناو ئه که وین هوشمان نامینی
ئنجنا ئه و که یفه و ئه و راکه و وه ره
عزرائیل له وان به ره حمتره

گوربان بی، ئیستا وا شهر قه و ماوه
بو مبان بو خو یان دروست کراوه
نیمه بی کیردین به سته زیانین
نه خو پنده وارین له فه ن نازانین
ئه و فه نه ی ئه وان که پتی پی ده بن (۱)
هه ر بو ئه وه په که قه له په که خه ن
یاخوا هه روا بن ئه ی به ناو ئینسان
نه تان په رژیته سه ر نیمه مانان

(۱) ئه و به یته له دیوانی پیره میردی م. ه دا نه نوو سرا بوو.

وشکه سؤفییه کان

وشکه سؤفییه کان به هه شتیان ئه و ی
بو ئه وه ی خو ی و کو شکیان بهر که و ی
یادی تو م له هه ر شوینی ده سته که و ی
به هه شت دوزه خی لی پر نامه و ی
ئالتونم هه په که هه ر بیژم میرم؟
ناچارم ئه بی به تو رابو میرم
نائومیدییه و بی موالاتی
هه لال خو ریبه و که م ده سه لاتی
مالدار مالی برد من ره زای خوایی
مال له کورتیه و ره زا له زیایی
هه ی قه له نده ری چه ند «سبو کباری»
له ریش و سمیل به ریت یه کجاری
جاران ئه مانوت، قه له نده ریبه
له ریش و سمیل بو په به ریبه
خو ئیستا ریش و سمیل مه تروو که
هه رچی ئه بینی وه ک تازه بوو که

عومری ئەو ریشە زبیرە نەمینی
 کە لەروومەت کەوت دای ئەچلە کینی
 من ئەلیم، ئەوەی کە خاوەن ریشە
 ئاین و ئۆینی کردوو بەپیشە
 خوایە من ئەگەر خواھیشتی خۆم بێ
 بۆچی بەوئێ کە مەلم کۆم بێ
 باری گوناهم ئەگەر لە ملە
 بناوانە کەمە باوکم وا شلە
 ئەو نەئەزانی شەیتان نایەوئ
 کوئخایی عەرش و قورش بەرکەوئ؟
 ئیمە ئەیزانین کە ئەو شەیتانە
 بۆ لەرئ بردن لە پەنجـۆرمانە
 تەفرەمان بەدەنکە گەنم
 وا چاکە بمانخەیتە جەھەنم

سیابازی بووم

١٩٤١

سیابازی بووم، سیابازی بووم
 لە ئەوجی گەردوون تیژ پەروازی بووم
 لە دەستی میران تارام سازی بووم
 دايم پەروەردە قەدر و نازی بووم
 بەزەدەخەنە پیریتن مەغرور
 کاتێ دەچووینە راووشکاران
 لە گوردی بەلگە کەوی کۆساران
 ئەلەرزین وینە بیی جۆبباران
 خۆیان ئەخستە پەنای نزاران
 کونە مشکێکیان لێ ئەبوو بەژوور
 بەدەنگی دلێر کە تێم ئەخوڕین
 لایان نەدەما هیزی هەلفرین

ئەمخستە ژبیر خۆم نووزەم ئەبرین
 بەچنگالی قین هەلەم ئەدرین
 دڕندەیک بووم لە پیتی مروەت دوور^(١)
 پوژئی هەلەمە تە ئەبردە سەر کەو
 لە پڕ شەمقاری هات بەتە کو دەو
 پەلاماری دام لیم کەوتە هەو هەو
 پوژئی رووناکێ لێ کردم بەشەو
 خستیمە خواری بەلنگەو تلوور
 (قەرەتوغانی)^(٢) ئەمەت لەبیر بێ
 ئەم پەندەت لەلا وەک پەندی پیر بێ
 خۆتپوژی ناکا ئەو کەسە ژبیر بێ
 زۆر لە کەس مەکە هەرچەند ئەسیر بێ
 جەزای کردە بەد ناکەوئیتە دوور

(١) لای م. ه نووسراوە دڕندەیکە بووم لە پیاوێتی دوور.

(٢) پیرەمێرد ئەم شیعری بەناوی (قەرەتوغانی) یەو بەلاو کردۆتەوه، واتا بازی رەش.

قافیە ی کوردی^(١)

١٩٤٨

کێ دەلێ کوردی قافیە ی خۆی نییە
 کە ئەمە یان دی، ئەو خۆی نییە
 ئامان چەند خۆشە تافی جوانی
 خۆکە خوا بیدا جوانی و نەوجوانی
 بەهەرزەکاریم، کە باوکم ساغ بوو
 هەرزەگەر دیمان لەلا یاساغ بوو
 رەز و خانوومان بوو لە گورگەدەر
 گورگەنە شەویم ئەکرد بێ کەدەر
 هاوینان کۆچمان ئەکرد بۆ ئەوئ
 پامان ئەسپارد و لاغمان ئەوئ

ورد و درشتیان نه هاتنه شوینمان
 لهو دیارهوه (دیار) نه بوو شوینمان
 نه کهوتینه ری به پیزه و قه تار
 به ناله ی شمشال به به سته و قه تار
 له سه ری گوژنه هه لپه رکی و سه ما
 سه یریان نه کردین فریشته ی سه ما
 لهو به نده نه دا چۆپی و ده سته بندی
 لهو (ده ربه نده) دا به ناو ده ربه ندی
 لهو به رزیبه دا ناوازه ی شایبی (۲)
 به رزتر له ته پل و ناوازه ی شایبی (۳)
 له بهر ناوایی تفهنگ نه ته قی
 ناوایی دلای به ککار نه ته قی
 سالی ئیجاره ی کردبوو ده سدارئ
 ده ست دار ده ست به دار خه لک ده ست به ردارئ
 هاتبوون زهوی خه لکیان نه خه سان
 نه وهک رهز ختیوان (۴) وهک ختیو (۵) نه خه سان
 بیوه ژنی بوو، ناوی په روه ر بوو
 چوار هه تیوی بوو هه تیوی په روه ر بوو
 کاری هاتبووه سه ر کریکاری
 ده سته ی به سترابوو به گرتی کاری
 میردی نه و ژنه رهزی ناشتبوو
 تا هاتبووه بهر ختیوان ناشتبوو
 په زتیکی ویران له خوار ناوایی
 پهنگی گه لای زهرد وهک خورناوایی
 په زخه سینیکی لای خوی دانا بوو
 چوار بار ده به کی له سه ره دانا بوو
 په روه ریان هینا به پهل راکیشان
 نیو هۆقه تری نه بوو به کیشان
 زۆردار گالی دا زۆری تی هه لالا
 به ناچار کردیه گریان و هه لالا

رای کرد خۆی خسته قسنی (خه رگه رهش) (۶)
 زۆردار ده سته جی که وته رۆژی رهش
 تیوی په نهانی جه رگی بریوو
 بو نه وه دنیا له پیر به ری بوو
 خوا وای لی کردوون، وا نه و نه وه به
 هیند کزوماتن نه ده نگ، نه، وه به
 جه وری سته مکار ناھی له دوا به
 زۆر ده وری دوا بی کاری له دوا به

(۱) ماموستا م. ه. سه بارهت بهم شیعه نووسیویه: له کاتی خۆیا ماموستا توفیق وهبی نامه یه کی ناردوو به
 پیره میرد له باره ی قافییه ی شیعه وه به تایبه تی شیعی کوردی پیره میردیش بهم شیعه وه لاهی داوه ته وه. ل ۲۳۳
 (۲، ۳) شایبی یه کهم واتا زه ماوه ند، شایبی دووهم واتا پادشایی.
 (۴، ۵) ختیوی یه کهم واتا خاوه نی ره زه که. دووهمیشیان واتا جنۆکه و لهو باه ته شته نه فسانا وویانه.
 (۶) خه رگه رهش: له (خه رقه) (په رگ) ی ره شه وه هاتوو. واتا نه و پیاوچاکه ی بووه به (شه خس) لای
 (گورگه ده ر) ی شارباژێر نه و جوړه به رگه ی له به ردا بووه. م. ه.

پیکه نین

۱۹۳۴

«کهه وتووینه ده وری، بگره و به رده وه
 یونس مان که وته، ده ریای ده رده وه
 گۆران که شیعی که وته ناو ژیان
 تو له ی تالی بوو، به (سه یوسی نان)
 عه زیزیش رۆبی بو قه ره چه تان
 بو (بی کهس) ده لئین: یا الله و ریمان!!»

بای خه زان (۱)

۱۹۴۳

بای خه زان، خونچه ی خزان و درکی پیر هه ر مایه وه
 گپیژه هه رچی، خوی نه خاته، گپیژی نه م دنیا به وه

دادی ئاینمان له دهست مهی نووشی و رهش پووشیییه ههش بهسهه ئه جهژنه، وا سهرخووشی، یا سهرخووشیییه قژرین بۆ ماته می جارن که ئیستا، قژنه ما پیرین، ما، مووی پرووتیتیه وه و بیدا به با زولف که رووی داپووشیایه بانگ و هاواریان ئه کرد خه لکه مانگ گیرا، له ته پل و دومه لکه دهن دهستویرد ئیسته زولف بررا، سفوری مانگه، رووپووشی نه ما داخه، هیلانهی دلان شیواوه، بی، بیته، سه با بیته و، شهو، تو بیته لام، روژی چرام پیوست نییه تو وهره و بناسه، پیشه می من چرا وه کوژینییه! هه رکه سه هاواری چاوی پیس ئه کا و من چاوی جوان بهندی جهرگی وا بریوم نیمه یادی نیشتمان! ئه م گروگالانه شیوهی شیعی کۆنه ئیسته که، هه ولی سه رهزی گه لت بی، زولف و روو گوئی لی مه که!

عاده تی جهژنی موسولمانانه، په کتر ماچ ئه کهن جهژنی ئیستا ماته مه، ئه و ماچ و مووچه لا ئه بن بیته و شهو تو بیته لام، روژه، چرام لازم نییه بیجگه لهو ته شبیهه من پیشه م چرا وه کوژینییه! زولف که رووی داپووشیایه، داد و هاواریان ئه کرد خه لکه مانگ گیرا، له ته پل و دمه لکه دهن، دهستویرد ئیسته زولف بررا، شه هاب گیراوه، مانگ گرتن نه ما سه یفه، هیلانهی دلان شیواوه، بی، بیته، سه با هیتن به نازادی درۆ، ئه م عاله مهی پی هه لپه ری که و تنه ژیر قهیدی برین، هه ر قهیدی مووی زولفیان بری پیری بی پیره و له سه ره مانا ده ماغم و ا سه ره ئیسته هالوئی له پیلاو و پلاوی خووشتره

(*) ئه مه شیوهی دووه می شیعه که ی پیره میرده که یه که مچار سالی ۱۹۴۲ بلاوی کردۆته وه. به لام ئه گه ر ته ماشای نوسخه که ی که لاویژ بکه بن که ئیمه له لاپه ری پیشوودا نووسیمانوه له وه ده چی شاعیر شیعه که خۆی پوخته ی کردی.

(***) یه که م وانا دلدانه وه دووه وانا مه ستی.

به عاشق کوژی (۱)

۱۹۴۸

به عاشق کوژی ناوی به دناوه ترسی لای خوایشی ناوه به لاوه خه م و به زه بی هه رگیز نه ماوه خوهری فرمیسکم لای هاره ی ناوه کسپه ی هه ناوم کزه ی که با به ناله ی حه زینم، نه غمه ی رو با به وا خه یال ئه کا له گوئی جوگایه مه زه ی که باب و رو بایی لایه چا و له چا و یه کا مه ستی ئه نویتنی به ئه فسوونی چا و عاله م ئه نویتنی

(۱) ئه م شیعه له دیوانی پیره میردی م. ه دا بلاونه کراوه ته وه.

(۱) پیره میردی دوو جار ئه م شیعه ری بلاو کردۆته وه. جاری یه که م سالی ۱۹۴۲ له روژنامه که یدا و جاری دووه م سالی ۱۹۴۳ له گو فاری که لاویژدا شیعه که له هه ردوو جاره که دا ئه و نه ده جیا وازی هه به که ناچار بووین هه ردووکیان بنووسینه وه. ئه مه ی ئیستا نووسیمانوه له گو فاری (که لاویژ) ی ژماره (۱۰) ی سالی ۱۹۴۳ دا بلاو کراوه ته وه. هه روه ها له کتیبی (نرخ شناسی - عه لانه ددین سه جادی) یشدا بلاو کراوه ته وه. له نیوه دتیری یه که می به یتی سبیه مدا دوا ی (قژرین) له که لاویژدا واتای (په رچ برین) نووسراوه که شاعیر خۆی له که وانه دا دا بناوه و ته فسیری (په رچ برینه) و ئیمه نه مان نووسیه وه هه تا کتیشی شیعه که تیک نه دات. هه روه ها واتای (بۆن) که ته فسیری (بینه) یه له نیوه دتیری دووه می به یتی پینجه مدا، ئه میشمان له به ر هه مان هۆ نه نووسیه وه. ئنجا له ژماره (۱۱) ی که لاویژدا (میرزا مارف) ی شاعیر و نووسه ر ده خنه له کتیشی شیعه که ده گرتت سه به رت به و دوو وانا زیاده یه ی که (ته فسیری) یه و ئیمه ئیستا ئه ماز ه مان بۆ کرد. وه له ژماره (۱۲) ی که لاویژدا پیره میردی وه لاهه ی ده خنه که ی میرزا مارف ده داته وه و ته و او ی ده خنه و وه لاهه که مان له به شی پیره میردی و ده خنه ی ئه م دیوانه دا نووسیه و بیرو پای خو مان له به ره یه وه ده ره یه وه.

تازه گوئی - بای خه زان (*)

۱۹۴۲

تازه گوئی روویی و، له باغا درکی پیه هه ر مایه وه گیتیه هه رچی خۆی ئه خاته گیتیه ئه م دنیا یه وه دادی ئاینمان له دهست مهی نووشی و رهش پووشیییه هه ژ به سهه ئه جهژنه، یا سهرخووشی (***)، یا سهرخووشیییه (***)

عەشقی عەسری (۱)

۱۹۳۶

دوئ شەو، بەری بەیان بوو، بەیادت نەنووستبوم
 بای رووی بەیان شنایەو، فیتکایی دا لە رووم
 بەو بۆنە خۆشەو، کە لەلای تۆ، گەیانیدیە من
 بیخی غەم و پەژاری هەموو هەلکەنا لە بن
 توخوا ئیتر بەبادی مەدە، رەنجی ئەم بۆلبولە
 تا گۆل بەباوہ پێ نەکەن، ئەو لەسەر چلە
 کاتی کە گۆل بەشۆخی نیقابی حجابی دریا
 قانونی عەشق ئەلێ کە هیوای دل بەری برا
 ئادابی عەسری ئیستە لە رووپۆشیا نەما
 وەک زیکری مەولەوی (۲) هەموو کەوتونە سەما
 ناچارە کچ، بەعادی مەنگور رەدوو کەوئ
 وەک ئەوروپا میننەوہ بۆ (چەشک) ه چەند شەوئ
 نالیم رەدوووم کەوہ، وەرە، ئەما کە هاتمە لات
 هیند ناز مەکە، کە خەلقى بلین، عاشقی هەلات

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوہ تەوہ.

(۲) مەبەستی زیکرو حال لێن هاتنی دەرویشەکانی مەولانا جەلالەددینی رۆمییە (مەولەوی) نەک (مەولەوی لای خۆمان).

کەوتمە ناو شیتان (۱)

۱۹۴۱

کەوتمە ناو شیتان، کەوتمە ناو شیتان
 سەر ئازاد وینە شیتان و ویتان
 خود پەسەند نییە، بیزارم لیتان
 هیچ هیوایەکم نەماوہ پیتان
 بەشیتتی لە دەس ئیسوہ بووم رزگار
 چەند خۆشە شیتتی ئەستۆ بەرەللا
 دوور لە ناکەس و لە شەپ و هەللا

بەزبان دۆست و دوشمن لە دللا
 بۆ یەکتەر خستن لە گەردوو خوللا
 نزیک بێ، نزیک بەرەنج و ئازار
 چەند خۆشە سەحرای شیتتی شوینت بێ
 بەرد سەربنت بێ و لۆنگت نوینت بێ
 نەشەرە شەق و شەرە جوینت بێ
 نەترس و کینەت لە هاوخواینت بێ
 نەنەزان هەمراز، نەبێگانە یار
 دەمی بەیانیان گزنگی هەتاو (۲)
 بووہ بەکللاو بەخەیاتە ی خاو
 کیتوان پیتی بیتنە فەرقی زەرکلاو
 دەریەندان پیر بن لە شامە و شەتاو
 سایە ی گوللان بکەن بەهەوار
 هەر شوینتی خۆش بێ، بەرۆژ لەوئ بێ
 خۆشی نەزانی بەشەو (۳) لە کوئ بێ
 زەمزمە مە ی زیکری عەرشی لە گوئ بێ
 لە رەحمان نزیک لە شەیتان جوئ بێ
 بۆ رێگای ئەولا سەلت و سووکبار

(۱) لای م. ه نووسراوہ سالی (۱۹۴۰). بەلام پیرەمێرد ئەم شیعەرە بەناوی (تازە دیتوانە) وە لە ژمارە ۶۱۴ ی سالی ۱۹۴۱ ی (ژین) دا بلاوکردۆتەوہ.

(۲) ئەم پینج نیوہ دێرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوہ تەوہ.

(۳) لای م. ه لاپەرە ی (۲۳۸) ی دیوانی پیرەمێرد لەبری وشە ی (شەو) نووسراوہ (رۆژ) کە دیارە هەلەبە، چونکە لەنیوہ دێری پیتشودا رۆژ نووسراوہ.

بەهار هات

۱۹۴۱

بەهار هات و دەردی ئەببیم لە گولدا
 ئەویش وەها دیارە گرتی وا لە دلدا
 ئەزانی کەوا پینج و دوو رۆژە دەوری
 کە باوی نەما نامینتی، کەس، لەدەوری

که رازانديهوه سه‌رله‌نوئى ده‌ستى يه‌زدان
 هه‌موو خه‌لک به‌ئاواته‌وه‌ن بو، به‌يانيان
 به‌نالئه و نزان، بولبول داخ له‌دل بوئى
 وه‌ک مشت و مال ژه‌نگى دل نايه‌لئى بوئى
 به‌رۆکى جوانان و ده‌ست و سه‌ره جىئى
 به‌لئى که خوا داى کئى ده‌لئى کورى کئىئى
 که‌زاده‌ى چقل ره‌نگ و بوئى جوانى وا بئى
 ئه‌بى ره‌نجى شه‌وگارى بولبول به با بئى
 له دواى نا ئه‌م خو‌شه‌ويستىبه‌ کو‌توپر
 که هه‌لئيان بچرکان و که‌وته سه‌ر ناگر
 له‌گه‌ل هه‌لمى مه‌نجه‌ل جوانا و ئه‌رپيژئى
 به‌ده‌م قولپى گريانه‌وه وا ده‌بيژئى
 که بئى بايه‌خه، خو‌شه‌ويستى درۆزن
 که تير بوو ده‌بينى فرپى دا سه‌ر و بن
 ئه‌لاى دولبه‌رى دل‌به‌ره بايه‌خت بئى (١)
 مه‌پندار (٢) که‌وا بو‌ره‌پياو دايه‌خى (٣) بئى

(١) لای م. ه نووسراوه:

ئه‌لاى دولبه‌رى دل‌به‌ره بايه‌خى بئى
 مه‌پندار که بو‌ره‌پياو دايه‌خى بئى

که دياره ئه‌مه هه‌له‌يه راستيه‌که‌يمان له‌سه‌ره‌وه نووسيوه.

(٢) مه‌پندار: وشه‌يه‌کى فارسىبه و به‌واتاى (به هيوامه‌به)

(٣) دايه‌خى بئى: به‌که‌لکى بئى

بو پيکه‌نين

١٩٤٠

داخم ناچئى، شه‌ر له‌ووپه‌رى جي‌هانه، ليره‌ پاقله‌ گرانه
 نافه‌رين بو‌قه‌سابه‌کان، که‌ ته‌نها، گوشتى ئه‌وان هه‌رزانه؟!

279

که‌و

١٩٤٣

هاوینان که که‌وه به‌تینى هه‌تاو
 گه‌رما ئه‌چيژن ده‌م وشک و بئى ئاو
 دئین له‌سه‌ر کانی ده‌ندووکیان ته‌رکه‌ن
 راوکه‌ر له پرده‌ قريان تئى ئه‌خه‌ن
 گوايه‌ خواوه‌ندى ئايين و کيشن
 بو‌پاره و گوشتى گيانى ئه‌کيشن
 که خو‌شيان گيانيان که‌وته ته‌نگانه
 ئه‌و پارانه‌وه و داد و فو‌وغانه
 خو‌هيجگار ماسى که به بو‌مبايه‌ک
 بئى گيان ئه‌که‌وى پر به‌دنيايه‌ک
 جاران که راوى ماسى به‌تور بوو
 بو‌سالتيكى تر ورده‌يان زور بوو
 ئيسته به‌جاري ورد و درشتيان
 به بو‌مباى زالم ئه‌کوژري گشتيان
 من بوچ به‌زه‌يم به‌مانه‌دا بيته
 ئيسته بنايه‌ده‌م ئه‌مه‌ى به‌سه‌ر ديت
 هه‌مووى هيتله‌ريک بوو به‌سه‌به‌بکار
 سا ياخوا هيتله‌ر زوو بده‌ى له‌دار

(١) ئه‌م شيعره له ديوانى پيره‌ميردى م. ه دا بلاونه‌کراوه‌ته‌وه.

ئه‌فسووس (١)

١٩٤٣

ئه‌فسووس ئه‌و عومره‌ى که‌وا رۆبوه
 بو‌م نايه‌ته‌وه له‌ده‌ست ده‌رچووه
 تايئى له زولفت بکه‌م به‌که‌مه‌ند
 پيئى بگيترمه‌وه و پئى بخه‌مه‌ به‌ند

280

چی بکەم هەمی هاوار پرچت براوه
داخم بوو بەدوو جەهەرگم سووتاو
بەلام هیلانەمی دل که شیوابی
لین گەری عومریش تەفر و توونا بین

(١) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوە تەو.

کاروان (١)

١٩٣٣

شێوهی ژبانی کوردی

جاران دە پۆژ بەههچه ههچه و باره بهریبهوه
بهگهوما و سهبوون و لێزمه می باران و تهریبهوه
ترسی تهریبه، پیشکەشی سوار، شهو فرینی دز
دهستیای باری کهوتوو له جیگای خلیسک و خز
ئه رکی گزیر و خانه گیر و مۆریانی نوین
بۆله می که بیانو، کفری قه تارچی، پلار و جوین
چەنگ سووتەکە می به ئاو و که پرووی نۆردو نانی کۆن
جووته و له قه می ناو تهویله و هالای تهرس و بۆن (٢)
ئاگری ته پاله لۆکسی گزگل، گه قینی سهگ
دهستهویه خه می قه تارچی له سه رکا و شه ره کوهک
سیخورمه می قه تارچی بۆ هه لسان و په له می
لۆقه و ترسکه می ئیستر و بازدانی جوگه له می
لاسهنگی بار بدهره بهر پارسهنگی خواریه که می
خۆ کهوتی پیت له خرگه چوو له و دهشته چی نه که می
ئیجگار که ئافرهتت له تهکا بوو به ترسه وه
هه ر سواریک دهرکه وئ نه لیتی ئای جهرده به ئه وه!
باج و پیتاکی زهنگه نه، گیروگرفتی جاف
هه رچیش که هاته ری هه مه وه ند بردی ساف له ساف

بەم کوێره وه ری و کوله مه رگییه وه به چلکه وه
سێ بهنگه وه رگه راو، به سه ر و ریشی کولکه وه
ئنجا ده چوو ته شاره وه، ناو مالمی (عاصمه)
بیت و بنووسری، نابیتته خویی چیشته، ئەمه که مه
ئیسستا سواری ئوتومبیل به، به سێ سه عات (٣)
ئه تباته سه ر شه مه نده فه ر ده ستو برد که هات
سواریه بنوو، به یانی له خه و هه سته زوو به زوو
به غدا به هات به پیرته وه ده یینی روو به روو
جاران ئه یانوت، ئه وه (وه لی) به، طه یی ئه رز ئه کا
راسته له لام که فه ن دووباره ئەمه عه رز ئه کا
ئنجا که هات برووسکه خرایه ته لیکه وه
هینرایه خانوه وه له چرای هه ر په لیکه وه
زۆرتتر له مانگه شه و ده ر و ژوو ر روون کرایه وه (٤)
تاریکی لاچوو، تیگه یینی ئیمه، مایه وه
جاری ئه بی بزانین، ئه مانه له کوێوه هات
چی، چاکتسه له مانه بۆ به رزی ولات
له لای من به خوێنده وارییه، ئاه خوێنده وارییه
هه ر میله ته تی که فه نیی نه بی ده ردی کاریه (٥)
ئاخ خۆزگه خوێندنیش وه کو من ئاره زوو ئه که م
بیبینم و نه بیسته گرتی قورسی کفنه که م (٦)

(١) پیرەمێرد یەکەمجار ئەم شیعەری لە ژمارە (٣٥٣) ی شوباتی ١٩٣٣ ی (ژین) دا بلاو کردۆتەوه و نووسیبوه، شێوهی ژبانی کوردی.

(٢) لای م. ه وشە می (ناو) نه نووسراوه، که دیاره کیشه که می له نگ کردوه.

(٣) نیازی له وه به که جاران به ئوتومبیل به سێ سه عات له سلیمانیه وه ئه گه شیتیه ته که رکوک و له ویشه وه به شه مه نده فه ر ئه هاتی بۆ به غدا ئیسته له سلیمانیه وه بۆ که رکوک سه عاتیکه .

(٤) لای م. ه نووسراوه رووناک کرایه وه که کیشه که می له نگ کردوه.

(٥) له پیش دوا به یتی شیعەرکه دا له نوسخه می رۆژنامه که می سالی ١٩٣٣ دا ئەم به یته نووسراوه .

«شایسته می سوپاسه به سایه می عیراقه وه
بۆمان لوا کلاو ئه سپیرین به تاقه وه»

لاى م. ه ئەم بەيتە نەنوسراوه!!

(٦) لای م. ه نووسراوه: ناخ خوئیندیش وەکو من ئارەزووی ئەکەم - که دیاره ئەو نیوه بەیتە لەنگە.

ژیانی کورد(١)

١٩٣٢

بێستووومە کەوا ئافرەتی لەسەر پێپیلکە ی بان
گایەکی گرتە باوەش و سەرکەوت بەبێ وچان
دیاره کە ژن ئەوەندە هێزی نابێ چۆن ئەبێ
هێندە ی گایەک هەلگرێ، کە ی هەلمەتی ئەبێ
ئەو گایە، گۆتلیکێک بوو، لەپێشدا کە هەلیه گرت
خۆی رۆژ بەرۆژ بەبردن و هێنانی فێر ئەکرد
هەتا گۆتلیک زل بوایە، ژنە هێزی زۆر ئەبوو
راھاتنە، بە کوردی، بە بونای (سپورت) ئەبوو
پێشینیانی ئیمە، بەھاران کە ئەچوونە دەشت
گەورە و بچووک بەجاری لەوێ کۆمەڵی ئەبەست
لایە بە کەوشەک و شەرە تۆپ لایە وردەکان
ئاشە تەنگورە، بوخچە بەگەردانی، پشت لێدان
هێجگار کلاو فرینێ، کوری گورجی پێ دەوێ
نابێ بگێرێ، باشەش و حەوتیشی شوپن کەوێ
هەرچی کەوا لەسەر قەلەمرداری(٢) نان ئەخوا
نابێ بێتێ تۆپە کە بەرزبیتەو بەو حەوا
ئەبگرنەو خراپە، ئەوان دینە کایەو
چوار نانە ئەو کەسە ی کە بەو ستایی مایەو
تەنھا بەبابی بابی بوو(٣) کەرسوار سوار ئەبوو
ئێستا کەرسوارییە، سوار رۆبی باوی بەسەر چوو
ئەو بازە و هەلبەزین و راکردنی خوار و ژوور
ناو جەرگی پاک ئەکردهو وەک ئاوتینە ی بلوور
هەر کەوشی سوور بوو، قۆندەرە چۆن کورد لەپیتی ئەکا
ئەو سنگە رووت و ساغە لە کوێ ماوہ ئێستە کە
ئەو پیاوہی بەم هیواپە کە بەم رەنگە هەلدهکەوت

ناوی لە ناو قەلەمەرەوی تورکانا سەر دەکەوت
ئێستەش ئەوانە یە کە لە عراقا دەناسرێ
دیاره ئێتر قەت بە پاشەرۆک سەوی پێ ناکرێ
ئیدمانی ئێستە هاتۆتە سەر بەزم و خواردنەو
هەرچی کە زۆری خواردەو بەش پالەوان ئەو
پێکیکی زیاد ی کرد بەسەرا ئەوسا جیبەجی
هۆش و دەمار و پارە ی بەجاری لە کیس ئەچێ
ئەو جینگە یارییە خۆشە کە چیمەن بوو سەر بەسەر
ئێستە لە شووشە شۆسە یە گەر پیا دەکە ی گوزەر
دایکی وەتەن ئەلێ، کە ئەسیری زەمانە بەم
بەکردهوہ ی بەد، بەئومێدی چی ئەمانە بەم

(١) چوار بەیتی سەرەتای ئەم شیعەرە لەو دەجێ کە پەيوەندی بەتەواوی شیعەرە کە نەبیت. بۆ بەلگەش دەلێتین کە جاری دووہم پیرەمێرد خۆی ئەم شیعەرە ی لەژمارە (٦٨٤) ی (ژین) ی سالی ١٩٤٢ د لاو کردۆتەو ئەو چوار بەیتە ی لەتە کدا نیبە و لەوتیوہ دەست پێ دەکات کە دەلێت:
پێشینیانی ئیمە بەھاران کە ئەچوونە دەشت.

(٢، ٣) «قەلەمرداری و بابی بابی» دوو یاری کۆنی کوردەواری بوون.

بۆ قافیە

١٩٣٥

مەجلیسی نواب تەئجیل کراوہ
زیافەتی قەرزی شاعیر نەدراوہ
شاعیر بۆ قافیە، گەردو خولیبیە
دیاره قەرزاریش، رەگی گولیبیە!

ژیانی کورد(١)

١٩٤٢

پێشینیانی ئیمە بەھاران کە ئەچوونە دەشت
ورد و درشت بەجاری لەوێ کۆمەڵی ئەبەست

لايه كه وشهك و شهړه توپ لايه دهستهكان
 ناشه تهنوره، بوخچه به گهردانی حه یزه ران
 هیتجگار كلاو فریتن، كوری گورجی پت دهوی
 نابی بگیری با گهلی نهولاشی شوین كهوی
 نهوسا به بابی بابی بوو كه رسواری بهرته كهوت
 ئیستا كه كه رسواریه سواریووی نه ما سرهوت
 نهو باز و هه لبه زین و پاكردنی خوار و ژوور
 ناوجهرگی پاك نه كرده وه كه تاوینهی بلوور
 زورخانه پالنهوانی گهلی پیگه یاندبوو
 گهلی نازمایی پشتی له پری تیک شكاندبوو
 هه پالنهوانی كسسهوتی چه رمی نه كرده بهر
 سهنگی نه گرت هه تا سه د و په نجای نه برده سهر
 دواپی شو بوو سنگ و په راسوی نه كرد به بهرد
 هه رچی شنوی نه كرد له جیهاندا نه بوو به مهرد
 نجا به میلی شهش مهنی سه رسانی نه رم نه كرد
 دوو پالنهوان به نه شغلم و ناو و داو و باو
 چنگیان نه دایه یهك وهك دوو شیري توندكراو
 ئیدمانی ئیسته هاتوته سهر به زمی خوارده وه
 هه رچی كه زوری خوارده وه باش پالنهوان نه وه
 بو نه شه و ئیشتیهایه نه وندهی كه كه نه بی
 لیره حه رامه خوت نه خه یه شیو و تهر نه بی
 نهو جیگه یارییه خوتسه كه چیمه ن بوو سهر به سهر
 ئیسته له شووشه شوسه یه گهر پیا ده كه ی گوزهر

(۱) وهك سه رنج ددهین نهو شیعه گهلی جیاوازه له شیعه كه ی كه سالی ۱۹۳۲ بلاوی كرد بوه وه.

۱۹۳۷

«من سه ربه ست نه ژیم، رهند و قه له نده
 سه ودای مه بعوسیم، بوچ، بكه ویتته سهر»

بو كه نتوی بارامی تیا تر وچی

۱۹۳۹

راوه ستن پیستان بلیم، نه م دنیا یه چلونه
 ئیستا كچان تیر ناخون به دراوی پیای كونه
 ئای ئامان ئامان سووتام، خوتسه وهك نوقلی بادام
 رهگی روهیان دهركیشام، لیره كانیان ده رهینام
 جاده ی تازه (طی) نه كهن، ئیسكارپین له پی نه كهن
 كردوویانه به موده، به قسه ست خویان شهل نه كهن (۱)
 میراتی زورم بو ما، كچان لیمیان ده رهینا
 له پتی سه ودای كچانا، ده ریتم له پییدا نه ما
 هه مرویش پیتم پی نه كهن، پاریز ناده ن نه فرن (۲)
 به چرنوك رووم نه رن، گیرفان و ریش نه برن
 ئای ئامان ئامان سووتام، شیرین وهك نوقلی بادام
 رهگی روهیان دهركیشام، لیره كانیان ده رهینام

(۱) لای م. ه نو سراوه «به قسه خویان شل نه كهن» كه دیاره هه له یه.

(۲) نهو چوارنیوه دپره ی دواپی شیعه كه لای م. ه له لاپه ره ۲۵۹ دیوانه كه بیدا تیک چوو بوو وه ئیمه له بهر
 نوسخه ی (ژین ای ژماره ۵۸۲ ی سالی ۱۹۳۹ راستمان كرده وه.

پوكه ر و جوكه ر

۱۹۴۳

پوكه ر كه بو كه ر له هه موو شوینتی
 خه رج و باجی خوی به زور نه سینتی
 وامزانی نه مه تاز له ناوه
 نه مزانی سه د سال له مه و پیش باوه
 (سالم) له مه و پیش باسی كردووه
 نهو به گه نجفه ناوی بردووه
 سی ئاس و دووشای داناوه به فوول
 كچیش (بی بی) یه كور لوتی بی پوول

ئەوسايە جۆكەر دانەھاتبوو
 وا ديارە پياوى ئەوسا يەك پروو بوو
 ئېستەكە جۆكەر لە ژوور ھەموانە
 ديارە دوو پرووبى مۆدەى زەمانە
 جۆكەر ناوى خۆى بەخۆيەوئەپە
 ھەرچى بتتەھوئى بۆتۆئەوئەپە
 ئەگەر وئير گولى (۱) بکەوئیتە ناو
 ئاليك و چوار پى يەك ئەخا تەواو
 ئاى پۆكەر چەندت رەست لەسەر بىئرا
 ئاى مۆنتكارلۆ (۲) چەندت تيا كوژرا
 ھى وايشمان ھەپە بەوشكە مەلە (۳)
 (پوت)يان دوو فلسە ئەوئيش ھەر حەلە

(۱) واتا ئەگەر وئيرگول بکەوئیتە بەينى (جۆكەر) ھە ئەوا ئەپە بە جۆ، كەر كەپەكەميان ئاليكە و دووھەميان چوارپىيە - م. ھ

(۲) شارى مۆنتكارلۆ لە فەرەنسە بەناوبانگە بەيارى قومارى ھەمەرەنگ.

(۳) ئەم بەيتە لە رۆژنامەكەدا ھەبوو، بەلام لاى م. ھ نەنووسرابوو ئەوا لە شوتنى خۆيدا نووسيمانەو.

۱۹۴۷

«وا بە بسم الله، جنۆكە ھەر ئەرپوا
 ئەى، چى لى ئەكەى، كەبەندبى و نەرپوا؟»

دەردى كۆمەلایەتى

تيا ترۆى ئیرە و گشت ئینتزامى
 ئېستا ھاتۆتە سەر گەمەى رامى (۱)
 بلاوئۆتەو لەناو خاس و عام
 جۆكەريان كرده ویردى سووچ و شام
 گەر بى خەبەرى فەرموو بىبىنە
 شەوئیک بچۆرە چاخانەى (مىنە) (۲)
 ئەوسا ئەبىنى لە ھەموو لایەك
 ھەرچەند كەسئیکە و چوونە پەنايەك

دەوردى كاغەزبان داوہ و دانىشتوون
 بۆ وەسلى جۆكەر شىت و شەيدا بوون
 خەرىكى يارىن ھۆشيان نەماوہ
 مليان كوور بووہ و پشتيان چەماوہ
 ھەر زرم و ھوو پروو ھەرا ھەراپە
 سەپرىكى خۆشە وەك سىنەمايە
 بلى: «لە الحمد» ئەم گەلى كورده
 بۆ شتى بى فەر بەدەستوورده
 نىفاق و فیتنە و جاسوسى و قومار
 تيايا شارەزان وەكو دانى مار
 ئنجا بىينەوہ سەر يارىكەران
 ھەر دەستەى بەجيا بۆت بکەم بەيان
 تاكمىك مەئموور سدارە بەسەر
 تىكەل بەپەك بوون، وەك چىشتى سۆلكەر
 يەكئىك موديرە و يەكئىك محاسب
 يەكئىك معلم يەكئىك باش كاتب
 ئەمەرپۆ لەوئيدا وەكو ناموورە
 كۆربان دىتە جۆش بەچەشنى كوورە
 لە ھەوئەلى مانگ تا پىنج و شەشى
 ھەر لەسەر پارە ئەكرىت دووبەشى
 بەلام برادەر كە ھەشت و نۆى دى
 گوى سەگ بە حالى ھەر خۆى بەخۆى بى
 ئنجا قەرز ئەكا پارە لەم و لەو
 لەبەر قەرزارى خۆ نانوئ بەشەو
 بەم نەوعە لات بوو پارەى نەماوہ
 يارىبەكەى دىتە سەرچابى و قاوہ
 بە كورتى، دائم پەست و غەمبارە
 بى قەدر و قىمەت سووك و قەرزارە
 دەستەيەكى تر ئەوئيش نجارە
 سلكى كاسبى و ئەھلى بازارە

به رۆژ ههول ئهدهن بهو حاله پيسه
 بهسهه ئۆين و سوئند و دهسيسه
 دهستی خهلك ئهپرن شتيك ئهفرۆشن
 كه شهويان لي هات وهها بهجوشن
 ليكي بهروه و چاكي بزانه
 ئهمه ئهحوالي موجتهمهعمانه
 من ريگهه ياري ناگرم بهكوللي
 با بكرت بهلام بهموعتهديلي
 ئيمه قهوميكين وا لهژير بارين
 ههيفه ئهوهنده خهريكي يارين
 جاري با خومان دهركهين لهوهحشهت
 ئهوسا دهسهنه ئهسبابي عوشهت

(١) رامی: جۆره یارییه که بهکاغەزی قوماڕ ئهکری.

(٢) چاخانهی مینه: نیازی له چاخانهکی مینهشه له که له نزیک بهردهرگای سهرای سلیمانیهوه بو.

زیر

١٩٤٥

زیر و زیو بهره بهتکاتهوه
 زۆر زوو زویرت ئاشت ئهکاتهوه
 زیر هیند پهسهنده بانگ کهبته کهری
 لهگهه وتت زهه ئهو بوئ ئهزهری
 که زانیت دۆستت وا بهجیتی هیشتی
 بنیره مشتی، بههه پشستی
 شهیتان بلویری دا بوو بهشوانی
 لهگهه لی ئهدا له دیوهخانی
 ههچی که لیبوو، ئهکهوته سهما
 هیچ کهسه لهسهه باری خۆی نهما
 خوداوهندی لهوح لهوحيکی وای بوو
 ههچی بییدیایه تهسلیم ئهبوو زوو

ئیسستا زهه ی زیر دهنگی بلویره
 لهوحی بانقه نهوت ههچی دی کویره
 ئهمه سیحریکه لهناو نابری
 بههسای مووساییش چاری ناگری
 ههچهند که پاره خوا خۆی دایناوه
 بز ئه و هیچ کهس خوای لهبیرنهماوه
 قانون قانونه و تهلی پیچراوه
 عهه دل (ه) یکی له دوو خراوه
 ورده نازانی چاری چۆن ئهکا
 ماسی له پیشدا سهلکی بۆن ئهکا
 (ظیف) ی پاره دار (فیض) ی لهگهه
 بهخشنده لهگهه لههههوان تیکهله
 واتهه عهزیزی دوو و گهوهههه
 بهلام (کیم اوقلهه و کیم دیکلهه) (١)

(١) واتایهکی تورکییه واتا: کێ ئهیبیستیت و کێ بهقهه ئهکا.

وهمزانی

١٩٤٢

زستانان دووپشک ئهچنه کونهوه (١)
 من خزاومه کون ئهمدۆزنهوه
 وهمزانی سههما دووپشک سهه ئهکا
 کهچی سههما ئهه گهرمتر ئهکا
 ههه ههنگ نامووسی خۆی رادهگری
 به پیاویهوه دا له داخا ئهمری
 بهرخ و کار دهنگی بلویریان ئهوی
 سهه بلویر لیدهه گای بۆ نانهوی
 جاران موختاران گزیریان ههههوه
 به گزیر ناوی چاکان دههههههه
 یاخوا گزیرمان خوا لی نهستیینی
 ئهگهر ئهه بهی پیاو چاک نانویینی

چهند خوښ بوو جاران به ميري و گزير
 كه نه موسستيله نه يكردي به ميري
 يا خو باز نه نيشته به سه سه رته وه
 نه كه وتيه شاهي به ياد رته وه
 ئيسستا ناو پيري له كون دهركه وي
 به بابي بابي مه گهر سهركه وي
 بابي بابي شيمان له به هارايه
 به هاريش هيشته شاهر له كارايه
 هانام به تويه خوي پوره دگگار
 ليمان نه شيوئ سه يراني به هار

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه. دا بلاو نەکراوەتەوه.

له خو بایي بوو

۱۹۳۵

«جاریکی تریش، بۆمان نووسیبوی
 تو به خویندن و نووسین، بابی بووی
 نازانی، کارمان، به ئیلتماسه
 ئەوی بی پاسه، بهرگی په لاسه
 ئیسستا کئ ئەلئ، هونهرت به چهن
 ریی قه باله ی، بی بوو، پیستیان کهن
 دهست به کلاوی خو تهن وه بگره
 با جاریکی تر، نه تهن به سوخره»

زستانی سهخت

۱۹۴۲

زستانی ئەمسال هێجگار سهخت و سارد و سۆله
 پیرهژن و پیره مێردی کرد به گلسۆله

که وتینه سووتاندنی گوئیسوانه و که مۆله
 سهراپای جیهان نه بریقیتته وه سه هۆله
 چاله به فره کان ههر له خو وه پر بوونه وه
 چلووره به سه هر گوئیسوانه دا شو پوونه وه
 ئیمه زۆتر له بورجی پیرهژن نه ترساین
 نه ویش هات و تیه پری کرد رۆی و خه له ساین
 خوښی خو شیمان بوو نه مانوت که به هاره
 ئیتر ده می بۆس و که ناری جو بباره
 که چی فه له ک له ناکاو لیمان به قینا چوو
 تاوات و خوښی به هارمان ئالۆزکا و تیکچوو
 چلکه هه ورئ له و پهری شه رقه وه په یدا بوو
 برووسکه ی دا یه نجووج و مه نجووج به یه کدا چوو
 (سه نغافوره) ی سووتان هه موو (جاوه) ی هه لقرچان
 به لام زۆری بی نه چوو، زرمه بیان لی هه لسان
 هه وربان پارچه پارچه کرد و ترسیان له ناو برد
 هه موو یه نجووج و مه نجووجیان ته فروتونا کرد
 ئیمه ش له شوین خو مان وه کو به رزه کی بانان
 رزگارمان بوو وه ک نه بامان دیبی نه باران

بالۆره (۱)

۱۹۴۲

په جمی شه یسانی هه جی موسولمان
 قهومی یه هود و کوشتنی هامان
 هه دیسه ئەلین دوو ئەبی به سی
 هیستله ر سییه مه چۆن نه خه له سی
 هیستله ر نه ک ته نه ها یه هود به تهن
 دهست هه رچی که وی پیستی نه که نی
 خو زگه شه یتان و هامان و هیستله ر
 چاومان لی ئەبوو که نه که ونه شه ر

بانگمان کردایه بههلهلهه لهله
 قورقور اگه یه که هه لئین سه گ گهل
 شهیتان زورکه سه له پر وه رگی پر
 هیچیان وه که هیتله شه پر نه گپر
 یه کی له و پر دنیسه به دکاره
 له م پر دنیسه به جنیسه باره
 هه ندی گوناهه نه بی به زری
 په یکانی تیبری دوعا نایپر
 عاقل له کاری خوادا نه زانه
 (لایسل عما یفعل) قورثانه
 به می شوشوله یه که نه مروود نه کورث
 خوتینی دنیا یه که به هیتله ر نه پر
 هه ندی کیش بویه به رز نه بنه وه
 که که وتنه خوارئ دهم نه که نه وه
 نانی ده لیلی حه جاج نه پر
 پیشر هوی حوشتتر به که نه پر

(۱) ئەم شیعره له دیوانی پێره میتدی م. ه دا بلاونه بۆته وه.

به هاری (۱)

۱۹۴۱

وا به هار هات له لاه
 تاوس چه تری هه لداوه
 نیترگس رووناکی چاوه
 ریحانه زولفی خاوه
 شاخ میزه ری به فری به ست
 خوتبه ی سه به رزی هه لبه ست
 ریزی به ده سه ته گول به ست
 بولبول بانگی هه لداوه
 سه بیرانکه ر که وتنه جه ولان

به به رگی ره نگی گولان
 زهرد و سه وور ئال و والان
 ده سه ته گولی به سه تراوه
 گورانی سه به بیرانکه ران
 ده نگی بولبول له داران
 خه رنگی پویله داران
 به ئاهه نگ تی که لاه
 هه وره تر شیه قه و باران
 کور تپر هه ل ب ورونگان
 هه م پی که نین هه م گریبان
 هه ر بۆ به هار لواوه
 به هه شتی جاویدانی
 گه ر نه تدیوه و نایزانی
 به هه شتی سلیمانی
 بنوا ره له پیش چاوه
 نه و نه ر خه وانه جوانه
 که به گردی سه یوانه
 سه یری که نه و کچانه
 وه که قومری ده وریان داوه
 گور دی یاره دیاره
 جی ته جه له لی دلداره
 خوتلی نه و نوور و ناوه
 کلی که نووری چاوه
 نه و کاریزی شه ریفه
 که مه لبه ندی زه ریفه
 ناوی روون و له تی فیه
 چوی کی شان پی پی داوه
 بۆ نه م خاکه وه که دل سه و
 ناگرم تی به ربوو به سه و

ناوم نا ئاگــــرى نه ورۆز
له دلمــــا دا پۆشــــراوه

(۱) ئەم شیعەرە لە دیوانی پیرەمێردی م. ه دا بلاو نەکراوە تەو.

تیبینی: پیرەمێرد ئەم شیعەری لە ژمارە (۶۲۲) ی رۆژنامه کەیدا لە مارتی سالی ۱۹۴۱ دا بە ناوی (عزەت محی الدین) هەو بلاو کردۆتەو. یەكەمەین کەس کە بۆی ساخ کردووینەو کە ئەم شیعەرە شیعەری پیرەمێردە و هیچ کەسیکیش یاخود شاعیریکی هەرگیز بە ناوی (عزەت محی الدین) هەو بوونی نەبوو، مامۆستا (نەجمەددین مەلا) یە. ئەویش لە ژمارە ی دوا ی بلاو بوونەو هەو شیعەرە کە ی (ژین) دا و اتا لە ژمارە ۶۲۳ دا نەجمەددین مەلا بۆ خوینەرانی ئاشکرا دەکات کە عزەت محی الدین (پیرەمێردە) و کەسی تر نییە. هەر لە هەمان ژمارە دا و دوا بە دوا ی نووسینە کە ی نەجمەددین مەلا کە بە ئیمزای (بێ کار) هەو نووسیبو، پیرەمێرد وەلامی دەداتەو و ئاشکرای دەکات کە ئەو (بێ کار) (نەجمەددین مەلا) یە ئەمەش دەقی هەردوو نووسینە کە یە:

بێ کاری

ژین ژمارە ۶۲۳ سالی ۱۹۴۱

ئاخ، لە دەس بێ کاری، تووشی دەردیکی کـــردووم

کە بە هەموو بێرەو تیبینی لە ژبانم ئەکەم، تیبی ناگەم!!

نازانم خەو، یا مەستیە؟! نازانم بێرە یا راستە؟! نازانم هەر لە بەر خۆمەو ئەبزرکێتم، وەنەوز ئەدەم، چاکیشە شیت نابم؟!، (مامۆ، هیتشتا پاقلە، مەلا خۆر نەبوو). ها، ها، ها. خۆ ئەگەر بێت و گویتان لە دەم و دوانم بێ، هەر شیت ئەبن؟! ئەو بۆ نایەن گوێ لەم چەند و تەبەم بگرن، ئەلێم، ئە ی باوکی (ژین) و (ژبان)، زیندوو کەرەو دی زمانی کوردستان، پیرەمێرد گیان، سوپاستان نایەنمە پایان، وە هیوای مانتان ئەخوازم لە یەزدان. لە رۆژنامە ی ۶۲۲ دا هۆنراوە یە کە بە هاریی زۆر جوان و نایام دی، کە لەوانە یە هەر لە تۆ بوە شیتەو، کەچی بە ناوی یە کێکی تر نووسرابوو؟! بە لێ راستە، بە هەلە نەچووم، کە چوومە بنج و بناوانی ئەم ئیشەو زانیم، خۆتی!، لەمە زۆر دلگرا بووم، چونکە ئاساری تۆمان لەوانە ی یە کێکی تر بۆ جیا ناکرتیتەو (بیتسارانی، وەلی دیوانە و، دەباشانی) و کێ و کێ!! خۆت ئاگاداری لە سلیمانی، لە کونجیکی تەنبایی دا، سەرنووسەریکی نرخداری ژیری کورد کە بە (نەجمەددین) ناویانگدارە و لە لای من بە (نجم الأدب) ئەزانێ، ژبانی خۆی کردۆتە تەرخان (وقف) ی ئەدەبی کورد، بە تاییەتی کۆمەلە هۆنراوە یی ریک بەخە ی بە ناوی یە کێکی واوە بینوسی، ئە ی (نجم الأدب) بە ناوی کێوە بینوسی؟! خۆ (م. هۆشەنگ) (۱) ییش ئە یهوی کە مێژووی ئەدەبی هەموو

کوردستان بنووسیتەو، نایا ئەگەر هۆنراوە یە کە جوانی وای دی ئەو چی بکا؟! ئەو ئیشە ئەبیتە هۆی پەل و پۆشک کردنی ئەدەبی کوردی ساوای تازە سەریی کەوتوو. وەکو ئەو نەورۆژنامە یە کە لە دوو سی ژینی لەمەو پیتشتا دیمان کە بە یی ناو نووسرابوو، نایا بە کێی دا بنیین؟! کێ وەکو من خوا گرتوویەتی وەک؟! (۲) پین سوواتا سەر ئەکەم بە هەموو کونیکا و لە پاش هەزار چەرە سەری زانیم کە موهەندیسی ئیشغالی سلیمانی (حکمت ئەفەندی) وتوویە؟!.

بەلام ئاخ لە دەست چەند کەسیک کە ئەو (واجبات و شروط) انە پیتوستە لە هونەرایی لەوانا نییە؟! و لە خۆیانەو دەستیان داو تە هۆنراو و تن، ئەگەر رۆژگار یاریدەمان بدا دەست ئەکەینە (تحلیل) کردنی شەخسیی ئەو جۆرە کەسانە و ئەبانهیتینین بەرچاوی خۆیندەواران و ئەزانم ئەم نووسینە ی کە نووسیم بە دەم زیادە، بەلام و تەکە هاتە سەر هەق، کردنی، چاکە و دیارە تۆش ئەگەر بزانی لێم ناگری، هەرچەند کە ناشمزان، هەر لێم ناگری، چونکە لە ناو کوردایە تیدا باو ئەلین (شیخ و مشایخ) دوور و نزیکیان بۆ نییە، هەر وەها ناسیاو و نەناسیاویان بۆ نییە؟! تۆش (شیخ و مشایخی).

بەخوا، زۆرم و تە ماو، بەلام بۆ جارێکی تر، ئیتر هیوام لیبووردنە، هیوام نووسینی ئەم نووسراوە یە، هیوام بە جێهێنانی نووسراوە کانه، هیوام...

بە ئیمزای (بیکار)

وەلامی پیرەمێرد: کۆنە پیاو کەکان، کاتی تیرو کەوان و توویانە: تیر ئەهاون و کەوان ئەشارنەو؟ تۆیش تیر ئەهاوی، کەوان ئەشاریتەو؟! ناوی خۆت گۆریو!!، خەلک شیعەر ئەدزن من خۆم دزیو (۳)، تۆ ئەو کورە ی کە بە شوین (زەرگە تەبی) دا چوویو بێتە کۆنە کە لاو کە ی زەرگە تە!!، تۆ (نەجمەددین مەلا) ی لە مەر من و ویلی ئەدەب و ئەدەبیاتی کوردی!، منیش زیندوو یان ئەکە مەو، لە چاپیان ئەدەم، لە سایە ی خوا و خاکە کەو، ئەم خاکە رووناکە ئەمە ندە ی شاعیر تیا بوو، هیندە ی (کلمات ربی)، ئەگەر دەرباش بێی بە مەرە کەب بە نووسینی ناگا!.

ئیمزا (پیرەمێرد)

(۱) م. هۆشەنگ: وانا (محەمەد مستەفا حەمە بۆر) ی نووسەر و ئەدیب.
(۲) لە واتای کوردیدا دەگوترێ «وەک سەگی پین سوواتا» گەرۆکە.
(۳) وانا شیعەرە کە هی خۆمە و کاتی بە ناوی یە کێکی تره وە بلاوم کردۆتەو و اتا لە خۆم دزیو.

۱۹۳۴

«نەوتی کەرکومان بە بۆری ئاسن
وا گەیشته حەیفای خودا بناسن!»

ناخ بو ئهم خاکه (۱)

۱۹۴۱

ناخ بو ئهم خاکه، داخ بو ئهم خاکه
 هيچ كهس نازانج، ئهمه نده چاكه
 تا هه لىكو ئلى ئاوى لى دهردى
 تا ئاوى دىدهى گولته، ههر ههردى
 به هه شتى په نهان، سلىمانىيه
 ئهو دوو جوگه و ئهم، هه زار كانىيه
 بروانن ههرچى هه ستا شاعيره
 له زهوقا هه مووى وهك يهك ماهيره
 درىغا كوشتهى ههر، نا ئاشتىيه
 سه ره رشتىيه كهى سه ره رشتىيه
 سه ير كه ئهمجاره به شىعرى ئاودار
 (ژين) وهك نىشتمان بووه به گولزار

(۱) ئهم شىعره له دىوانى پىره مېردى م. ه دا بلاونه كراوه ته وه.

دهردى گران

دهردى گرانه، تووشى نه وهى نه خو ئىنده وار ئه بى (۱)
 مېرده زمه يه كه، سووارى كورانى به كار ئه بى
 به رزى خه ياله كه هه ئىئه پرېت بو كه مه ندى به ند
 زهنى ته ر و جوانه كه به شىعەر ئىختىار ئه بى
 سووارى (سمندهر) سم له هه وا دا به له مه عنىيا
 نازانجى كه كه وته خواره وه، غه مخواره خوار ئه بى
 ئاههنگى وه زن و قافىيه يه به شه و له كه لله يا
 تارى درۆيه به (أحسن أكذب) ئه شععار ئه بى
 ده عيهى ده ماغى، نا به لى كاسبىه ك بكا بو خو
 به شه و خو پىاده يه كه چى خه وى لى سووار ئه بى
 دىته ئه مهى كه بنووسى، له پر شىعرى دى به تاو
 نه بنووسى، بىرى نامىنى، رهنجى به خه سار ئه بى

تارىكه ژوور، چراى نىيه، بو دىته دهر بو حه وشه
 گهر مانگىش نه ما بىت، ئه ستىرهى شه و قى ديار ئه بى
 به و رهنگه، وا گرمان قه سىده كه، ته واو كرا
 كهس نابج كه بو بى خو ئىنىته وه، بى قه رار ئه بى
 جار كيان له ئه سته مو ل، له شه وا، تازه شاعىرىك
 شىعرىك ئه لىت، له خو شى ئه و شىعره گه شكه دار ئه بى
 چى بكات؟ ئه چىته به رده رگا و به گچىه ك (۲) تىئه په رى
 بانگى ئه كات بو خو ئىندنه وهى، ئه وسا شىعرى سوار ئه بى
 به م رهنگه فىرى شاعىرى بوون و سه هله دواى ئه مه
 سه د قو رتى وا هه يه، كه گوزهران ژارى مار ئه بى
 چاوى روا، به شكو، نانج له (دوونان) (۳) ده ستكه وى
 گهر رۆحى بو ايه، مه دحى درۆ، شه رمه زار ئه بى
 كه و توو ينه ده وره يه كه وه، كه به هه زار به زم و نه زم
 با وه م كه، كه ره مكه ر، كه به ده ست ئىختىار ئه بى
 هه جو وىش ئه كهى، په لىكه ئه به ها وىه ناو جوگه له
 دا وىنى هه جو كه شه ت به پرېشك له كه دار ئه بى
 من ئهم قسسانهم بو ئه ده بى مىلله ته كه م ئه كه م
 كه ئا وىنه يه كه، زور كه سى واى تىا ديار ئه بى
 شىعرم هه يه كه بانگه له ناو كووله كهى ته ر (۴)
 بوو كم هه يه وه كو مانگه به لام جى جى هه سار ئه بى (۵)
 زۆرى نه ما وه، كو رگه لى كو رد، بىنه ناو كايه وه
 ئه وسايه شه خسى، شه خسى (۶)، خو بى به خو بى سه نكه سار ئه بى
 ئه نجا ره وا جى شىعەر و ئه ده ب، وه ختى دىته به رو
 ئه و سنعته نه فىسه، ههر هه مى شه به هار ئه بى
 نه زمى جه لىله، كه مو عجزه ي «خاتم النبى» به
 شىعرىش به شىكه له حى كمه ت، وهك دىن پا به دار ئه بى
 ها تم به قافىيه و به قسه ي قو ز و له نك و درىژ
 نووسىم، نه وهك بللىن كه ته لا كهى كه م عه يار ئه بى

خۆزگه ئهوانه‌ی که به‌فەسه‌ئال و به‌فەيشال ئه‌دوون
له‌و تيره‌يه ده‌بوون، که تيروک‌ه‌وانيان ديار ئه‌به‌ی

(١) من له‌لای خۆمه‌وه، سه‌ره‌تای ئهم شيعره، ياخود هه‌تا چوار پيئنج به‌يتی به‌که‌می، به‌شيعری پيره‌ميترد نازانم و له‌وه ده‌چێ له‌فارسى ياخود تورکيه‌يه‌وه وه‌رى گرتيێ.

(٢) به‌گچى: ئيشکچى شه‌و. هه‌سه‌سه‌س.

(٣) دوونان: پيره‌ميترد ليره‌دا جناسى به‌کاره‌ينناوه، نيازى له‌ دوو نانه و نيازيشى له‌ مرۆڤى به‌د و پيسه (کۆمه‌لى دوون). پيره‌ميترد نيازى له‌و شاعيرانه‌يه که مه‌دحى هه‌ندى مرۆڤى به‌د و پيس ئه‌که‌ن، هه‌ر ته‌نها به‌نيازى ئه‌وه‌ی که نائيکیان (ياوه‌کو ئه‌و ئه‌لێ دوونان)يان لێ ده‌سه‌کوێ بێ ئه‌وه‌ی گوی بداته ئه‌وه‌ی که ئه‌و که‌سه شايانى ئه‌و پياهه‌لدانه‌يه يا نا؟! م. ه.

(٤) له‌سه‌ره‌تای روودانى ئيسلامدا موسولمانه تازەکان له‌ ترسى قوره‌يشيه‌کان له‌ناو کووله‌که‌دا بانگیان ئه‌دا بۆ ئه‌وه‌ی ده‌نگى بانگه‌که‌ دوور نه‌روا و قوره‌يشيه‌کان گوێيان لێ نه‌بيت. پيره‌ميترد ئه‌لێ: شيعره‌کانى منيش وه‌ک ئه‌و بانگه‌ وايه، راسته، به‌لام له‌تاو به‌دکاران ناوێرم به‌ده‌نگى به‌رز بيخوێنمه‌وه. م. ه.

(٥) جیى هه‌سه‌ر ئه‌به‌ی: واته (هه‌سه‌ر) که ديواره ئه‌يشارتيته‌وه. م. ه.

(٦) شه‌خسى: واته (خود په‌سه‌ندى). م. ه.

ورده زيو

١٩٤٠.

ناز نازى نازى، چاوى شـاـبـازى
گه‌ردنى قازى، به‌گه‌ردنى قازى
دان به‌ليئوبايى، شه‌كرى ناوچايى
ماچى گيان بايى، گولئى هه‌رجايى
كولمى گول مينا، گه‌ردنى مينا
له‌سه‌ر زه‌مينا، له‌يه‌كه‌مينا
گي له‌سینه‌ما، بوو به‌سینه‌ما
جه‌رگ و دل نه‌ما، باسى سى نه‌ما^(١)
سنگى زيوى قال، به‌هێ و چاوى كال
من كه نيمه‌مال، بۆم نابى به‌مال
شه‌و به‌خه‌و هى من، به‌خه‌و هه‌ر هيمن
بێ خيئو ماوم من، خه‌و بوو به‌دوژمن

دلّم پير نابى، تيفله و ژير نابى
بۆم ئه‌سيير نابى به‌به‌ند گييرانابى
مالئاوا خه‌يال، چا و ليك نيم ده‌رحال
شيرين خه‌ت و خال، حازره له‌مال

(١) لای م. ه نووسراوه «جه‌رگ و سى نه‌ما، باسى سى نه‌ما». که دياره هه‌له‌يه.

قافيه‌ش گران بوو

١٩٤٢

سه‌يرانكه‌ران به‌هاران
كه‌ده‌چنه به‌ر بناران
به‌چۆپى پۆيله‌داران
عومر ده‌گيترنه دواوه
تيپى كچان له‌وه ده‌شته
ويتنه‌ى حۆرى به‌هه‌شته
پيى پياو ئه‌به‌ن له‌خشته
سه‌ر له‌رېبوار شيواوه
ئهو ئه‌رخه‌وانه جوانه
كه له‌گه‌ردى سه‌يوانه
به‌ريزه ئه‌و كچانه
وه‌ك قومرى ده‌وربان داوه
ئهو كاريزه‌ى له‌وه سه‌ره
كه‌جێ راوگه‌ى دولبه‌ره
ئهو ئاوه‌ى وه‌ك كه‌وسه‌ره
چۆپى كيئزان پيى داوه
بو ئه‌م خاكه وه‌ك دل‌سۆز^(١)
گرم تى به‌ريوه به‌سۆز
ناوم نا ئاگرى نه‌ورۆز
ئهم ئيرسه بو من ماوه